

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji Ve Kùltür Dergisi Sayı: 6 Ekim / 2021

Îradeya Apoger Ya Ji Agirê Bedenan
Tarîtiya Komploÿê Çirand

İÇİNDEKİLER

Ben İlke Adamıyım, Halklar Lehine Çizgi Sahibiyim

Rêber APO

Zaman Düşmana Diz Çöktürme Zamanıdır

Baran Mawa

9 Ekim Komplosu 24'üncü Yılına Girerken

Duran Kalkan

Gün Gençliğin Komplodan İntikam Alma Gündür

Mazlum Jiyanda

Önder APO Kürt Halkı, Kürt Kadını Açısından Tarihin Baş Aşağı Gidişini Durdurmuştur.

Axîn Mahîr Dîcle

Fedailik Çağında Bir Özgürlük Fedaisi; Bawer Agir

Serdem Pîr

'O, Size Özgürlük Ve Kürdistan Bağışlayacak'

Şehîd Zîn Yezîda Tamara

Şehirler Devrim Alanlarıdır

Çiya Amed

Savaşın Şehrine Bir Baskın

Resul Arkadaş

Kürt Gençleri Destanlar Yazıyor

Cemil Bayık

Dengê Serhildana Civakê, Di Heman Demê De Hûnera Wê Ye.

Serhildan Zeyneb Garzan

Şimdi "An"ı Yaratma Zamanıdır

Raperin Sinan

Kültürümüz Ve Dilimiz Hem Varlığımız Hem De Kimliğimizdir

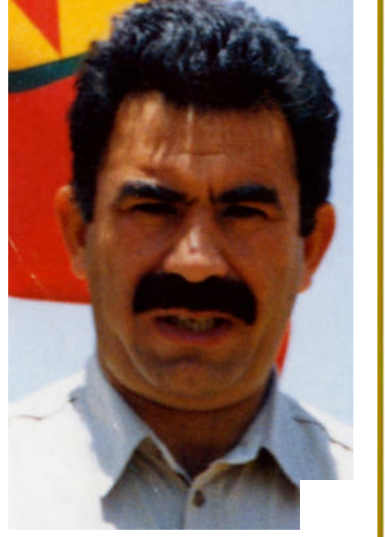
Reşît Artos

Werin Cenga Azadiyê

Bawer Ceng

Rastiya Huner û Gerilla

Bêrî Dersîm

YURTSEVER GENÇLİK
COTMEH2021

EDITÖRDEN

Îradeya Apoger Ya Ji Agirê Bedenan Tarîtiya Komployê Çirand

Rêhevalên Hêja!

Em bi kovara xwe ya Yurtsever Gençlik bi hest û fikrên xwe yê ciwantiyê bi hejmara 6. an a meha Cotmehê bi şiyara "Îradeya Apoger ya ji agirê bedenên, tarîtiya komployê çirand" bi were ne. Di dîrok û karakterê Dewlet û desthilatdariyê de wek kevneşopî; faşîzm û komplogerî heye. Jiber ku desthilatdarî û dewlet bi komplayan hatine ava kirin. Yek ji van hêzên desthilatdar û faşîst jî dewleta tirk e. Destpêka avabûna Komara Tirkîyê û ew kevneşopiya beriya wî liser faşîzm û komplogeriyê hatiye ava kirin. Kom dewleta hêzên emperyalîzma cîhanî û pêşengên kapîtalîzma kurewî bi xeta hevkarîya herêmî ve wek yekdestiyekî li dijî Rêber Apo komploya navdewletî pêkanîn. Bê guman ev komploya ku bi destê emperyalîzma cîhanî pêkhat, hêz û mezinbûna Rêber Apo ya fikir, bîrdozî û felsefeya wî dide nîşandan. Ojî ber ku heya niha tu rêber û pêşengên gel, civak, rêxistin an jî netewekekî bi şewazeke evqas berfireh nehatiye hedef girtin an jî komployeke bi vê şêklê navdewletî nehatiye pêşxistin. Jiber ku bîrdozî û felsefeya Rêber APO hêvî û bawerîya berxwedan û têkoşînê di civak û gelandê çêdike, hêz û îradeya şoreşgerî û sosyalîst ya azadixwaz dide ava kirin. Armanca easas ya vê komployê bi girtina Rêber Apo ve tasfiye kirina PKK'ê û Gelê Kurd bû. Di heman demê de Di şexsê PKK'ê de tasfiye kirina şoreşgertî û sosyalîzmê hedef dikir. Di dîrokê de jiber ku her dema pêşeng û rêberên tevger û gelan hatine girtin ew tevger û civak tasfiye bûne. Bi vê kevneşopiya komployê ve nêzî Rêber APO bûn. Bi binkeftinê ve rû rû man. Bê guman armanc û hedefên wan yê komploya birina serî neqediyaye. Ev komploya navdewletî bi îrade, hêz û xwedî derketineke bê hempa ku îro hîn jî tevahiya mirovatîyê heyranê xwe dihêle û hetta bi komplogeran bixwe jî daye îtîraf kirin re rû bi rû man. Tarîtiya komploya reş û rû reşiyê bi çalakiyên "Kes nikare roja me tarî bike" bi agirê bedenên hate perçe kirin. Ya ku wan têkber û dinava neçariyê de hişt jî îradeya gel û ciwantiya Apoger bû. Ev çalakî bi ruhê gelê Apoger û ciwantiya Apoger hate serxistin. Komplo bi vê hêz û îradeya xwe feda kirinê hate vala derxistin. Em wek ciwanên Apoger kevneşopî û ruhê xwe ji Elî Çîçek yê ku wek sembola Stêrka Sor a ciwanan tê binav kirin digirin. Em îro bi rêya Kovara xwe ya Yurtsever Gençlik hewil didin bibin şopdarên xeta heqîqeta Rêber APO û hêrsa tolhildana şehîdan a ku bûye bûye ruhê têkoşîn û serkeftinê. Emê li hemberî faşîzmva qirqer û komploya navdewletî bibin zimanê têkoşerî, çalakvanî û serkeftina jin û xortên ciwan. Me bixwînin, heqîqetê binasin. "Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin!"

Silav û Rêzên Şoreşgerî

www.ciwani.tv

Önder APO'nun Komplo Üzerine Değerlendirmelerinden Derlenmiştir

Rêber APO

Ortadoğu'nun yeraltı-yerüstü zenginliklerine, petrolle-rine, toplumlarına ve yönetimlerine tam hâkim olma politikasını yürüten kapitalist dünya-sisteminin hege-mon gücü İngiltere ve ABD, geçmişten günümüze bu politikalarıyla işbirliğine girmeyen devlet, toplum, ör-güt ve hatta bireyleri imha veya tasfiye etmeyi bir yön-tem olarak uyguladı, uyguluyor. Biz başından beri Or-tadoğu'da, halklar lehine bağımsızlıkçı ve özgürlükçü çizgimizde ısrar ettiğimiz için bu tasfiye politikalarının, komplonun hedefi haline getirildik. Daha Şam'day-ken İngiltere ve ABD, elçiler göndererek kendilerinin Ortadoğu politikalarına uyum sağlamamızı, aksi hal-de tasfiye edileceğimizi söylemişlerdi. Onların işbirli-ği tekliflerini reddettim. Halklar lehine özgürlükçü ve

Karar, yasadışı olduğundan NATO Gladiosu eliyle adım adım uygulamaya konulacaktı. Benzer Gla-dio operasyonları, aynı zamanda Türkiye'yi kendi-lerine daha fazla bağımlı kılma operasyonlarıydı. Yine 9 Nisan 1996'da Yunanistan Başbakanı Kostas Simitis ile ABD Başkanı Bill Clinton arasında Beyaz Saray'da gerçekleştirilen gizli görüşmede (Bu gö-rüşmenin tutanağı sonradan basına yansımıştır.) benimle ilgili pazarlıklar yapılıyordu. Ortadoğu ve Suriye sahasında, 20 yıla yakın bir zaman ge-çirmiştik. Sayısız ilişki ve çalışmalarda bulunmuş-tum. Tarihi önemde gelişmeler ortaya çıktı. Ancak ABD-NATO-İsrail ve Türkiye'nin Suriye üzerindeki askeri, siyasi, diplomatik kuşatması, 9 Ekim 1998 ta-

Biz başından beri Ortadoğu'da, halklar lehine bağımsızlıkçı ve özgürlükçü çizgimizde ısrar ettiğimiz için bu tasfiye politikalarının, komplonun hedefi haline getirildik.

bağımsızlıkçı çizgiden vazgeçmeyeceğimizi söyledim. Ardından Talabani gelerek bana, "Öcalan ne yaptın, başını belaya soktun!" diyerek kararımı gözden ge-çirmemi istedi ve bu güçlerle işbirliğine girmeye ikna etmeye çalıştı. Ama bu teklifi de reddettim. "Ben ilke adamıyım, halklar lehine çizgi sahibiyim, halkların binlerce yıllık özgürlük eşitlik ütopyasını temsil eden bir özgürlük savaşçısıyım, başkalarının savaşçısı ol-mam" dediğim için komployla tasfiyeme karar ver-diler. Tasfiyemle birlikte PKK'nin de başsız kalıp da-ğılacağı hesaplanıyordu. Tasfiye edilme kararı, 1998 öncesi alınmış ABD-İngiltere-İsrail eksenli bir karardı.

rihinde zirveye ulaşmıştı. Suriye bu baskılara boyun eğmeyi ve PKK konusunda anlaşmayı çıkarlarına daha uygun bulmuştu. Suriye yetkilileri, benden en kısa sürede ülkeyi terk etmemi istiyor, "Durma git!" diyorlardı. Atina'ya, dolayısıyla Avrupa'ya gidişe ka-rar kılmamda açıkladığım genel nedenlerle birlik-te, özel olarak Yunanistan eski Ulaştırma Bakanı ve PASOK Milletvekili Kostas Baduvas'ın vaatleri etki-li oldu. 6 Ekim 1998'de Şam'da, Ayfer Kaya'nın da tanıklık ettiği görüşmemiz sırasında Baduvas, Yu-nanistan Parlamentosu'nun 109 milletvekilinin Yu-nanistan'a gelmem yönünde daveti olduğunu ha-

tırlatarak, Yunan hükümetinin Atina'ya gelişime destek verdiğini, kendisinin ülkesine geri dönüp hazırlıklara başlayacağını belirterek, Atina Havaalanı'nda beni karşılayacağı sözünü vermişti. Bu temelde 9 Ekim 1998'de Şam Havaalanı'nda, Suriye'ye ait bir yolcu uçağıyla Atina'ya hareket ettik. Uçak, Atina Hellinikon Havaalanına indiğinde, bizzat davet eden, önceden her şeyin hazırlandığını bildiren ve karşılama sözü veren Baduvas ortalıkta yoktu, hiç gözükmedi. Baduvas beklenirken karşımıza Savvas Kalenteridis ve istihbarat üst düzey yetkilisi Stavrakakis çıktı. 9 Ekim'de Suriye'den geldiğimiz havaalanında bekletilirken, yanımdaki Ayfer Kaya, Baduvas'a gelmesi için defalarca telefon açtı. Baduvas, "Benim yapabileceğim bir şey yok, Başbakanlık'ta görüşmedeyim" diyerek gelmiyordu. Daha sonra anlaşıldı ki, Suriye'den çıkarılarak Yunanistan tuzağına çekilmemde Baduvas şahsında İngiltere'nin rolü olmuştur. Bir İngiliz yetiştirmesi olan Baduvas'ın daveti, ABD-İngiltere-Simitis komplosunun ilk adımı olarak devreye konulmuştur. Bu andan itibaren nereye gidersem gideyim amansız takip ve kontrol, NATO ve ABD tarafından devam edecekti... Büyük bir telaş ve tehditle aynı gün saat beşe kadar çıkmam gerektiği, aksi halde zorlanacağım biçiminde bir tavırla karşılaştım. Hiç beklemediğim ve hazır olmadığım bir durumdu. Dört-beş saat boyunca havaalanının transit bölümünde bekle-

landım. Yanlarında Jirinovski de vardı. Bir gece Jirinovski'nin evinde misafir edildikten sonra oradan bir dağ evine götürüldüm. Bu sırada yanımda bulundurulmuş güvenlikten sorumlu olan Rus görevliye siyasi iltica başvurumu verdim. Moskova'da geçirdiğim ikinci günde (11 Ekim 1998) Suriye'den ayrılmamın ardından geçiş noktalarını da içeren istihbarat bilgileri Ankara'ya ulaştırılmıştı. 11 Ekim 1998'da konuyla ilgili bir basın toplantısı düzenleyen dönemin Türkiye Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz, "Bugün itibariyle Öcalan'ın Rusya'da olduğunu, müttefik bir ülkenin istihbarat örgütünün verdiği bilgiyle öğrenmiş bulunmaktayız" diyordu. "Hangi ülkenin istihbarat örgütü?" biçimindeki ısrarlı sorularla karşılaşmasına rağmen Yılmaz, yanıt vermeyecekti. Rusya Parlamentosu'nun alt kanadı Duma'ya, siyasi sığınma talebinde bulundum... Duma, bunun üzerine bana yönelik olarak izlenen kirli politikaları ve hukuksuz uygulamaları önce kınadı; sonrasında 4 Kasım 1998'de, 1'e karşı 298 gibi, neredeyse oybirliğiyle aldığı kararla sığınma talebimi kabul etti. Böylece Rusya Federasyonu'nun bana siyasi sığınma hakkı tanımasını onaylıyordu... Duma'nın bu kararına ilk tepki, ABD'den gelmişti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü James Rubin, yaptığı açıklamada, "Dışişleri Bakanı Madeleine Albri-

"Ben ilke adamıyım, halklar lehine çizgi sahibiyim, halkların binlerce yıllık özgürlük eşitlik ütopyasını temsil eden bir özgürlük savaşçısıyım, başkalarının savaşçısı olmam" dediğim için komployla tasfiyeme karar verdiler.

tildik. Rusya temsilcimiz Mahir Welat (Numan Uçar) tarafından hazırlanan davetiyenin fakslanmasıyla birlikte Stavrakakis, Rus Büyükelçiliği'nde tanıdıkları olduğunu belirterek, vize işlemleriyle ilgilendi. Alelacele Yunan Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan özel bir uçakla aynı gün (9 Ekim) Moskova'ya götürüldüm. Uçağa refakatçi olarak da "fanatiğim" Kalenderidis verilmişti! Moskova'ya indiğimizde, Rusya temsilcimiz Mahir Welat ve Rusya güvenlik elemanlarınca karşı-

ght, PKK'yi terör örgütü olarak ilan etmiştir. Rusya hükümetinden, Öcalan'ı hemen sınır dışı ya da iade etmek için gereken adımları atmasını istedik. Hiçbir ülke, bu 'teröriste' sığınma hakkı tanımamalıdır. Tekrar vurguluyorum, hiçbir ülke!" diyordu... Primakov'un Duma kararını kabul etmemesinde Rusya'daki ekonomik kriz önemli bir rol oynamış olabilir. Kaldı ki, Rusya'da reel sosyalizmden sonra içine düşülen yozlaşma sürecinin krizli bir dönemi

de yaşıyordu. Başbakan Primakov ve Başkan Yeltsin, reel sosyalizmin önemli hainleriydiler. Ekonomik ve kirli-gizli istihbaratla bağlantılı çıkarlar, konumum ne kadar stratejik de olsa, o dönem için satılmaya çok müsaitti. Koca bir Sovyet sistemini satanlardan özgürlük değerlerine saygı beklemem kendini kandırmaktı. Kapitalist uygarlığın seçkin merkezlerinden Moskova, milyonların umudu olan sosyalizme karşı oynadığı alçakça oyunu, benim meselede daha da tanınmaz bir biçimde, hiç utanmadan ve en ufak bir rahatsızlık duymadan oynayacaktı. Nitekim Duma'nın hakkımda 298/1 oyla siyasal iltica tanınmasına ilişkin bir kararının bile Primakov için anlamı olmayacak, hukuk dışı bir tavır sergilenecekti. Bu debdebe sürecinde, beni zorla Türkiye üzeri Kıbrıs'a indirmek istiyorlardı. O sıralarda bana refakat eden Rusya istihbarat yetkilisi Heba Çili, "Size Kıbrıs'ı hazırladık, gideceksiniz" demesi de bir imha operasyonuydu. Bu yolculuğun Türkiye üzerinden yapılacağını öğrendiğimde uçağın havada imhası ya da Ankara'ya indirilmesi ihtimali üzerine, gitmekten vazgeçtim... 9 Ekimin tarihsel önemi üzerinde gerçekten çok durmak gerekiyor. Bu hem yaşadığımız trajedinin iyi anlaşılması ve hem de geleceğimizin kazanılması için zorunludur. 9 Ekim komplosu öyle sıradan bir olay de-

lunan Kürt varlığını, olgusunu tarih içinde ve tüm yönleriyle ortaya koymayı amaçlıyordu. Bir sorunu doğru ortaya koymanın çözümün yarısı olduğunun bilinciyle bu çabayı harcadım. Bu çaba, son Irak işgalinde de görüldüğü gibi öngörülerimi şahane bir biçimde doğrulamakla kalmadı; olası çözüm olanaklarını da hem arttırdı hem de açık hale getirdi.

20. yüzyılın sonlarında, Kürt halkının özgür iradesine karşı dünya çapında bir komplo ve darbe planı uzun bir hazırlık sürecinden sonra artık adım adım pratikleşiyordu. Filmi bir kez daha geriye çekip baktığımızda, bu planın aslında '90'ların başında Londra kaynaklı olarak uygun görülüp uluslararası düzeyde hayata geçirilmek istendiği anlaşılabilecektir. Planın Türkiye boyutları az çok bilinmekle birlikte, Avrupa ve ABD boyutu net olarak anlaşılamamıştır. Uluslararası boyutunu görmezsek, değerlendirmelerimiz eksik kalacaktır. 9 Ekim '98 çıkışı değerlendirilirken, Ortadoğu zemininin ne anlam ifade ettiğini çok sağlam ve yürekten çözümlemek gerekir. Bu zeminde yirmi yıla yakın bir pratik geçirdim. Sayısız ilişki ve çalışmalarda bulundum. Tarihsel önemde gelişmeler ortaya çıktı. Bu gelişmelerin benimle ilgili hangi sinir ve ruhla gerçekleştirildiği ve nasıl dayanabil-

Tasfiye edilme kararı, 1998 öncesi alınmış ABD-İngiltere-İsrail eksenli bir karardır. Karar, yasadışı olduğundan NATO Gladiosu eliyle adım adım uygulamaya konulacaktı.

ğildir, iyi anlaşılmalıdır. Atina, Moskova, Roma ve tekrar Atina üzeri Kenya-Nairobi'de sonuçlanan dehşetengiz maceranın beni yeniden bir doğuş yapmayla karşı karşıya bıraktığı açıktı. Burada özümün, iyi niyetimin, büyük çabalarımın savunmasını yapmak kişisel olarak fazla anlam ifade etmez. Ortaya çıkan sonuç sadece bir infaz da değil, bir çarmıha gerilmedir. Başta belirttiğim gibi, suçu hemen Türkiye yönetimine yüklemek ve dünya sisteminin Türkiye'ye verdiği rolü derinliğine ve tüm tarihi kapsamı içinde değerlendirememek, direkt ve dolaylı komplocu güçlerin düşündükleri gibi kendilerini gizleme anlamını da taşıyacaktır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yönelik savunmamda da, bu nedenle günümüzün nasıl bir dünya sistemi olduğunu açıklamaya çalıştım. Bu savunmam, neredeyse hiyerarşik toplum uygarlığı içinde erimiş durumda bu-

diğim de bütün yönleriyle mutlaka anlaşılmalıdır. Araplar ve Mübarek beni Ortadoğu'dan çıkarmak için Türkiye, İsrail ve Amerika ile bağlantılı olarak komploda rol aldılar, şimdi kendileri ABD ve İsrail'le karşı karşıya geldiler, benim başıma getirdikleri şeylerin aynısı şimdi onların başına geldi. ABD ise beni Türkiye'ye hediye etmekle Türkiye'yi kazanmak, ortadoğu, ortaasya ve balkanlarda kendine bağlamak istedi. Bunun sonucunu zaten Irak'ta ortaya çıkı. Rusya benim üzerimden Mavi Akım Projesini geçirdi ve IMF kredilerini aldı. İsrail, Mossad süreci yönlendirdi ve hızlandırdı, Türkiye'yi elde etmek istedi. Yine 9 Ekim 1998'de sürece yönelik baskı politikasından sonra, dağı değil Avrupa'yı tercih edişimin nedeni diyalog yollarını geliştirmektir. İmralı'da sor-

gulama sürecim aynı havada geçti. Burada klasik bir sorgulamadan ziyade, sorunlara diyalogla yanıt aramanın tek doğru çıkış yolu olduğu ısrarla vurgulandı.9 Ekim yürüyüşü, barış ve demokratik çözüm arama yürüyüşüdür. Başarma isteğini dile getiriyor. Ben bunun haklı olduğuna inanıyorum. Neden dağa değil de Avrupa'ya, siyasal alana yöneldim? Hala bunu tercih ediyorum. Daha çok acıya neden olmamak için, kırk yıldır rüyasını gördüğüm dağı tercih etmedim. Barış ve demokrasi imkanı çok sınırlı da olsa, orada görüldüğü ve buna inandığım için tercih ettim. Tam belli değil, başarıya ulaşmadı. Dostların iyi bilmeleri gerekir. Halk ve Türkiye bunu anlamaya çalışmalı. Neden Avrupa ve Rusya beni olumsuz karşıladı? ABD neden komplonun içine girdi? Rusya kendi yakın tarihine ters düştü; ABD'den alacağı İMF kredilerinden dolayı menfi tutum takındı. Avrupa bana karşı doğru davranmadı. Kendi hukuk ve

Komplodaki rolü de bizi Avrupa'ya sokmamaktı, Avrupa'yı bana Almaya kapattı ben Almanlarla savaşınlar demiyorum orada faaliyetlerini yapsınlar ama bu komploları görerek boşa çıkarsınlar. Benim Türkiye'ye teslim edilmemdeki asıl amaç da bir Türk-Kürt savaşı yaratmaktı. O süreçte ben de kötü niyetli davranabilirdim, barış yanlısı bir tutum sergilemeyebilirdim. Fakat böyle yapmadım. O zor günlerde zor koşullarda yaşayarak, ayakta kalarak ve barışa dönük projeler uygulayarak Türk-Kürt savaşı planını boşa çıkardım ve hala da çıkarıyorum. 9 Ekim süreci daha iyi anlaşılmıştır. Bunları kalın çizgilerle tekrar belirtiyorum. Programımızı ve stratejimizi dünya çapında geliştirmelisiniz. Avrupa ve Ortadoğu, İran, Irak ve Türkiye açısında büyük fırsatlar veriyor. Umarım bu fırsatların farkındasınız. Araplar ve Mübarek beni Ortadoğu'dan çı-

20. yüzyılın tüm hainlerini ve işbirlikçilerini en üst emperyalist irade altında birleştiren bu komployu bir tarihsel Anadolu ve Mezopotamya barışına dönüştürmek, görev olarak halklarımızın ve tüm sorumlu güçlerinin önündedir.

demokratik siyasetine uygun hareket etmek yerine, ekonomik çıkarlarına uygun davrandı. İtalya da iyi davranmadı. İtalya'nın tutumunu fazla onurlu davranmadıkları için önemsemiyorum. Avrupa'dan onuruma uygun davranmadığı için ayrıldım. Ben halkımın ve Ortadoğu'nun onurunu çiğnetmedim. Beni ellerinde çok onursuz, kişiliksiz tutmak istediler. Benimki onur savaşıydı. Onur her şeyden daha önemliydi. Almanya 9 Ekim komplosunda Türkiye'nin de işbirlikçileriydiler beni tasfiye etmek istediler, bizleri tekrar Türk Halkıyla savaştırmak amacındaydılar, bu oyun 1920'nin versiyonuydu. Almanya 1882'de Abdülhamid ve ittihat terakkiyi kurdurdu, MHP'nin tarihsel kökenleri buraya dayanıyor, Almanlar kendine bağlı, Alman etkisinde bir Türk milliyetçiliği oluşturdular. Mustafa kemal bu çizginin dışındaydı. Almanların Mezopotamya üzerinde geçmişten beri oyunları var son 20 -30 yıldır da bizim üzerimizden oynamak istedi. Amaçları beni tasfiye etmekti, bizi kendi kontrolüne almak istedi fakat bu olmayınca bu yüzden üzerimize geliyorlar. İşte bize karşı çevreleri Kemal Burkay gibi yıllardır besliyor, çürükkaya ve Can Yüce'de orada. Geçmişte bir Selahattin çelik olayı vardı, bize yönelik komploları sürüyor.

karmak için Türkiye, İsrail ve Amerika ile bağlantılı olarak komploda rol aldılar. Şimdi kendileri ABD ve İsrail ile karşı karşıya geldiler. Benim başıma getirdikleri şeylerin aynısı şimdi onların başına geldi. Bu oyunu tarih ilerde açıklığa kavuşturacaktır. Yunanlılar güya jest yaparak, ABD ile birlikte beni Türkiye'ye vererek Türkiye'den Kıbrıs ve Ermeni meselesinde taviz istiyorlar. Kimse beni jest olarak kullanamaz. Kimse bizim üzerimizden jest yapamaz. Halkımız üzerinde Sümerlerden beri geliştirilen kolonileştirme çabalarının ayrılmaz bir parçası olan ve esas olarak dost görünümünde işbirlikçi güçlere ve kişilere dayalı komploların en kapsamlısı olarak hayat bulan 9 Ekim-15 Şubat komplosu, istediği ve planladığı sonuca ulaşmaktan uzaktır. 20. yüzyılın tüm hainlerini ve işbirlikçilerini en üst emperyalist irade altında birleştiren bu komployu bir tarihsel Anadolu ve Mezopotamya barışına dönüştürmek, görev olarak halklarımızın ve tüm sorumlu güçlerinin önündedir.

Baran Mawa

Zaman Düşmana Diz Çöktürme Zamanıdır.

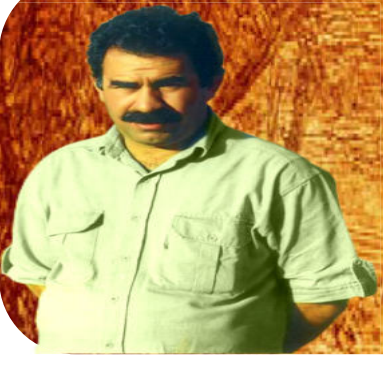
TÜM YURTSEVER GENÇLİĞE!

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!
9 Ekim Uluslararası Komplosunun Önderliğimize yönelik başlattığı saldırının 24. yılına girmiş bulunmaktayız. Önderliğimiz şahsında açığa çıkan değerleri, varlığımızı ve irademizi ortadan kaldırmaya yönelik olan bu saldırı karşısında komployu boşa çıkarmak isteyen "Güneşimizi Karatamazsınız" çerçevesinde direnerek şehit düşentüm şehitleri saygı ve minnetle anıyoruz. Uluslararası komplo her geçen gün güncelliğini koruyarak Kürt Özgürlük Mücadelesi ve halkımız üzerinden derinleştirilerek devam etmektedir. Uluslararası komplo gerçeğini anlamak ve bilince çıkarmak her daim önemini korumuştur. 9 Ekim ve onun devamı olan 15 Şubat Komplosu'nu anlamadan tarihi çözümlemelere gitmek temel yanılgılara götürecektir. Uluslararası komplo olarak tanımladığımız tarihin en kirli ve en kapsamlı saldırısı ve tarihsel ağırlara bağlı örülmüş

olan bu plan kadına, gençliğe, topluma yönelik bir saldırı olmaktadır. Kürdistan'da hâla devam eden bütün saldırıların altında bu zihniyet yatmaktadır. Toplum kırımıyla hesaplanmış kapitalist modernitenin bir saldırısı olmaktadır. Önderlik felsefesi, toplum değerleri ve yaşam hakikatinin savunucusu olarak kendini ispatlamış bir yaşam tarzıdır. Dolayısıyla zalim, egemen zihniyetler tarafından her daim tehlike olarak görülmüştür. Kürdistan'da imha, işgal ve soykırımla birlikte Önderliğimizin felsefesini bitirme hedefi vardır. Bu saldırıların en acımasız ve kirli savaşı özgürlük alanlarımız olan Kürdistan dağlarında yürütülmektedir. Zap, Avaşin ve Metina'ya yönelik yapılan saldırılarda amaç gerilla şahsında Kürt halkının iradesini ortadan kaldırma istemidir. Bugün Kürdistan özgürlük mücadelesinin kalbi Zap, Avaşin ve Metina Savaşı'nda atmaktadır. Faşist soykırımcı TC Devleti tasfiye konseptini sonuçlandırmak istemektedir. Kürdistan Özgürlük Devriminin öncü par-

Kürdistan Özgürlük Gerillasının Önder APO çizgisi temelindeki mücadele duruşu bir zafer yürüyüşünü temsil etmektedir. Bugün vahşi TC faşizminin topyekûn tasfiye saldırılarını kırıp boşa çıkartan ve durdurabilen tek duruş bu olmaktadır.

Kürdistan Özgürlük Gerillası bu amaç için tarihin en vahşi saldırılarına karşı göğsünü siper etmiş durumdadır. Her güne yeni bir destan sığdıran kahramanlık örnekleri sergilenmektedir.

tisi PKK'yi imha ederek yüzyıllık Kürt soykırım hedefine ulaşmayı amaçlamaktadır. Son 6 yıllık topyekûn savaş bunun sonucu olarak gelişmiştir. Faşist soykırımcı düşman bu amaca ulaşmak için her şeyini seferber etmiştir. Tüm gücünü, imkânlarını bu uğurda kullanmaktadır. Bu açıdan Kürdistan Özgürlük Mücadelesine karşı geliştirilen saldırılar iki devlet arasındaki savaşı çoktan aşmıştır. Bu yüzden tarihin gelmiş geçmiş en büyük saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Savaş sadece Kürdistan özgürlük gerillası ile TC faşizmi arasında yaşanmamaktadır. Başta gençlik ve kadın olmak üzere Kürdistan'daki direnen tüm toplumsal kesimler bu kapsamda hedeflenmektedir. Yalnız gerilla bu mücadelenin belkemiği rolünü oynadığından esas saldırı Kürdistan Özgürlük Gerillasına karşı geliştirilmektedir. Faşist düşman çok iyi bilmektedir ki Kürdistan'da gerilla var oldukça özgürlük mücadelesi devam edecek,

ne tür imkânlarla, nasıl bir ruhla açığa çıkarılmaktadır? Destanlar yaratan fedai direniş çizgisi neye dayanarak devam ettirilmektedir? Bu soruları kendimize sormadan ve doğru cevaplar geliştirmeden savaş gerçeğini anlayamayacağımız ve doğru mücadele edemeyeceğimiz açıktır. Hiç kimse gerillanın kendiliğinden savaştığını iddia edemez. Herkesin sahip olduğu imkânlarla dayanarak, hiçbir zorluk yaşamadan normal bir savaşın normal bedellerle mücadeleyi geliştirdiğini sanmamalıdır. Gerilla direnişinin her bir anı bir direniş geleneğine dayanmakta, bir çizgiyi ifade etmekte, bir ruhu temsil etmektedir. Gerillayı gerilla yapan işte bu direniş ruhu, iradesi ve bilincidir. Kürdistan Özgürlük Gerillasının Önder APO çizgisi temelindeki mücadele duruşu bir zafer yürüyüşünü temsil etmektedir. Bugün vahşi TC faşizminin topyekûn tasfiye

faşizm hiçbir şekilde soykırım amacına ulaşamayacaktır. İşte tam da bu nedenden dolayı Kürdistan devriminin kaderini belirleyecek bir savaşın içerisindeyiz. Kürdistan'ın geleceği bu savaşın sonucuna göre şekillenecektir. 23 Nisan'dan beri yaşanan olağanüstü savaş bu gerçeklikte gizlidir. Kürdistan Özgürlük Gerillası bu amaç için tarihin en vahşi saldırılarına karşı göğsünü siper etmiş durumdadır. Her güne yeni bir destan sığdıran kahramanlık örnekleri sergilenmektedir. Nasıl ki tarihin en büyük soykırım saldırıları geliştiriliyorsa buna karşı gerilla öncülüğünde tarihin en büyük direnişi Kürdistan dağlarında yankılanmaktadır. Kürdistan'ın heybetli dağları, Kürdistan'ın fedai kızları ve oğullarıyla bütünleşerek faşizme meydan okumaktadır. Geline aşamada faşist TC Devleti bu direniş karşısında neye uğradığını şaşırmış, hesaplarının bozulmuş olmasının getirmiş olduğu çaresizlikle daha fazla bataklığa saplanmış durumdadır. Ankara'daki hesap Zap-Avaşın ve Metina direnişine çarparak Erdoğan-Bahçeli faşist rejimini yıkımın eşiğine kadar getirmiştir. Peki, bu varlık ve yokluk savaşı nasıl yürütülmektedir? Hangi koşullarda,

saldırıları kırıp boşa çıkartan ve durdurabilen tek duruş bu olmaktadır. Kürdistan'da şimdiye kadar onurlu bir yaşam amacıyla ne yaratılmışsa bununla yaratılmıştır. Soykırımcı düşmanın esas öfkesi budur. Yürütülen olağanüstü fiziki savaş bunun görünen yüzü olmaktadır. Bununla beraber tasfiye konseptinin kilitlendiği esas nokta bu diriliş ve direniş çizgisini yaratan irade ve ruhu ortadan kaldırarak köklü bir sonuca ulaşabilmektir. Bunun için Kürdistan'da yeni bir yaşam tarzının adı haline gelen gerillaya karşı korkunç bir imha saldırısı dayatılmaktadır. Tabi ki bu saldırı sadece soykırımcı TC faşizmi tarafından yürütülmemektedir. Kapitalist hegemonik sistem güçleri de esas olarak bu yaşam tarzı ve kültürüne keskin bir karşıtlık içerisinde olduklarından tasfiye konseptinin içerisinde yer alıp yürütmektedirler. Bu saldırıların uluslararası komplonun devamı olarak nitelendirilmesinin diğer bir yönü de bu gerçeklikte saklıdır. Tüm bu gerçeklikler de ispat etmektedir ki bu tasfiye konseptini kırmanın tek yolu vardır. O da gerillayı her

Gençlik olarak Önder APO'ya bize sunduğu onurlu yaşamdan dolayı borçlu olduğumuzu bilmemiz gerekir. Önder APO'nun sadece bizlerden istediği onurlu bir yaşam sahibi olmamızdır.

yönüyle büyütmekten geçmektedir. Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği! Uluslararası komplo örgütlü ve iradeli gençliğin ve gerillanın direniş, zafer ruhuyla boşa çıkartılacaktır. Böylesi her yönüyle komployu güncellemeye çalışan faşist, soykırımcı devleti ortandan kaldırmanın tek yolu her yönüyle soluksuzca verilen eylem ve mücadele olmaktadır. Kürdistan geçekliğinde yaşananlar dünyanın hiçbir yerinde bu kadar kirli ve savaş ahlâkı dışında yürütülmemektedir. Dolayısıyla faşizmin kurum, kuruluşlarına yapılacak her eylem

ajanlaştırma, fuhuş, uyuşturucuyla bağımlı kıldığı bir durum değildir. Kuşkusuz en kaba bağımlı araçlarından biri bu yöntemlerdir. Bir hâliyle de sonuç almaktadır. Nitekim sadece bunlarla da yapmamaktadır. Şuan ki gençliğin temel sorunlarından biri özel savaş etkisinde bağımlı bir ruh halidir. Bağımlılık durumu o kadar vahim bir durumda ki ülkesinde yaşanan kirli ve ahlak dışı savaşın farkındalığı yoktur. Nerdeyse yürek körlüğü yaşadığı gibi kendi gerçekliği karşısında biçaredir. Bakurê Kürdistan'da bu kadar saldırı ve yönelim olacak, her gün sokakta çocuklar, analar katledilecek, gençlik

Gerilla direnişinin her bir anı bir direniş geleneğine dayanmakta, bir çizgiyi ifade etmekte, bir ruhu temsil etmektedir. Gerillayı gerilla yapan işte bu direniş ruhu, iradesi ve bilincidir.

mubahtır. Bu da ancak örgütlenme ve bilinçlendirme çalışmalarıyla mümkün olmaktadır. Özelde gençliğin Bakurê Kürdistan' da yürütülen bu kadar yaygın ve derinlikli özel savaşın etkisinden kurtulması için kendisini Önder Apo'nun felsefesiyle donatması gerekmektedir. Faşist devletin gençlik üzerinden yaptığı fiziki ve irade kırma operasyonlarının altında, bu ruhu varlık savaşından uzaklaştırma ve mücadeleden düşürme hedefi vardır. Varlığından, özünden çıkarılmış genci faşizm istediği gibi manipüle edebilir. Ülkesine düşman hale getirebilir, toplumsal ahlaki yozlaşma içinde faşizmin hizmetine koyabilir. Hâlbuki Önder APO düşman tarafından yaratılmak istenilen böyle bir gençliğin her zaman karşısında amansız mücadele verdiği gibi asıl yaşam tarzını ortaya koymuştur. Gençlik olarak Önder APO'ya bize sunduğu onurlu yaşamdan dolayı borçlu olduğumuzu bilmemiz gerekir. Önder APO'nun sadece bizlerden istediği onurlu bir yaşam sahibi olmamızdır. Özel savaş etkisine maruz kalmış gençlik özüne yabancılaşmakta, yurdu açısından tehlikeli olmaktadır. Bu anlamda özel savaşa karşı Bakur gençliğinin başlatmış olduğu hamle anlamlıdır. Fakat başlatmak kadar sonuca götürmek önemlidir. Bu temelde her çalışma, hamlenin hizmetine sunulmalıdır. Sadece slogan, birkaç eylem ve etkinliklerle yeterli kalmamalıdır. Özel savaş nasıl ki yaşamın bütün alanlarına sızma içinde ise Bakur gençliğinin de yapacağı bu kadar kirli yönelimi bitirmeye yöneliktir. Özel savaş gerçeğini anlamadıkça ve bilinçte zayıflık oldukça yanılgılara düşmek kaçınılmaz olacaktır. Özel savaş sadece

günlük yaşamına devam edecek, ağzından barışı düşürmeyecek, üniversitesine, günlük işine devam ederek karın tokluğuna yaşamına devam edecek. Yaşadığımız bağımlı ruh ve onun ardından gelen gaflet böyle olmaktadır. Böylesi saldırılar karşısında gençlik tarafından bırakalım eylemliliği, yaprağı oynatacak esintinin olmaması içler acısıdır. Bu duruş düşmanımızı cesaretlendirmektedir. Dolayısıyla katliamın ardı sırası için kapı aralamaktadır. Gençlik, sokaklarda, okullarda eyleme geçmelidir. Öncesinden de belirttiğimiz gibi hamlenin başlatılması anlamlıdır. Söylemek istediğimiz daha derinlikli ve geniş yürütülmesi gerektiğidir. Her yerde özel savaş derinlikli anlatılmalı, bilinçlendirme eğitimleri verilmelidir. Üniversite ve lise gençliğine bu konuda daha fazla rol biçilmeli öncülüğünü yürütmelidir. Bütün gençlik topyekûn bu hamleye dahil edilerek hamle zafer taşırılmalıdır. Önder APO gençliği, olarak bu hamleyle komployu boşa çıkarma temel hedef olmalıdır. Bu hamle özel savaştan intikam hamlesi olmalıdır. Her örgütlenen genç intikam kurşunu olmalıdır. Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği! Bakur gençliği 9 Ekim uluslararası komplosunu derinlikli anlamalı doğru bilince çıkarmalıdır. Her mücadele bu kapsamda komployu boşa çıkarmaya yönelik olmalıdır. Ekim ayında yaptığımız eylemlerle düşmana gerekli cevap verilmelidir. Önder APO, düşmana komployu boşa çıkararak gerekli cevabı vermiştir. Sıra biz gençlikte, düşmandan 9 Ekim intikamını almada. Heval Abbas 'Komplonun Başarı Kazandığını Değerlendirenler Kompo Karşısında Her Zaman Diz Çökmüşlerdir' demektedir. Yurtsever gençliği bu perspektifi esas almalıdır. Zaman düşmana diz çöktürme zamanıdır.

● 9 Ekim Komplosu 24'üncü Yılına Girerken

● Gün Gençliğin Komplodan İntikam Alma Günüdür

9 Ekim Komplosu 24'üncü Yılına Girerken

Duran Kalkan

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a yönelik 9 Ekim 1998 uluslararası komplosu ve komploya karşı mücadele 24'üncü yılına giriyor. Kürdistan'ı parçalayarak sömürgeci-soykırımcı egemenlik altına alan güçler, Kürdistan'ı özgür ve birleşik hale getirmek isteyenlere karşı 23 yıldır komplocu bir saldırıda bulunuyor. Böyle bir saldırı temelinde 23 yıldır Kürdistan'da tarihin en kirlili savaşlarından biri yürütülüyor ve 'Kürt sorunu' denen sorunun çözümü engelleniyor. Önder Apo öncülüğünde Kürtler, 23 yıldır uluslararası komploya karşı "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarıyla direniyor ve özgürlük mücadelesini kesintisiz yürütüyorlar. Kürdistan'ın özgürlüğünü hedefleyen bu mücadele, aynı zamanda Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesini ve insanlığın kurtuluşunu hedefliyor. Tarihin en haklı, en anlamlı, en doğru ve aynı zamanda da en zorlu mücadelesi oluyor. Fedai çizgisinde süren 23 yıllık bu özgürlük ve insanlık mücadelesini selamlıyor, kahraman şehitlerini saygıyla anıyoruz. 24'üncü yıl mücadelesinde de herkese üstün başarılar diliyoruz. Komplonun hedefi ve bugün Şimdi 23 yıl öncesine dönüp bakarak bugünkü durumu ve muhtemel geleceği anlamaya çalışalım. Sovyetler Birliği'nin çözülüşü üzerine ABD, 'Yeni Dünya Düzeni' adıyla bir strateji oluşturmuş ve yeni bir dünya savaşı başlatmıştı. Saddam Hüseyin Yönetiminin 2 Ağustos 1990 tarihinde Kuveyt'i işgal etmesinden de yararlanarak Ortadoğu'yu denetime almak üzere kapsamlı bir askeri harekate girişmişti. 'Şer Eksen'i' dediği İran, Irak ve Suriye'yi etkisizleştirmek ve bunun için de TC Devletini kullanmak istiyordu.

Buna karşılık TC de "PKK'nin yok edilmesini" dayatınca, dönemin ABD Yönetimi "PKK'yi yok etmek amacıyla" 'Uluslararası komplo' denilen saldırıyı planladı. Söz konusu planı dönemin başkanı Bill Clinton imzaladı ve uygulamasını tüm ABD Yönetimleri yürüttü. Söz konusu plan Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın imhasını ve bu temelde PKK'nin tasfiye edilmesini hedefliyordu. Bu temelde dönemin Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad üzerinde baskı kurularak ve biraz da vaad verilerek Önder Abdullah Öcalan'ın 9 Ekim 1998 günü Suriye'den çıkması sağlandı. Plana göre, gitmek istediği Yunanistan'a sokulmayacak ve geri dönüşte de havada yok edilecekti. Bunun için TC Yönetimiyle birlikte dönemin Mısır ve Yunanistan yönetimlerini de aktif olarak kullandı. Söz konusu komplo, Önder Abdullah Öcalan geri dönmeyip de Yunanistan'dan Rusya'ya gidince bozuldu. Böylece ilk imha planı boşa çıkartılmış oluyordu. Bunun üzerine ABD Yönetimi, Önder Apo'ya yönelik bir süre avı başlattı ve dört ay sonra Kenya'da sıkıştırarak TC'ye teslim etti. Bunun için de ihtiyaç duyduğu herkesi kullandı. Böylece TC idam edecek, bir yandan PKK tasfiye olurken, diğer yandan da Türkiye-Yunanistan ilişkileri düzelerek ABD'nin Ortadoğu'ya dönük gücü artacaktı. Başta Saddam Hüseyin Yönetimine karşı olmak üzere TC Yönetimi Ortadoğu'daki tüm ABD saldırılarını destekleyecekti. Boşa çıkarılan komplo ve Gardiyan Erdoğan Fazla uzatmazsak, 23 yıl işte bu temelde geçti. TC Yönetimleri ABD'ye bazen destek verdi, bazen de vermedi. ABD Saddam Hüseyin Yönetimini yıktı, fakat İran ve Suriye'de istediğine tam ulaşamadı. Önder Apo idam planını boşa çıkardı, ardından gelen 'çürütme politikasını' yenilgiye uğrattı. Bunun sonucunda ABD, komployu başarıya ulaştırması amacıyla

Tayyip Erdoğan Yönetimini görevlendirdi.19 yıldır da AKP Yönetimi, ABD desteğinde uluslararası komploya başarıya götürmek için çalıştı. Ancak sonuçlar ortadadır. PKK'yi yok etmek için görev almış olan ve 19 yıldır savaşıyan Tayyip Erdoğan Yönetiminin kendisi şimdi yok olma sürecindedir. Önder Apo, TC'nin komplodaki rolünün "Gardiyanlık" olduğunu belirtti. 23 yıldır TC Yönetimleri uluslararası komplo için gardiyanlık yapıyor. 19 yıldır da bu gardiyanlık görevini Tayyip Erdoğan yürütüyor. Bu 19 yıl içinde ABD, Tayyip Erdoğan Yönetimine defalarca fırsat ve şans verdi, hiç kimseyi desteklemediği kadar Tayyip Erdoğan'ı destekledi. Fakat sonuçlar ortadadır.Tıpkı Esat Oktay Yıldırım gibi, Tayyip Erdoğan da gardiyanlık görevini başaramamış durumdadır. Ne yapsa da Önder Apo ve PKK karşısında başarılı olamamıştır. Kendinden önceki yönetimler gibi çözülme ve çökme noktasına gelmiştir. Şimdi başarısız gardiyan son bir şans daha istemeye çalışsa da, öyle anlaşıyor ki yeni

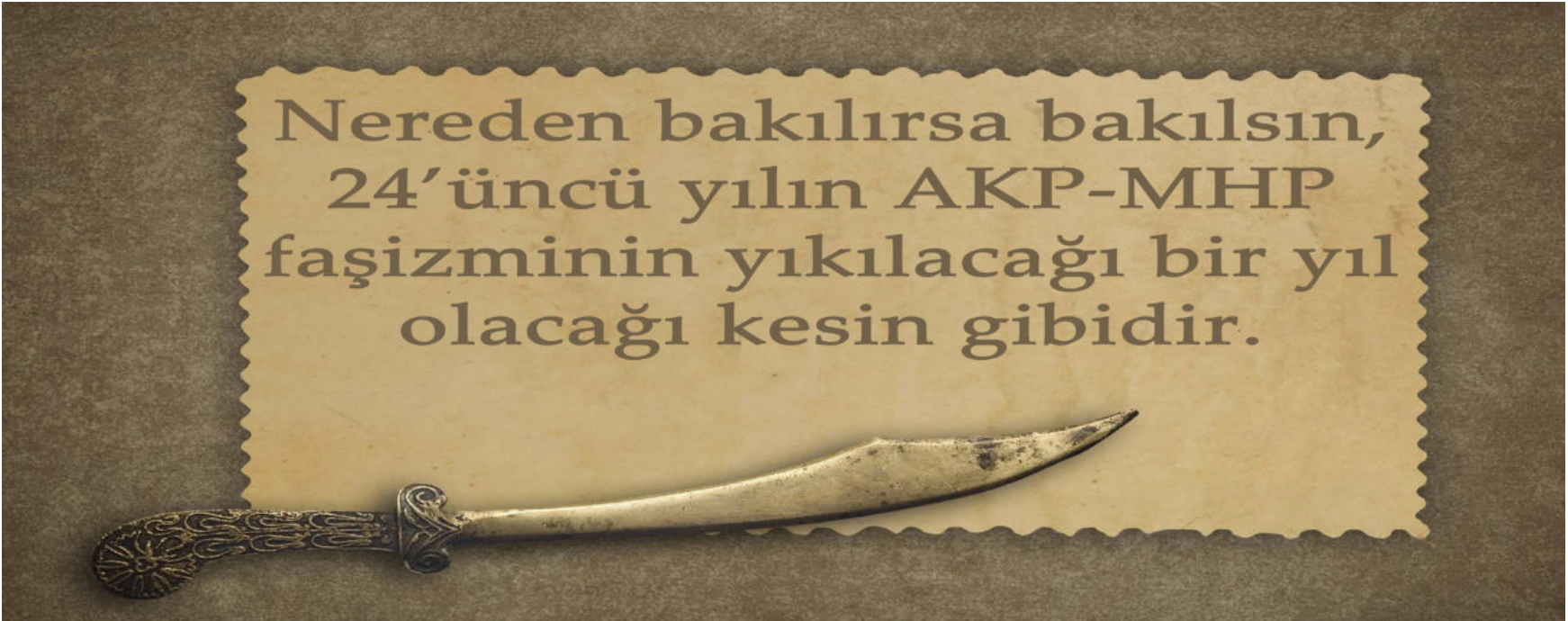
gittiği her kapıdan kovulması ve bütün kapıların artık ona kapanmış olmasıdır. Peki şimdi ne olacaktır? Acaba ABD yeni bir gardiyan daha bulup söz konusu saldırıyı sürdürme başarısını gösterebilecek midir? Yoksa Rusya, pragmatist yaklaşımıyla daha fazla kullanmaya devam mı edecektir? Fakat ABD'ye faydası olmayanın Rusya'ya da pek faydası olmaz ve iki güç arasındaki ilişkiler buna fırsat da vermez.O halde gerisi gardiyanın ne yapacağına kalıyor. Bazılarına göre kaderine razı olup, 19 yıldır çalıp çırtıklarını kurtarmaya çalışacaktır. Kimilerine göre ise, çılgınca saldırılara girilerek ömrünü uzatmak ve çaldıklarını korumak isteyecektir. Tayyip Erdoğan yönetimi için başka bir yol kalmamış durumdadır. İçine düştüğü iç ve dış tecrit onu böyle bir noktaya getirmiştir.Türkiye için çıkış Kürtlerin özgürlüğü ile mümkündür Ancak MHP AKP'yi bitirirken, AKP de Türkiye'yi bitirmiştir. Dolayısıyla AKP çizgisiyle artık Türkiye'nin yürütülme imkânı kalmamıştır. Türkiye

Önder Apo öncülüğünde Kürtler, 23 yıldır uluslararası komploya karşı "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarıyla direniyor ve özgürlük mücadelesini kesintisiz yürütüyorlar.

gardiyan arayışında olan ABD artık bu şansı vermemektedir. Bu kadar yıl başarısız olmuş bir kişiye kim yeni şanslar verir? Belli ki ABD de Tayyip Erdoğan'a artık yeni şans vermek istememektedir. Tayyip Erdoğan'ın yükünü artık taşıyamamaktadır. 19 yıllık kiri temizleme gücünü gösterememektedir. Bunun sonucudur ki, söz konusu gardiyan bu sefer Rusya'ya başvurmak ve biraz da şantaj yaparak ömrünü uzatabilecek desteği Rusya'dan sağlamak istemiştir. Bu tutumla bir yandan ABD'ye şantaj yaparken, bir yandan da "Siz de kaybedersiniz" diyerek Rusya'yı tehdit etmek istemiştir."Ya iktidar ömrümü uzatacak destek verirsiniz ya da beni ülkenize kabul et-

için yeni bir çıkış gereklidir ki, bunun da ancak Kürt özgürlüğüne dayalı gerçek bir demokratikleşme olabileceği açıktır. Bu nedenle HDP'nin önü açıktır. Son HDP Deklarasyonunun bu kadar etki yapmış olması bu nedenledir. Adeta Türkiye'de karanlığı aydınlatan bir ışık olmuştur. CHP ve diğerleri için de HDP'ye yakınlaşmaktan başka bir şans kalmamıştır. Bütün bunlar, ABD için, yeni bir gardiyan bulma ve bu temelde komploju devam ettirme imkânını azaltmaktadır. ABD'yi Kürtlerin ve Türkiye toplumunun iradesine boyun eğmeye ve Kürt özgürlüğü temelindeki demokratikleşmeyi kabul etmeye zorlamaktadır.

mek zorunda kalırsınız" demiştir. Tabi bu kadar zayıf düşmüş bir güce Rusya'nın fazla destek vermesi beklenemez.23 yıllık gardiyanlığın sonu ve geldiği nokta işte budur: Son gardiyan Tayyip Erdoğan'ın

Birinci Dünya Savaşı içinde ve Lozan'da ortaya çıkartılan Kürt sorununu çözmeye razı olmak zorunda bırakmaktadır. ■

Gün Gençliğin Komplodan İntikam Alma Günüdür

Mazlum Tekdağ (Jiyanda)

9 Ekim komplosunun 23. Yılıni bitirip 24. Yılına giriyoruz. Kinimiz, öfkemiz ve intikam kararlılığımız her geçen zamanda azalmamış bilakis her an ilk gün yaşananın üzerine katlanarak eklenmiştir. Önderliğimiz komploya ilişkin "Komplo iktidar sanatının en önemli aracı ve ruhu durumundadır." demektedir. İktidar güçlerinin sistem ve yapılarını devam ettirmek için başvurdukları yöntemi tanımlamak ve tespiti ulaştırmak, aynı zamanda sonuçlar çıkarmak için Önderliğimizin bu belirlemesi birçok şeyi ortaya sermektedir. Tarih boyunca iktidarlar, hegemonyalar sermaye tekellerini ellerinde tutmak, bilgi iktidar yapılanmalarını sağlam tutmak ve sınırlarını koruyup genişletmek için her zaman komplo-lara başvurmuştur. Hem kendi iç iktidar alanlarında hem de karışıklık temelinde gelişen güç ve odaklara karşı da bu yöntem uygulanmıştır. Suikastlar, zindana atmalar, sürgünler, yakmalar, idamlar, iç ihanetle çatışmalar ile tasfiye etmeler bunlardan bazılarıdır. Tarihi, resmi ideoloji dışında okuduğumuzda iktidar tarihinin komplolar tarihi olduğunu görmekteyiz. Bunun yanında komplolar her zaman soykırıma uğratmaya dek vardırılmıştır. Halklar, toplumlar, topluluklar hem fiziki hem de kültürel, siyasi, politik olarak soykırıma uğratılmışlardır. Diğer yandan iktidarlar karşıt yapı ve oluşum güçlerine hep şu mesajı vermişlerdir; ne kadar gücünüz olursa olsun sonunuz yok olmaktır. Bunu bir kadermişçesine topluma ve toplumsal çıkışlara öncülük edenlere empoze etmek istemişlerdir. Hatta nispeten de olsa bundan sonuç almıştır. Komplolar da işte bu durumun gelişmesiyle sonuca ulaşmıştır. İktidarla başa çıkılamayacağını, yenilginin kaçınılmaz olduğunu kabullenmek hem komplocuların oyunlarına alet olmak hem de komplonun tamamıyla sonuç almasına yol açmak anlamına gelecektir. Kürt halkı olarak iktidarların ve devletlerin komplolarıyla en çok yüz yüze kalan halk olma konumundayız. Yaşanan tüm serhildanların soykırımla sonuçlanması, halkın kısıpaca alınması bu komplo olgusuyla alakalıdır. Ya iktidar yöneticilerinin yalanlarına inanılmış ve imha

olunmuş ya da iktidarlar tarafından geliştirilen iç ihanetler sonucu tasfiye olunmuştur. Sonuç soykırım olmuştur. Bunların içinde en bariz olanları Bedirxanların isyanı sırasında Yezdan Şer'in komplocu güçler tarafından kandırılarak ihanet etmesidir. Bir diğeri 1925 Şex Sait isyanının idamla sonuçlanmasıdır. Devamla Seyit Rızalar, Faik Bucaklar, Sait Kırmızıtoprakların katledilmeleri sıralanabilir. Hepsisi de ya iktidarın oyunlarını görememelerinden kaynaklı tuzağa düştüler ya da iç ihanet sonucu imha edildiler. Önderliğimiz şahsında hareketimize ve halkımıza yönelik geliştirilen uluslararası komplo esasında bu komplolar tarihinin günümüze taşınmasıdır. Uluslararası komplo her ne kadar bir devam niteliği taşıyor olsa da bir bütünen farklılaşan yönleri sahiptir. Daha önceki komplolar yerel düzeyin ötesine geçmemişlerdir. Mevcut ulus devlet kendisine yönelik tehdidi kendi çapında ortadan kaldıracak gücü buluyor ve ona göre hareket ediyordu. 9 Ekim uluslararası komplosu öncesi yaşanan komploların birçoğunda da durum böyleydi. Farklı devlet ya da devletlere, güçlere ihtiyaç duymuyorlardı. Ancak Önderliğimize yönelik geliştirilen komploda yer almayan devlet ve kesim yok denilecek kadar azdır. Önderliğimize dünya üzerinde ayak basacağı bir karış toprak dahi bırakmamışlardır. Komplonun başı olan İngiltere, ABD, AB, İsrail, Almanya diğeri birçok devleti tehdit, şantaj ve vaatlerle komploya dahil ettiler. Tabi KDP ve YNK işbirlikçiliğine unutmamak gerekiyor. Peki komplonun uluslararası düzeyde gelişmesine neden olan neydi? Birincisi; Kürtler her daim hegemonik iktidar güçleri için Ortadoğu'yu kontrollerinde tutabilecekleri bir kart konumundaydı. Kürtler ve Kürdistan Ortadoğu'nun dört büyük devleti arasında parçalanmıştır. Bu konumu gereği sisteme karşı çıkan ve onun politikalarına ters düşen devletlere karşı bir tehdit unsuru olarak kullanılıyorlardı. İşte Önderliğimiz mücadelesi ile sistemin elinden bu kartı aldı. Bir diğeri ise Önderliğimiz açığa çıkardığı düşünce gücü ile ve bunun somut ifadesi olan partileşme ve ordulaşma, kadın partileşmesi ve ordulaşması ile etki gücünü Kürt, Kürdistan'ın ötesine

geçerek Ortadoğu halklarına ve dünyaya taşıyarak sistemi korkutmuştur. Başka bir dünyanın mümkün olabileceğini, özgür yaşamın mümkün olabileceği inancını ve umudunu tüm dünyaya yaymıştır. İşte bu gerçeklikler sistemi temellerinden sarstığı, onun köleleştirme projelerine karşı bir tehdit ve engel oluşturduğu için komplo uluslararası düzeyde geliştirildi. Hiç kimsenin cesaret edemediğine Önderliğimiz büyük bir coşkuyla yöneldi. Buda özgür Kürt'ü yaratma ve özgür yaşamı savunmamdı. Evet özgür Kürt, özgür Kürdistan ve özgür yaşam! Önder APO Ortadoğu sahasında yıllarca dur durak bilmeden on binlerce kadro ve halkı bin bir emekle eğitmiş, kendileri için, özgürlükleri için ve kendi iradeleriyle savaşabilecekleri bin yılların aşağılanmışlığının, soykırımın intikamını alabilecekleri alanları yaratmıştır. Her şeyi halkın ve insanlığın hizmetine sunmuştur. Bir saniye dahi kendisi için yaşamamıştır. Çalıştı, emek verdi, düşünce üretti, tartıştı, imkan yarattı, örgütledi. Zayıf olana güç verdi, yerlerde sürüneni ayağa kaldırdı. Körleşen, sağırlaşan, dilsizleşen yürekleri aydınlattı. Çorak toprakları adeta cennet bahçesine çevirdi, bu bahçede yaşayabilecek insanı yarattı, sosyalist insanı yarattı. Komplo eğer geliştirse ve 23 yıldır devam ediyorsa kaynağını buradan almaktadır. Komploda rol oynayanlar arasında TC, KDP ve YNK'yi ayrıca değerlendirmek gerekiyor. Komploda TC'ye verilen rol bir nevi gardiyanlıktır. Ancak bunun yanında TC Önderliğimizden ve Hareketimizden intikam almak istiyordu. Çünkü TC kendi varlığını Kürtlerin yok edilmesi üzerine kurmuştu. Kuruluş aşaması itibarıyla Kürt soykırımı gelişmeden bir Türk Devleti'nin oluşamayacağını ve emperyalist emellerinin gelişemeyeceğini biliyordu. Zilan katliamı, Dersim tertesi, Ağrı isyanına karşı geliştirilen katliam, göçertme bunun somut ifadeleri oluyor. Artık Kürt Kürdistan öldürülmüş, mezara gömülmüş ve üzerine beton dökülmüştür. Türk Devleti sağlama alınmış ve önünde engel kalmamıştır. Bu sayede Kürt düşmanlığı temelde TC'nin kuruluş esaslarının başında yer almıştır. Önder APO Kürt'ü yeniden dirilterek ayağa kaldırdı ve varlığını kazanmasını sağladı. TC'nin faşist soykırımcı yüzünü tüm dünyaya gösterdi. TC'nin Osmanlılık hayallerini yerle bir etti. İntikam alma istemi de bundandır. KDP ise ihaneti karakter edinmiş ve varlığının vazgeçilmezi kılmıştır. Kendisi bir aile partisi olarak aile çıkarlarını her şeyin üstünde tutarak tüm kirli, lanetli işlere yönelmiştir. KDP'nin ulusal ve Kürdistan diye bir sorunu yoktur. Bilakis KDP'nin amacı tek bir ailenin zenginlik ve şatafat içerisinde yaşayıp tüm ulusal değerleri boğazları ve mideleri için satmak olmuştur. Bunu Kürtlük, Kürdistan adı altında halkın ulusal duygularıyla oynayarak yapmıştır. Önder APO KDP'nin bu gerçekliğini ifşa etmiş, birçok çözümleme ile tüm topluma kavratmaya çalışmıştır. Aile saltanatının ulusallık önünde engel olduğunu ve yıkılması gerektiğini göstermiştir. Yıllardır alternatifi olmadığı için KDP'ye mecbur olan halk; hareketimizin gelişmesiyle KDP'den desteğini çekmiş ve hareketimizi sahiplenmiştir. Tüm bunların neticesinde sonunu gören KDP bir düşman gibi karşı cephe olarak Önderliğimize ve Hareketimize karşı kirli savaşın içerisine girmiştir. Bugünde bu düşman konumunu sürdürme-

ktedir. Sonuç olarak 1998 9 Ekim günü Önderliğimiz Suriye'den çıkış yapmak durumunda kaldı ve 15 Şubat 1999 tarihinde esir alınarak İmralı Adası'na götürülüp büyük bir tecrit ve işkence sistemine alındı. Burada şunu belirtmek gerekiyor ki komplo Önderliğimiz cephesinden boşa çıkartılmış ve yenilmiştir. Komplocular Önderliğimizi imha etmek, olmuyorsa denetimleri altında tutmak istiyorlardı. Önderliğimizi esir alarak hareketimizi tasfiye edeceklerini sanıyorlardı. Ancak 23 yıldır direnen Önderlik, direnen gerilla, direnen halk, direnen kadınlar ve direnen gençlik gerçeği var. Faşist, soykırımcı, işgalci, sömürgeci komplocular Önderliğimizi fiziki olarak halktan ve bizden ayırdı. Bizler açısından hem tarifi olmayan acılara hem de büyük bir utanca neden oldu. Tüm değerlerimizin bileşkesi ve bizlerin yaratıcısı olan Önderliğimiz ada zindanında tek kişilik hücreye konularak çok sevdiği halkından, yarattığı partisinden fiziki olarak tecrit edildi. Buna karşı Halit Oral, Selamet Menteş, Aynur Artan yoldaşların öncülüğünde "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı ile Önderlik etrafında ateşten bir çember olundu. Daha sonraki süreçte Viyan Soranlar, Serdar Ağrılar, Mustafa Malçoklar, Evrim Demirler alev çemberinin gürleştircileri oldular. Yaşadığımız utançtan ancak bu fedailik ile kurtulabileceğimizi gösterdiler. Bugün de komplocular Önderliğimizin üzerindeki tecridi ağırlaştırarak halkımıza ve hareketimize karşı tas-

Önderliğimiz komploya ilişkin "Komplo iktidar sanatının en önemli aracı ve ruhu durumundadır." demektedir.

fiye konseptini en üst aşamaya taşıyarak komplo sonuca ulaştırmaya çalışıyorlar. Buna karşı gerilla ülkemizin dağlarında fedaice direniyor, mücadele ediyor. Rojava ve Suriye halkı Önderlik paradigması ve felsefesi temelinde devrimi inşa ediyor. Dostlarımız, ezilen dünya halkları bugün Önderliğimizin fiziki özgürlüğü için her yerde alanlara çıkıyorlar. Kürdistan gençliği de sürekli kendi üzerine düşen misyonu yerine getirmeye çalışmıştır. Her ne kadar düşman özel-psikolojik-kirli savaş ile gençlik üzerinde bir saldırı yürütüyor ve komployu unutturmaya çalışıyorsa da Kürdistan gençliği "Gençlik Önder APO'nun Fedaisidir!" sloganıyla hep alanlarda olmuş ve TC'ye kök söktürmüştür. Ancak Önderliğimiz hâla fiziki olarak özgür koşullarda değildir. Ve bu olana kadar da komplo bizim cephemizden yenilmemiştir. Hala bu utançtan kurtulmuş değiliz. Bu yüzden Kürdistan gençliği Önder APO'suz geçen her anı kendine haram saymalıdır. Gençlik her neredeyse düşmana vurmali, şehirlerde, ovalarda, özgürlük dağlarında, Botan'da, Serhat'ta, Amed'de, Heftanîn'de, Avaşin'de, Xakurkê'de, Metina'da mücadele saflarına akmalıdır. Bugün Avaşin, Zap ve Metina'da savaş tünellerinde ve düşmanın bulunduğu tepelerde, düşmana darbe üstüne darbe vuran, onun tüm tekniğini, kimyasal silahlarını boşa çıkartan Önder APO'nun fedai gençliğidir. Bundandır ki gün Önderliğimizin fiziki olarak bizlerden ayırıp eşi benzeri görülmemiş işkence sisteminde tutan komploculara ve onun işbirlikçilerine karşı intikam alma günüdür. Gün komplo unutmama ve unutturmama günüdür. Gün hesap sorma günüdür. Gün Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü halkımıza ve dostlarımıza müjdeleme günüdür. Bu kararlılık ve inançla başta "Güneşimizi Karartamazsınız" şehitleri olmak üzere tüm şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, anılarına bağlılığımızı yineliyoruz. Bu acıları bize yaşatan komplocuları ve işbirlikçileri lanetliyoruz.

Önderliğimizi esir alarak hareketimizi tasfiye edeceklerini sanıyorlardı. Ancak 23 yıldır direnen Önderlik, direnen gerilla, direnen halk, direnen kadınlar ve direnen gençlik gerçeği var.

Axîn Mahîr Dîcle

Önder APO Kürt halkı, Kürt kadını açısından tarihin baş aşağı gidişini durdurmuştur.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kürdistan Özgürlük Mücadelemiz açısından çok önemli bir süreçten geçmekteyiz. Önderliğimize, hareketimize, halkımıza, kadınlara ve gençlere dönük saldırılar hız kesmeden devam etmektedir. Önder APO üzerindeki tecrit her geçen gün daha da derinleştirilmekte, Kürdistan'a ve Kürt halkına dönük politikalar Önder APO üzerinden geliştirilmektedir. Her dönem Kürdistan işgal altına alınmak istenmiş, ağır saldırılar geliştirilmiş ve Kürt halkı inkar ve imhaya maruz bırakılmıştır. Ancak son birkaç yıl içerisinde soykırımcı, sömürgeci AKP-MHP özel savaş rejimi çok boyutlu saldırılarla halkımızı hem kültürel hem de fiziki olarak imha etme planında ısrar etmekte, varlığını Kürt halkının, Kürt Özgürlük Hareketinin yokluğu üzerinden sağlamaktadır. AKP-MHP faşist çete devleti yaşanan bu savaşın kendisi açısından bir son savaş olduğunun, Kürtleri imha edemezse kendisinin imha olacağının, tükeneceğinin ve düşeceğinin farkındadır. Bu sebeple Kürdistan'da Kürt halkına karşı yürüttüğü savaşı kendisi açısından bir varlık-yokluk savaşı olarak görmekte ve bu ciddiyetle savaşa yüklenmektedir. Özellikle son bir yıl içerisinde Medya Savunma Alanları başta olmak üzere Maxmur, Şengal ve Rojava'ya dönük saldırılar da sürekli devam ettirilmiştir. 23 Nisan'da Medya

Savunma Alanlarından Zap, Avaşin ve Metina'ya dönük olarak başlatılan işgal saldırıları beş ayını geride bırakmıştır. Kısa süre içerisinde bu alanlarda gerillayı imha ederek başarı kazanacağını sanan faşist iktidar tarihin belki de en büyük direnişlerinden biri ile karşılaşmıştır. Kürdistan tarihinde de son aylarda yaşanan bu direniş kadar uzun süreli, kapsamlı, insan iradesini aşan bir direniş pek yoktur. Mamreşo, Zendura, Werxele, Girê Sor ve diğer alanlarda gerilla tarihe adını bir kez daha altın harflerle yazdırmış, sadece Kürt halkının da değil adeta faşizme karşı direnen insanlığın direniş sembolü olmuştur. Gerillanın gösterdiği büyük direniş Kürdistan Özgürlük Gerillasının inanç ve iradesinin yenilmez olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Gerilla öncülüğünde yürüyen bu direnişi sahiplenmek, bu direnişin bir parçası olmak, faşizmi yaşamın tüm alanlarında bozguna uğratmak hem bir yurtseverlik görevi

Düşman
Kürt halkını
kültürel soykırım ile
bitirme konusunda karardır.
Kürt gençleri ve kadınları da
kültürünü koruma, değerlerine sahip
çıkma, xwebun olmada ısrarcıdır.
Varlığını Koruma ve Özgürlüğü
Sağlama ancak böyle
başarılabilir.

hem de artık bu fedailere karşı tarihsel bir vefa borcudur. Bu muazzam direniş karşısında sarsılmayan, bu onuru ta yüreklerinde hissetmeyen, içinde direniş azmi ve istemi gelişmeyen her Kürt genci, her Kürt kadını kendini ciddi anlamda sorgulamalı ve tarihe karşı vicdan muhasebesine hazırlanmalıdır. Kadınlar özellikle de genç kadınlar olarak da bu süreçteki direnişten ekstra sonuçlar çıkarmalıyız. Kadın gerillalar bu muazzam direnişte öncülük yapmaktadırlar. Her türlü tekniği, yasaklı silahları, zehirli gazları ve kimyasalları kullandıkları halde gerillanın direnişi kırılmamış aksine daha da bilenmiştir. Kadın gerillaların tam donanımlı teknik karşısında bu tekniğe rağmen müthiş direnmesi, güçlü eylemler yapması, düşmandan intikam alması mücadele etmek isteyen her genç kadın açısından ilham kaynağıdır ve büyük bir örnektir. Kürt genç kızları halkının yüz akı olmaktadır. Hunharca saldıran düşmana karşı büyük direnmekten ve başarmaktan başka şansımız olmadığının kanıtıdır bu direniş. Gerilla en büyük güç, gençlik, genç kadın gücüdür. Gerilla bir gençlik ordusudur ve bu gençlik ordusunun öncülüğünü genç kadın gerillalar yapmaktadır. Genç kadınlar olarak bu muazzam direnişi sahiplenmek, yer almak, bir parçası olmak başarıyı hızlandıracak en önemli etkidir. Hiç kimse bu direnişi bireysel ya da sadece bir örgütün direnişi ve

açmak istemektedirler. Bu temelde aleni biçimde birçok planlama ve geliştirilen çok kapsamlı bir strateji vardır. Küresel kapitalist sistem Ortadoğu'da tüm çabalarına rağmen istediği sonucu alamamaktadır. Bunun önündeki en büyük engel Önder APO'nun geliştirdiği Demokratik Konfederalizm projesidir. Kapitalist güçler Önderliğimizin görüşlerini ve varlığını kendi projeleri önünde engel gördüğü için uluslararası komployu planlamış ve günümüze kadar da desteklemektedirler. Önder APO'nun fikir, felsefe ve ideolojisi kapitalist sistemin panzehri işlevini görmektedir. Önderliğimizin ideolojisinin tüm dünyada gittikçe gelişmesi ve yaygınlaşması, birçok insan tarafından kabul edilmesi ve desteklenmesi hala kapitalist sistem tarafından en büyük tehlike olarak kabul edilmektedir. Önder APO Kürt halkı, Kürt kadını açısından tarihin baş aşağı gidişini durdurmuştur. Yok olmaya yakın bir halktan, insan vasıflarını yitirecek duruma getirilmiş bir cinsiyetten büyük çıkışlar yaratmış adeta ölüyü diriltmiştir. Bu sebeple Kürt halkı, Kürt kadınları, Ortadoğu halkları hatta artık dünyada mücadele eden tüm demokratik ve özgürlükçü güçler Önder APO'yu insanlık önderi olarak kabul etmekte ve özgürlüğü için

Kadın gerillaların tam donanımlı teknik karşısında bu tekniğe rağmen müthiş direnmesi, güçlü eylemler yapması, düşmandan intikam alması mücadele etmek isteyen her genç kadın açısından ilham kaynağıdır ve büyük bir örnektir.

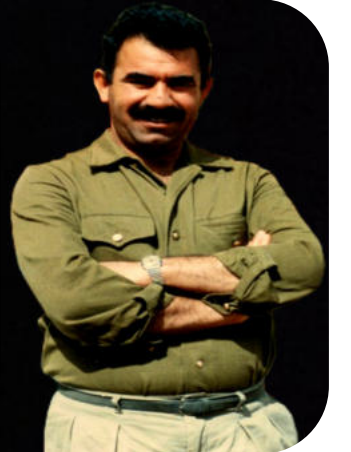
savaşı olarak görmemelidir. Genç kadın gerillalar Kürt Özgürlük Mücadelesi, Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi şahsında ezilen, mücadele eden tüm kadınlar ve halklar adına savaşılmaktadır. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! İçerisinde bulunduğumuz ay mücadele tarihimiz açısından çok önemlidir. Ekim ayı hem uluslararası komplonun başlangıç dönemi olması itibarıyla hem de bu ayda özellikle kadın şehadetlerinin çok fazla olmasından kaynaklı oldukça önemli bir aydır. Önderliğimize karşı uluslararası birçok gücün ortaklığıyla planlanan uluslararası komplo 9 Ekim 1998'de devreye konulmuştur. Komplo Şam'da başlatılmış, Önderliğimiz Suriye'den çıkmaya zorlanmıştır. Önderliği Suriye'den çıkararak daha kolay hedeflenebilecek bir duruma ve mekâna çekmek istediler. Bu komploda asıl amaçlanan Önder APO'yu fiziki olarak yok etmek, böylece Kürt Özgürlük Hareketi'ni ve halkını da tasfiye etmektir. Kapitalist güçlerin neredeyse tümünün bu komplo içerisinde yer alması Önderliğin temsil ettiği hakikatle alakalıdır. Küresel kapitalist sistemin Ortadoğu'da egemenlik kurma planları herkes tarafından bilinmektedir. Ortadoğu'yu yeniden dizayn etmek, kapitalist sisteme yeni bir nefes borusunu Ortadoğu coğrafyası üzerinden

mücadele etmektedirler. Önder APO tek başına bir birey değildir, görüşlerini sahiplenen tüm kesimlerin ortak iradesidir. Bu yüzden bugün hâlâ tecrit derinleştirilmekte, bu ağır koşulları dayatarak Önder APO şahsında hareketimiz, kadınlar, gençler, tüm Kürt halkı teslim alınmak istenmektedir. Faşist AKP-MHP özel savaş rejimi tecridi ağırlaştırarak hâlâ sonuç alabilmeyi ummaktadır. 9 Ekim komplosuna karşı tavır halbuki ilk günden gösterilmiş, Önder APO etrafında ateşten bir çember örülerek Önder APO sahiplenilmiş ve korunmuştur. Güneşimizi Karartamazsınız fedai eylemleri ile Önderliğin nasıl sahiplenileceği herkese gösterilmiştir. Yine bu ay içerisinde Ş. Beritan yoldaşın ihanete karşı geliştirdiği tarihi direniş vardır. Güneşimizi Karartamazsınız şehitleri ve Ş. Beritan şahsında özelde bu ayda şehit düşen tüm şehitlerimizi sevgi, saygı ve minnetle anıyor, mücadelelerini başarıya götüreceğimizin sözünü yineliyoruz. Beritan yoldaş Kürt işbirlikçiliğine, ihanetine ve teslimiyetine karşı öfkesini teslimiyeti reddederek göstermiş ve Kürt kadını açısından bir çizgi olmayı başarmıştır. Beritan yoldaş Kürt

işbirlikçiliğine, ihanetine teslim olmamak için son mermisine kadar savaşmış, düşmanın eline geçmesi açısından silahını parçalamış ve teslimiyet çağrılarına cevabını kendisini kayalıklardan atarak vermiştir. Böylece Ş. Beritan yiğit kadınların yiğit komutanı olarak Kürt kadınlarının direniş çizgisinin sembolü olmuştur. Yakın süreçte kadın gerillalar şahsında sıklıkla güncellenen bu tarihi direniş Besêlerin, Zarifelerin ruhunun Beritanlarla buluştuğunun, Kürt kahramanlığının genetiği haline geldiğinin göstergesi olmaktadır. Ekim ayı özelde kadın şehadetlerinin yoğun olduğu bir ay olduğu için Kadın Şehitler Ayı olarak kabul edilmektedir. Yani aynı zamanda kadın kahramanlık ayı, kadın direniş ayıdır bu ay. Genç kadınlar olarak bu ayın gerekliliklerine göre hareket etmemiz, büyük mücadele etmemiz, güçlü çalışmalar yürütmemiz gerekmektedir. Komplonun yıldönümünde komplocuları pişman etmek, Önderliğimizi güçlü sahiplenerek tarihi intikamımızı almak, Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayacak bir direniş hattını açığa çıkarmamız gerekmektedir. Unutmamak gerekir ki bugün kadınlar ve gençler olarak demokratik modernitenin öncü güçleri olarak kabul ediliyorsak, özgürlüğü bir parça bile olsa hissedebilişsek, irade olabiliyorsak ve mücadele azmimiz varsa bunların hepsi Önder APO'nun kadın özgürlüğünde geliştirdiği düzeyle alakalıdır. Mimarı ve yaratıcısı Önder APO'dur. Genç kadınlar olarak bizim için bu kadar imkân yaratan bir Önderliğin İmralı gibi bir çarmih sisteminde tutulmasını kabul etmek, buna alışmak vicdani ve ahlaki olarak kabul edilemez bir durum-

dur. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! Kuzey Kürdistan her zaman mücadelemiz açısından mihenk taşı rolünü oynamaktadır. Hareketimizin çıkış mekânı, en büyük mücadelenin ve bedellerin verildiği alandır. Bugün de hâlâ ciddi bir direniş ve mücadele devam etmektedir. Bakur dağlarında savaş hiç bitmemekte, Kürdistan coğrafyasının talanı devam etmekte, on binlerce devrimci hâlâ zindanlarda tutulmakta, halkımız Türkiye illerinde katliamlardan geçirilmekte, mücadele eden kadınlar katledilmekte, gençler baskı ve zulüm altında tutulmakta, genç kadınlar taciz ve tecavüzle inim inim inletilmekte, halkımız özellikle de genç kadınlar kültürel soykırım kısılcığında tutulmaktadır. Geliştirilen vahşet ve zulüm, mücadele sebepleri ve biçimleri üzerine daha çok şey söylenip yazılabilir. Eminiz ki Bakurê Kürdistan ve Türkiye'de yaşayan her genç kadın bu gerçeklerin farkındadır. Düşman özel savaş saldırılarını temel bir politika olarak özelde de genç kadınlar üzerinden yürütmekte ve böylece genç kadınları mücadeleden geri tutmak için her yola başvurmaktadır. Bu konuyu sıklıkla işlemekte ve teşhir etmekteyiz. Önemli bir farkındalığın da açığa çıktığına inanıyoruz. Kuzey gençliği de düşmanın bu politikalarının farkındadır ve kabul etmemektedir. Son süreçte HDP Gençliğinin başlatmış olduğu "Bağımlılığı Kırılım, Yeni Yaşamı Kuralım" hamlesi özel savaşla mücadele anlamında çok önemlidir. Düşman Kürt halkını kültürel soykırım ile bitirme konusunda kararlıdır. Kürt gençleri ve kadınları da kültürünü koruma, değerlerine sahip çıkma, xwebun olmada ısrarcıdır. Varlığını Koruma ve Özgürlüğü Sağlama ancak böyle başarılabilir. Uyuşturucu, fuhuş, ajanlaştırma, asimi-

Komplonun yıldönümünde komplocuları pişman etmek, Önderliğimizi güçlü sahiplenerek tarihi intikamımızı almak, Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayacak bir direniş hattını açığa çıkarmamız gerekmektedir.

lasyon, tecavüz, yoz yaşam alışkanlıkları, popüler kültür, sanal medya, ailecilik, cinsellik vb. arttırılabilecek birçok durum gençleri, genç kadınları ehli- leştirmek, pasifleştirmek, sisteme adapte ederek her boyutuyla kullanmak açısından özel olarak geliştirilmektedir. Özellikle de genç kadınlar üzerinden bu politikalar sistemli ve planlı olarak yürütülmektedir. Düşman Kürt genç kadınlarını özünden, kimliğinden, değerlerinden uzaklaştırmak için taciz, tecavüz ve "aşk" safsatasını en çok da üniformalı asker, polis ve özel görevlileri eliyle yürütmektedir. Kürt kızları aşk adı altında kandırılarak ajanlaştırmakta ve kendi halkına, mücadele değerlerine ihanete zorlanmaktadır. Bu anlamda en çok sanal yani sahte medya kullanılmakta, sahte aşk, sahte bir düş dünyası yaratılmaktadır. Kürt gençlerini özgürlük tutkusundan koparacak tek olgunun bu sahte yaşam arayışları ve dejenerasyon olduğunun farkındadır. Bu sebeple genç kadınlar düşmanın bu politikalarına karşı çok duyarlı olmalı ve mutlaka boşa çıkarmalıdır. Düşmanın sahteliklerine inanmamalıdır. Genç kadınların bu hamlede özgün gündemler ve özgün eylemlerle yer almaları oldukça önemlidir. Madem ki düşman özel savaş yöntemleri ile Kürt kızlarını ve oğullarını mücadeleden koparmak istiyor o halde düşmana veri-

lecek en iyi yanıt Kürt gençlerini her türlü bağımlılıktan kurtararak Kürdistan'da devam eden muazzam direnişle buluşturmak olacaktır. Tüm genç kadınlar Ekim ayı içerisinde Önderliğimize dönük geliştirilen komlodan hesap sorma, Ekim ayının kahramanlığına sahip çıkma, gerilla direnişi ile gençlik direnişini birleştirme temelinde yaklaşmalı ve rollerini oynamalıdır. Kürt gençliğinin genel hamlesi olan "Werin Cenga Azadiyê" hamlesine de bu eksende yaklaşmak, tarihi Özgürlük Savaşı'nda yer almak için kültürel soykırım kısılcını parçalamak ve üzerimize düşen sorumlulukları yerine getirmek gerekmektedir. Kürdistan'da devam eden direnişin bir parçası olmak için herkes ne yapabiliyorsa yapmalıdır. Herkesin bulunduğu tüm alanları direniş alanına dönüştürmesi çok önemlidir elbette. Ancak Kürt gençleri ve genç kadınları olarak daha fazla sorumluluk alabilmek, halkımızı soykırım tehdidinden korumak, gerilla direnişi ile bütünleşmek en öncelikli görev olmaktadır. Bu anlamda sürecin en önemli, en gerekli ve en onurlu görevi de gerilla mücadelesine katılmak, sömürgecilikten, işgalcilikten ve faşizmden hesap sormaktır. Cenga Azadiyê'de kahramanca rol oynamak her Kürt gencinin arzusu ve aynı zamanda tarihi sorumluluğu olmalıdır. ■

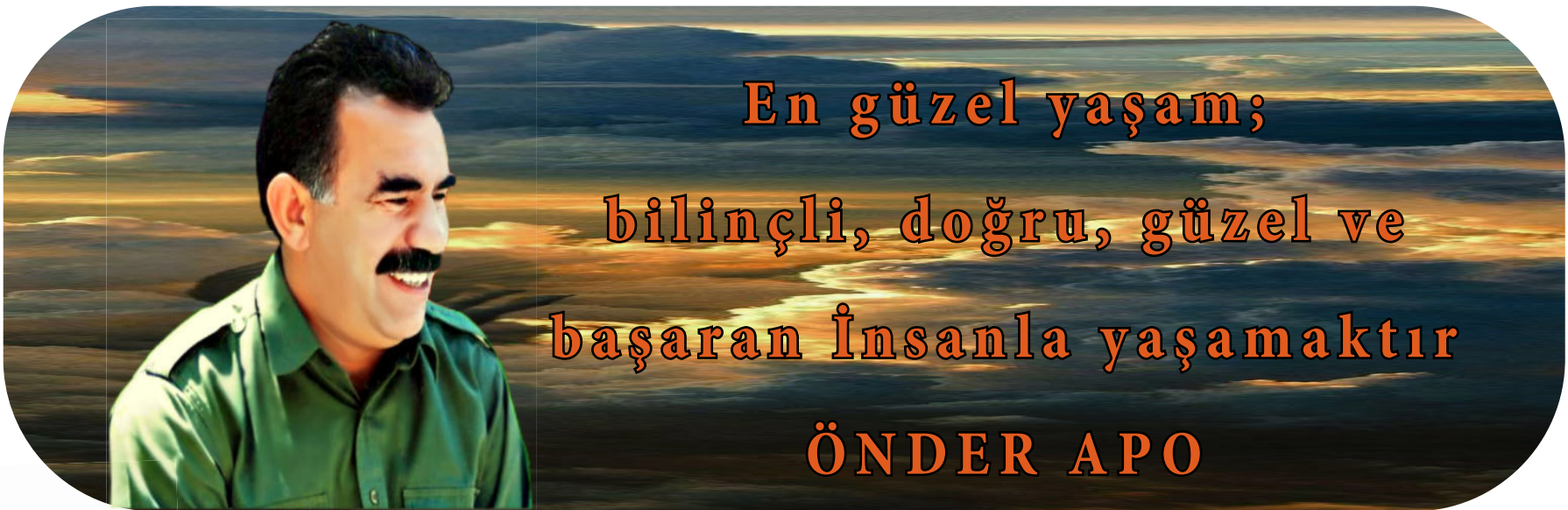

Serdem Pîr

Fedailik Çağında Bir Özgürlük Fedaisi; Bawer Agir

Fedailik Çağında Bir Özgürlük Fedaisi; Bawer Agir En güzel yaşam; Bilinçli, Doğru, Güzel ve Başaran İnsanla Yaşamaktır. ÖNDER APO Onları yazmak. Duruşlarını, yaşamlarını, pratiklerini, özlelerini, hayallerini, mücadeleye kattıklarını yoldaşlarına verdiklerini ve de en önemlisi onları demokratik modernitenin direniş tarihine mal etmek, biz yoldaşları için belki de bir direniş mevziisinde düşmanla olan çarpışmadan çok daha zor olan bir eylemdir. Ne kadar yazarsak yazalım, ne

ak anlayabilir, hangi yüce amaçlar için mücadele ettiklerini, hangi inanç, hangi iddia ve kararlılıkla hakikat yolunun yolcusu olduklarını o zaman bir nebze de olsa anlayabiliriz. Ama şunu da biliyoruz ki; yoldaşları olarak onları sahiplenmek, tarihe mal etmek, ölümsüzlüklerini ilan etmek ve onları en kutsal değerlerimiz içerisinde başköşeye oturtmakta bizler açısından tarihin bize emrettiği en devrimci görevler arasında yer aldığı da farkındayızdır.

kadar anlatırsak anlatalım bir yerlerde bir şeylerin eksik kalacağından korktuğumuz için pek çoğumuz şehitleri yazmaya cesaret etmez çoğu zaman. Çünkü biliyoruz ki şehitleri yazmak, anlatmak yetmez. Çekiniriz şehitleri yazmaya. Şehitleri ancak yaşayarak

Yazdıklarımız, anlattıklarımız şehitlerin yaşamından sadece bir kesiti ifade edebilir. Esas olan şehitleri yaşamak, kendi yaşamımızda yaşamsallaştırmak, onlar gibi birer Apocu fedai militan olabilmektir. Onlar Apocu militan olarak adeta Özgürlüğün

bir havarisi ve fedaisidirler. Bawer Agir'de devrimci yaşamıyla Özgürlüğün Fedaisi olduğunu ispatlamış ve tanıyan her yoldaşının örnek aldığı bir Apocu militan olmayı başarmıştır. Şehit Bawer Agir 1989 Yılı'nın Kasım ayında Amed'in Çınar ilçesinde yurtsever bir ailede dünyaya gelir. Heval Bawer'in dünyaya geldiği yıllar aynı zamanda Kürdistan'da halk serhildanlarının dalga dalga tüm Kürdistan'a yayıldığı yıllardır. Bu yıllarda Kürdistan Özgürlük Hareketi öncülüğünde Kürdistan halkının Özgürlük umudunun yeniden yeşerdiği ve yeniden tarih sahnesine çıktığı zamanlardır. Kadın-erkek, çocuk-yaşlı, ana-baba, genç-öğrenci kısacası yediden yetmiş herkesin özgürlük zamanını yaşadığı yıllardır. Heval Bawer böylesi bir dönemde dünyaya gelir. İnsan içerisinde yaşadığı çağın karakterini alır, yaşadığı çağın bireyi olur derler ya; işte şehit Bawer'de bu çağın serhildan karakterini almış ve bu ruhla yaşama gözlerini açmıştır. Serhildanlarla büyümüştür. O yüzdendir ki heval Bawer ülkeye, toprağa, halka ve değerlere sonsuz bağlı kalmıştır. Yurtseverlik değerleriyle büyümüş, bu değerlere sadık kalmanın gerektiği şekilde yaşamasını bilmiştir. Daha küçük yaşlarda olmasına rağmen sömürgeci, faşist, işgalci Türk devletinin vahşet politikalarını derinden yaşamıştır. Bu vahşete karşı küçük yüreğinde kin ve öfkeyi büyüterek bir Kürt gencinin nasıl yaşaması gerektiğini öğrenmiştir. Her ne kadar sömürgeci, işgalci Türk devletinin asimilasyon ve zihniyet kırımı okullarında okumuş olsa da heval Bawer bu asimilasyon ve zihniyet kırımı politikalarının zihnini, toplumsal değerlerini ve her şeyden önemlisi Kürdistanî özelliklerini esir almasına bir an olsun izin vermemiş tam aksine bu politikalarla sürekli bir savaşım içerisinde olmuştur. Onun için okulda öğrendikleri sadece o donmuş, ruhsuz, mekanik dört duvar arasında kalmıştır. O yaşamda sürekli Kurdî konuşmuş, Kurdî düşünmüş ve Kürdistanî yaşamıştır. Kürdistanî özellikleri Heval Bawer'in yaşamının her anında görmek ve hissetmek mümkündür. Heval Bawer üniversite yıllarına kadar Kürdistan'dan çıkmamış, çocukluk ve gençlik yıllarını Kürdistan'ın yurtsever ortamlarında geçirmiştir. Üniversite için gitmiş olduğu Ankara işgalci sömürgeci faşist Türk devletinin gerçek yüzünü tüm çıplaklığıyla bir kez daha görmesine neden olmuştur. Bundan sonraki süreçte artık somut kararlar alacak ve yönünü tamamen Kürdistan'a dönüp bir daha Türkiye'ye gitmeyecektir. Yine üniversite de kaldığı dönem boyunca Türk sömürgeciliği ve işgalciliğini tanıdıkça devrimci mücadeleye olan ilgisi her geçen gün daha da artacaktır. Kürdistan Özgürlük hareketi ve gerillanın Kürdistan'da yürütmüş olduğu özgürlük savaşını yakından takip ederek kendisinin de birşeyler yapabileceğine olan güveni oluşmaktadır. Bu da onu aktif olarak üniversitedeki Apocu Gençlik çalışmalarına katılmaya yönlendirmektedir. Belli bir süre üniversite de Apocu Gençlik çalışmalarında kalır. Üniversitede birçok eylem içerisinde aktif olarak yer alır, örgütlenme çalışmalarına en üst düzeyde faaliyet gösterir. Fakat o bu çalışmaların artık bir doygunluğa ulaştığının farkına varır. Artık üniversitede ne kadar çalışırsa çalışsın yürüteceği çalışmalar onun devrimci duygularını karşılamaya yetmez. Önder Apo'nun "Karar, özgürlüğün en sağlam adımdır. Özgürlük, karar vermeyle başlar" tespitini esas alarak kararlaştırmaya gider. Özgür bir yaşam için artık karar alma zamanıdır. An karar anıdır onun için. An yönünü Kürdistan'a dönme aktif olarak PKK saflarında yer alma

anıdır. Çünkü kendisi gibi kardeşi de çoktan Kürdistan'da aktif olarak gençlik çalışmalarına katılmış öncü bir gençlik kadrosu olarak mücadeledeki yerini almıştır. Heval Bawer kardeşinin katılımından da derinden etkilenmiş, böylesi bir yolu seçtiğinden içten içe büyük mutluluk duymuş, kardeşinin katılımı onun için gurur kaynağı olmuştur. Aynı yıl içerisinde iki kardeş artık iki yoldaş, iki mücadele yolcusu olmuştur. Onlar artık iki kardeş değil tek yürek olup hakikat arayışçılığına yol almışlardır. Ve ardıllarına güçlü bir direniş mirası bırakmışlardır. Ondandır ki heval Bawer'den sonra o yıllarda Ankara'dan yüzlerce genç Özgürlük saflarındaki yerlerini almıştır. Heval Bawer 2012 kışında yönünü Kürdistan'a verdiğinde o artık öz benliğiyle buluşmuş, kutsal ana Kürdistan'ın yiğit ve kahraman bir militanı olmuştur. Kürdistan'a geldikten sonra Amed de kısa bir eğitim

**Heval Bawer ülkeye,
toprağa,
halka ve değerlere sonsuz
bağlı kalmıştır. Yurtseverlik
değerleriyle
büyümüş, bu değerlere sadık
kalmanın gerektiği şekilde
yaşamasını bilmiştir.**

devresinin hemen ardından düzenlemesi Apocu Gençlik çalışmalarına olmuştur. Heval Bawer Amed'te kaldığı süre boyunca gerek duruşu, gerek yaşamı ve paylaşımlarıyla ve gerek Önderliğe ve şehitlere bağlılığıyla çok kısa sürede bütün arkadaşlar içerisinde sevilen ve sayılan bir militan olmayı başarmıştır. Kürdistan'ın birçok şehrini gezerek öncü örgütleyicilerden olmuştur. Eğitimden katılıma, örgütlemeye eyleme ve bir devrimciden beklenen bütün çalışmalarda üstün başarılar elde etmiştir. Bu özelliklerinden dolayı da genel arkadaş yapısı içerisinde her zaman örnek olarak alınmıştır. Amed'teki mücadele duruşuyla yerel gençlikle kopmaz bağlar kurmuş; gençliği üslup, hitabet ve paylaşımıyla derinden etkilemiştir. Her zaman güler yüzlülüğüyle, cana yakınlığıyla, sıcakkanlılığıyla, değerlere bağlılığıyla, devrimci kültür ve ahlakıyla tanınmış ve gençlik içerisinde yüreklerle kazanmıştır. Heval Bawer sade, dürüst yaşam özellikleriyle her zaman bir çekim merkezi olmuştur. Bu özellikleri sadece kendiyi sınırlamamış, aynı zamanda çevresindeki insanlara kazandırmaktan da büyük mutluluk duymuştur. Her ne kadar bu engin özelliklere sahip olsa da o bunları hiçbir zaman yeterli görmemiş, her zaman daha ötesinin mümkün olduğuna yürekten inanmıştır. Bu da heval Bawer'in yaşamı nasıl ele aldığını bizlere göstermektedir. Amed'te yaklaşık bir yıl çalışma yürüttükten sonra bu defa yönü artık hasretini çektiği ve özlemini duyduğu Kürdistan dağları olmuştur. Onun için zaman artık Kürdistan Dağlarında mücadele yürütmenin zamanıdır. 2013 sonunda yönünü dağlara verdiğinde tıpkı Ankara'dan çıktığı gibi Amed'te de ardında güçlü bir gençlik örgütlemesi ve mücadelesini miras bırakmıştır. Bu yüzden

gözünün arkada kalmayacağından emindir. O artık Kürdistan dağlarında kendinden önceki binlerce şehidin mücadele bayrağını ve mirasını devralıp mücadele edecektir. O artık evdeki ismiyle Ahmet yani başkaları tarafından övülen değil, Kürdistan dağlarının Bawer Agir'idir. O isminin gerektiği gibi yaşamasını bilmiş isminin hakkını layıkıyla dağlarda da vermiştir. O dağların dilini öğrenmiş, dağın ruhuyla bütünleşmiştir. Dağa ve yoldaşlarına olan inancı her geçen gün perçinlenmiştir. Düşmana olan öfkesi dağlarda büyük kin ve öfkeye dönmüştür. Heval Bawer Agir değerlere olan bağlılığını ve düşmana olan duygularını şu sözlerle ifade etmiştir; "Her şehidin anısına düşmandan intikam almamız gerekir. Yaşanan her şehadet bizler açısından birer intikam gerekçesi olmalıdır. Kapitalist moderniteden ancak böyle intikam alabiliriz. Bu esas üzerinden daha güçlü bir iddia, kararlılık ve güçlü katılım gereklidir. Bunu gerçekleştirmekte bizler açısından en devrimci görevdir." O düşmanın faşist ve soykırımcı saldırılarına ancak ve ancak fedailikle cevap olunacağına inanmaktadır. Fedailik için ise yaşamın bütün zorlu imtihanlarından geçmesi gerekmektedir. Heval Bawer nasıl ki şehirlerde üstlenmiş olduğu görevlerin sınavından eksiksiz geçtiyse aynı şekilde dağında bütün zorlu sınavlarından başarıyla geçmiştir. Çünkü o dağın ve devrim-

lara katılır. Gençliğin ondan etkilenmesinin en önemli özelliklerinden biri de sade, mütevazı, güler yüzlü olması ve herşeyden önemlisi gençliğin dilini iyi bilmesinden dolayıdır. O Başurê Kürdistan'da kaldığı süre boyunca düşman gerçekliğinin başka boyutlarına şahit olmuş. Kapitalist modernitenin Kürdistan'daki sözcülüğünü yapan yerel işbirlikçi, ihanetçi ve aşiretçi güçlerin Başûr gençliğine reva görmüş oldukları yozlaştırıcı, kimliğine yabancılaştırıcı politikalarına karşı en büyük darbenin Apocu Gençlik ruhunun yaratılmasından geçtiğinin bilincine varmıştır. O'da kendinden önceki yoldaşları gibi Başurê Kurdistan gençliğini özgürleştiren tek çıkış yolunun Apocu Gençlik Ruhunun oluşturulmasından geçtiğinin farkına varır. Bunun içinde ulusal bir bilinç yaratmak için çalışmalarına dört elle sarılır. Sömürgeci işgalci faşist türk devletinin Efrin'i işgal saldırısını başlattığı bir dönemde yerel işbirlikçi, ihanetçi, aşiretçi güçlerin bu işgal saldırılarına sessizliğini lanetlemek ve gençlik olarak ulusal bir gençlik refleksinin açığa çıkması için planlamış oldukları uzun yürüyüşe hem örgütleyici hem de eylemci olarak aktif olarak katılır. Eylem sırasındaki heyecanı, atıklığı, moral, coşkusu bitmek tükenmek bilmeyen enerjisiyle gençliği

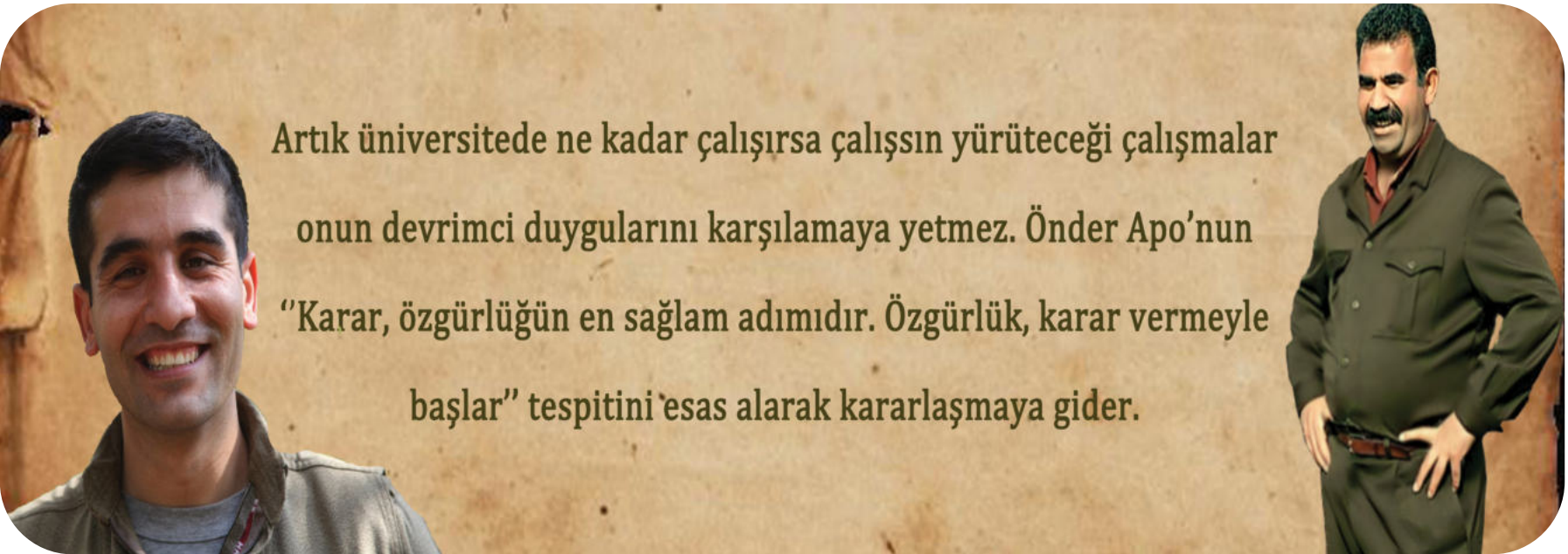

ci yaşamın sınavından geçemeyenlerin Önder Apo'nun ve Özgürlük Mücadelesinin yılmaz bir fedaisi olamayacağına tüm benliğiyle inanmaktadır. O yüzdendir ki dağda kaldığı süre boyunca da bir çok farklı alanda farklı çalışmalar yürütmüştür. Eğitim çalışmalarından pratik çalışmalara kadar bir çok yerde görev almış hepsini bir sınav olarak değerlendirip bu sınavlardan başarıyla geçmiştir. O fedaisi olduğu örgütün bütün görevlerine her yerde ve her zaman hazır olduğunu dile getirmiştir. Bu esaslar üzerinden düzenlemesi tekrardan şehir çalışmalarına olmuştur. Bu defaki mücadele alanı Başurê Kürdistan olacaktır. Heval Bawer Başurê Kürdistan'da kaldığı süre boyunca da yaşam ilke ve ölçülerinden taviz vermeyerek Apocu Gençlik Ruhuyla çalışmalarına devam eder. Burada daha önceki pratiklerinde olduğu gibi ilk iş olarak örgütleme, eğitim ve katılım çalışmalarına ağırlık verir. Bunun sonuçlarını da kısa bir zaman diliminde hemen alır. Heval Bawer Başurê Kurdistan'da neredeyse gitmediği şehir ve ilçe kalmaz. Behdinan ve Soran bölgelerinde aktif olarak çalışmalarını yürütür. Başûr gençliği üzerinde güçlü etkiler yaratır. Heval Bawer'in militanca duruşu gençliği etkiledikçe gençler doğasında çalışma-

sürekli motive eden sıcaklığıyla, yine düşmana olan kin ve öfkesinin büyüklüğüyle bir yandan gençliğe sonsuz inanç aşılarken diğer yandan ihanetçi KDP güçlerinin de hedefi haline gelir. Zaten bu yüzdendir ki bu yürüyüş sırasında ihanetçi KDP güçleri tarafından direk hedef alınarak yaralanır. Heval Bawer bu yaralanma sırasında dahi yoldaşlığa gösterdiği yüce değeri bir kere daha bütün gençlik kitlesi içerisinde gösterir. Durumu ağır olmasına rağmen kendisini taşıyan arkadaşlarına "Benim durumum iyidir. Siz Jehatla ilgilenin. O yerel bir gencimizdir, ailesi onu bize emanet etmiş siz onunla ilgilenin" deme soğukkanlılığını göstermiştir. Yine aynı şekilde yaralı olarak kaldırıldığı hastanede narkozun etkisi altındayken bile "Önder Apo'yu" sayıklaması da Önderliğe ne derecede bağlı ve nasıl bir fedai militan olduğunu tarih karşısında ispatlamıştır. Yarasının ağır olmasına hatta onu sakat bırakacak düzeyde olmasına rağmen o büyük bir moral, aşk ve devrimci görevlerin onu beklediğinin bilinciyle bu süreci de kısa sürede atlatarak tekrardan pratik alanda çalışmalara dahil olmuş. Yarasının daha kabuk bağlamasını

beklemeden ve onu belli düzeyde zorlamasına rağmen o bunu hiçbir zaman sorun olarak görmemiş, devrimci çalışmalarına engel olmasına izin vermemiştir. Onun içinde çok kısa bir zaman diliminde mücadele yaşamına artık Kürdistan'ın bir diğer parçası olan Rojavayê Kürdistan'da devam etmiştir. Heval Bawer devrim sahasına geçtiği andan itibaren devrim coşkusu iliklerine kadar hissetmiş, büyük bir aşkla çalışmalarına başlamıştır. Rojava'da ilk çalışma alanı olarak direniş kenti Kobanê'ye geçmiştir. Kobanê'nin onun için ayrı bir yeri, farklı bir manevi yeri vardır. Çünkü Rojava devriminin ilk yıllarında Bakurê Kurdistan'da faaliyet yürütürken bizzat kendisi de yüzlerce gencin Kobanê'yi savunmaları için Kobanê'ye gitmesinde etkili olmuştur. Kobanê'yi onun için böylesi değerli ve manevi kılan da bu duygulardır. Heval Bawer Kobanê'de de çalışmalarının temeline somut olarak Önderlik paradigmasını oturtmuş, demokratik ulus-demokratik modernitenin inşasının mümkün olacağını gözleriyle görmüş ve buna şahit olmuştur. O Kürdistan halkının özgürlük umudu olan Özgür Yaşamın inşa koşullarının var olduğunu gördükçe bundan mutluluk duymuş, bunun heyecanı ve moralini çalışmalarına da yansıtmış, başarmıştır. Yeri geldiğinde bir öğretmen, yeri geldiğinde bir öğrenci, yeri geldiğinde bir savaşçı yeri geldiğinde bir komutan olmuştur. Yüzlerce genci, binlerce şehit verilen Kobanê'de eğitmiş, örgütlemiş, bilinçlendirmiş ve devrime sahip çıkacak düzeye ulaştırmıştır. Onlarcasını özgürlük saflarına kazandırmış, yüzlercesini toplumsal inşa çalışmalarına aktif katılmalarına yardımcı olmuştur. O kendisini var eden yaşamın temel ilke ve ölçülerinden taviz vermediği için Rojava'da da Gençler içerisinde sevilen, sayılan ve saygı duyulan

saldırılarına karşı aktif olarak savaş mevzilerinde yer almış, beraberindeki güçlere kendisinden beklenen öncülüğü layıkıyla yerine getirmiştir. Aslında görevi gereği Gire Spi'de olmamasına rağmen; O, aktif olarak savaşa katılmayı en yüce devrimci bir görev olarak görmüştür. Heval Bawer'in Gire Spi'den çıkabileceği koşullar olmasına rağmen bu yolu en son seçenek olarak görmüştür. Heval Bawer Gire Spi'de işgalci türk devletinin savaş uçaklarının saldırıları sonucu yanındaki bir yoldaşıyla şehit düşerek Şehitler kervanına katılmıştır. Heval Bawer şahadetiyle anka kuşu misali Kürdistan coğrafyasında yeniden dirildi. Fakat bu defaki diriliş çok daha farklı ve görkemli oldu. Çünkü Heval Bawer bu defa sadece bir alanda değil bir bütün Kürdistan Coğrafyasında, anaların yüreğinde, çocukların sokak oyunlarında, gençliğin özgür gelecek hayallerinde yer edindi. O Kürdistan'ın engin dağlarında gözlabildiğince uzanan ovalarında, çağlayan nehirlerinde, meşe ağacının kökleri gibi derinlere kök saldı. O artık Kürdistan oldu. Onun adına Akademiler açıldı. Onun adını alan onlarca genç Özgürlük saflarında mücadeleye aktif olarak katıldı. Şehit Bawer Agir Akademilerinde sadece Kürt gençleri değil Arap, Türkmen, enternasyonalist onlarca genç eğitim görüp Önder Apo'nun demokratik ulus paradigması çerçevesinde aktif rol alarak mücadeleyi devam ettirdi ve bugün hala ettirmeye devam ediyor. Kürdistan'da bugün tarihin hiçbir döneminde eşine benzerine rastlanmayan vahşi, soykırımcı, imhacı, sömürgeci, faşist bir devlet karşısında savaşıyoruz. Bu savaşta Fedailik çağını yaşıyoruz. Kürdistan'da Fedaileşmeden, kendinden ödün vermeden hiçbir özgürlüğün mümkün olmayacağını farkına varma bilincini açığa çıkarmak biz Kürdistan gençliğinin dönem görev ve sorumluluğudur.

Artık üniversitede ne kadar çalışırsa çalışsın yürüteceği çalışmalar onun devrimci duygularını karşılamaya yetmez. Önder Apo'nun "Karar, özgürlüğün en sağlam adımıdır. Özgürlük, karar vermeyle başlar" tespitini esas alarak kararlaştırmaya gider.

bir yoldaş olmuştur. Hiçbir zaman için çalışmalarından şikayet etmemiş, olmaz denileni azmi ve kararlılığıyla olur kılmıştır. Heval Bawer'in yaşam felsefesinde inançsızlığa yer yoktur. Çünkü o her türlü gericiliğin ve özgür yaşam ölçülerini geriye çeken anlayışların inançsızlıkla başladığının bilincindedir. O yüzden inançsızlığın anlamsızlığı, anlamsızlığın hiçsizliği, hiçsizliğin ise ölümle sonuçlandığı bilinciyle hareket etmiştir. Önder Apo'nun felsefesinde ölüm diye bir olgunun olmadığını, dolayısıyla hiçsizliğin, anlamsızlığın ve inançsızlığın düşmanı olmuştur. O da tıpkı Şehit Zilan gibi anlamlı bir yaşamın militanı olmayı yaşam ve mücadele pratiğiyle ispatlamıştır. İşgalci faşist türk devletinin Serekaniye-Gire Spi işgal saldırılarına başladığı dönemde Heval Bawer'de bu işgal

Madem ki bugün fedailik çağını yaşıyoruz o zaman fedaice bir yaşamın savunucuları olmamız gerekmektedir. Özgürlüğün fedaisi olmak korkmamayı gerektirir. Korkmamak düşmandan hesap sormanın ilk adımıdır. Şehitlere bağlılık anılarını yaşatmak ancak böyle mümkündür. Bizlerde bu kutsal ve değerli yoldaşların yoldaşları ve ardılları olarak en güzel yaşamı; bilinçli, doğru, güzel ve başaran insanlarla yaşadığımız için kendimizi şanslı görüyor ve anılarına bağlılığın gereği olarak bize devrettikleri direniş ve mücadele bayrağını zafere kadar kaldıracığımızı belirtiyoruz. Zafer Bayrağını her zaman özlemlerini duydukları Kürdistan Dağlarında dalgalandıracağımızın sözünü bir kere daha yineliyoruz. ■

Şehîd Zîn Yezîda Tamara

‘O, Size Özgürlük Ve Kürdistan Bağışlayacak’

Uzun bir bekleyişten sonra artık onun yanına gide-meyeceğimi düşündüğüm bir gün, Önderlik sahasına gitmek için çağrıldım. Yönetim mangasına girdiğimde bana ilk söylenen, “Sonunda hayallerin gerçekleşiyor, Önderlik sahasına gidiyorsun” oldu. Çok heyecanlan-dım, sevinçten titrek titrek gülümsüyordum. Bir yıllık bir gerillacılık sürecinden sonra 89’da, Şehit Rıfat ve Seydo Arkadaşların öncülüğünde bir grup arkadaşla kutsal sahaya geçmek için yola çıktık. Kuryemiz şehit Sirvan’dı. Yaklaşık on beş günlük zorlu yürüyüşle adım adım yaklaşıyor, yaklaştıkça her arkadaş gibi benim de heyecanım artıyordu. Onu görmenin büyük heyecanı ve coşkusuyla ilerliyorduk, tüm engellemelere inat. Önderliği daha öncesinde görmüş olan Şehit Sirvan, molalarda durmadan O’nu anlatıyordu. O anlattıkça ben, “Gerçekten de Önderliği görecektir miyiz, bu ger-çekleşir mi?” diye düşünüyorum. Parti’ye katılma, ge-rilla yaşamı, savaş gerçekliği, ilk şahadetler, ilk yara-lanma, çatışma, silahı kuşanma gibi birçok ilki o bir yıllık pratik içerisinde yaşamıştım. Ve tüm yaşantıma yön verecek bir ilki daha yaşamak için yola çıkmıştım. Cihaz konuşmalarından sesini duydu-ğum Önderliği görebilmek, bir mucize gibi geliyordu. O’na ulaşmak için attığım her adım heyecanımı daha da artırıyordu. Ona ulaşmak için tel örgülerden, pusulardan, karakol-lardan, sınırlardan geçiyorduk. Sanki geçmemiz gere-ken tüm engellerin ardından O, eli uzatıyor ve onları aşmamızı sağlıyordu. Bize uzanan ele doğru yol alı-yorduk. Yol sürecinde, yaşamım boyunca yaşadığım heyecanlarımın toplamı bir heyecanı yaşıyordum. Daha önce hissetmediğim, duyumsamadığım şeyler-di. Şu an tarifini yapmakta zorlandığım duyguların sü-rükleyiciliğindeydim. Ama tüm zorluklara rağmen, durmadan ona doğru yol alıyorduk. Sınırı geçtikten

sonra, gözaltına alındık. Bir süre sonra bırakıldık. Bizi arkadaşlara teslim ettiklerinde, “Bunlar, , Türk konso-los elemanları olabilirler” demeleri bizi, biraz endişe-lendirmişti. Çünkü bizi alan arkadaşlar, diplomatlara benziyorlardı. Araba ise son model Mercedesti. Niha-yet bir ay sonra onunla ilk kez karşılaşacağımız gün gelmişti. Arabadakiler de onlara çok fazla güvenme-diğimizi fark etmiş olacaklar ki; bize, “Sakin olun biz arkadaşız,” dediler. Fakat biz, “Bunlar bizi uyutuyor. Acaba nereye götürülüyoruz, kimdir bunlar?” diyor-duk. Kaygılarımızı yatıştırmaya çalışılsa da, yetme-di. Bir süre sonra bir binanın önünde durduk. Kapı çalındı ve içeri girdik. Birçok arkadaşın oturduğu ge-niş bir salondan geçtiği-mizde, şaşkın şaşkın etrafı-mıza bakıyorduk. Duvarda yazılar, resimler vardı. Eve girmiş olmamıza rağmen, hala arkadaşlara ulaştığı-mıza inanamıyorduk. Halıdan dokunmuş Kürdistan haritası, Önderliğin, Agit ve Mazlum Arkadaşların re-simleri biraz olsun inanmamı sağladı. Bizi getiren ar-kadaşlar ise, fark ettirmeden gizli gizli bizleri izleyip şaşkınlığımıza bıyık altından gülümsüyorlardı. Gü-

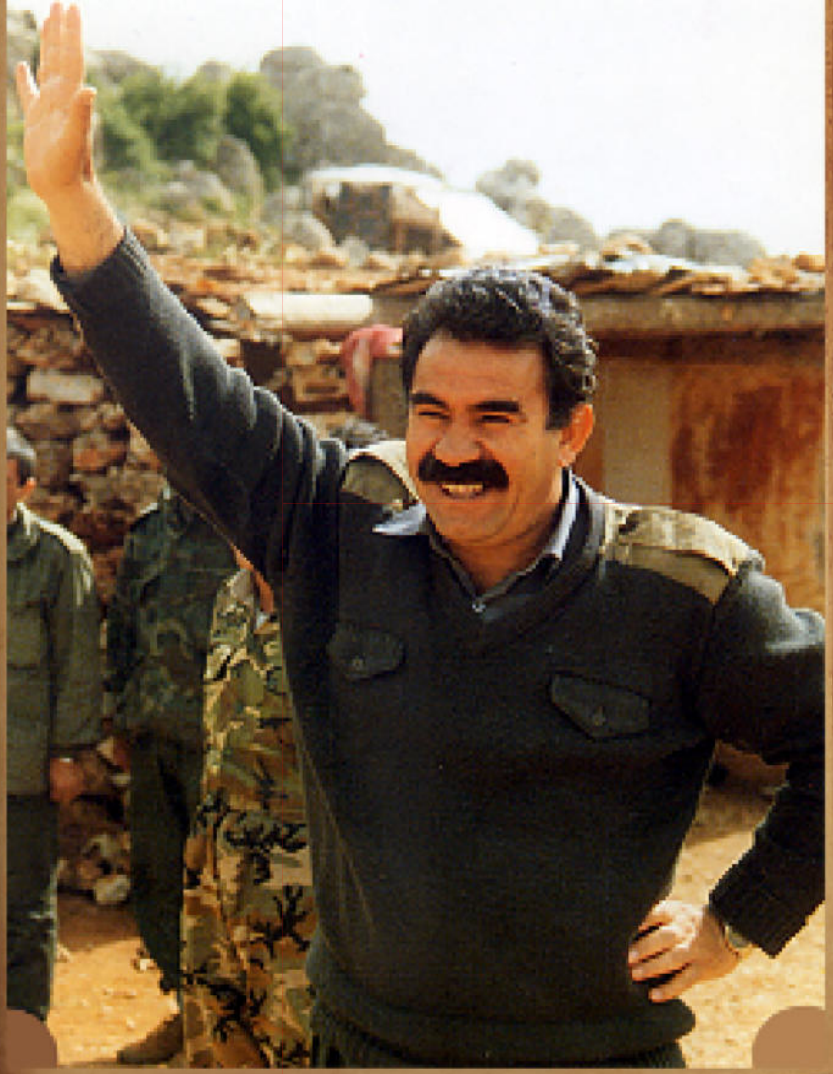
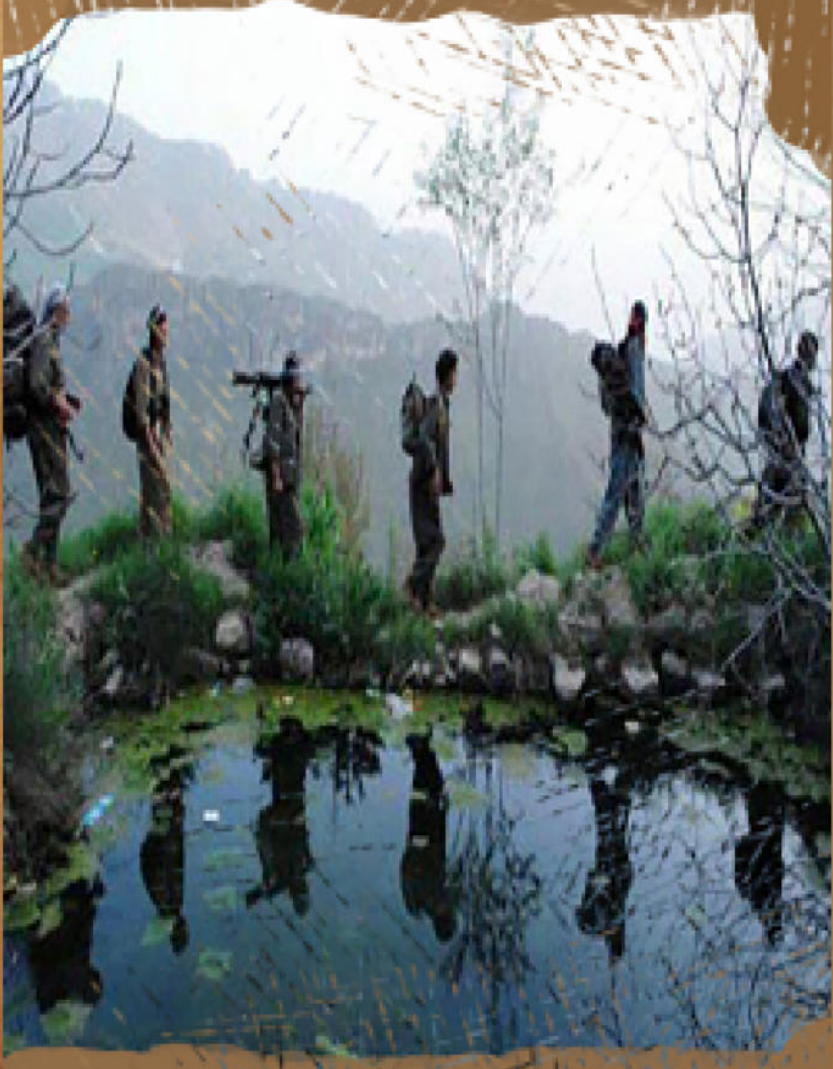
*Onu
görür görmez
ayağa fırladık. O an
kendimi, yer çekimi kuvvetinin
olmadığı bir atmosferde gibi
hissettim.*

neybatı'dan geldiğimiz için oradaki bütün arkadaşlar, ilgiyle yaklaşıyorlardı. İhtiyaçlarımız karşılandı, dinlendik. Eve varır varmaz Önderlikle görüşeceğimizi sanıyorduk. Heyecanlı ama temkinli bir şekilde oturanların arasında O'nu arıyorduk. O gün akşama kadar kendisiyle görüşmedik. Saatler birbirini kovaladıkça parti evinde de yoğun bir hareketlilik, geliş-gidişler başladı. Grup olarak hepimiz bir aradaydık. Kısa bir süre sonra evde sigara içilmesi durduruldu, kül tablaları kaldırıldı. Koridora, solana yeni paspaslar çekildi. "Misafirler gelecek arkadaşlar kendilerine çeki düzen versinler" dendi. Evde esen bu havayla o anda herkesin gelebileceğine ihtimal verebilirdik, ama Başkan'ın geleceği aklımızın ucuna bile gelmemiştir. Kapının çalınması ve şehit Orhan Arkadaşın kapıya koşuşu aynı anda oldu. Kapının açılmasıyla evi aniden bir sessizlik sardı ve bu sessizlik dalga dalga diğer odalara da yayıldı. Biz de şaşkınlıkla çöken bu sessizliği, izlemeye ve dinlemeye çalışıyorduk. Salonda ayak sesleri duyulmaya başladı. Dışarıdaki konuşma sesleri, koridordan hızlı geçip salona ulaşıyordu. Tüm odalar, tam daire olan salona açılıyordu. Bizim oturduğumuz odanın kapısı da açıktı. Kaldığımız odadan salon görünmüyordu. Giderek derinleşen bu sessizlik karşısında, hepimiz şaşka kalmıştık. Sadece gür bir sesle, başka bir sesin geliştirdiği diyaloglar sessizliği delip oturduğumuz odaya konuk oluyordu. Gür ses, -Yeni gelen grup nerede? diye soruyordu. Konu bizi ilgilendirdiği için dikkatimizi çekmişti. Şehit Orhan, -Burada, diyerek kaldığımız odayı gösterdi. Hepimizin gözü kapıya kilitlenmişti, kaskatı kesilmiş içeri girecek olanı bekliyorduk. Derken o ses kapıya ulaşmıştı ve karşımızda O duruyordu! Onu görür görmez ayağa fırladık. O an kendimi, yer çekimi kuvvetinin olmadığı bir atmosferde gibi hissettim. Önderlik, -Yeni gelen siz misiniz? diyerek tek tek bizlerle tokalaşıp, sarıldı. Heyecanlı olduğumuzu anlayınca gülerek, -Niye bu kadar heyecanlanıyorsunuz, dedi ve oturdu. Bizi çok doğal hareketlerle oturttu. Önderliğin yanımıza geldiği sırada bizimle gelen bir arkadaş, ha-

Başkan, bizimle yaklaşık üç saat kadar sohbet etti. Tek tek bazı ailelerin durumunu, hatta o ailelerin çocuklarının isimlerini söyleyerek, nasıl olduklarını sorması bizleri oldukça şaşırtmıştı.

zır değildi. Önderlik, grup sayımızı biliyor olmalıydı ki, o arkadaşın yokluğunu hemen farketmiş, -Bir arkadaşınız yok o nerede? diye sormuştu. O anda kapıdan arkadaşın sesi duyuldu. Kapıda duran Orhan Arkadaş, bizim grupta yer alan Şerif Arkadaşa, -Başkan geldi, diyordu. Şerif; "Başkan mı?" dedi ve içeri girer-girmez bir bize, bir de Önderliğe bakıp "Heval Başkan" deyip çılgılık attı. Önderlik ayağa kalktı ve yeni gelen Şerif'i de öptü. Şerif'in heyecanını yatıştırmak için kendisine kaş göz işareti yapıyorduk ama nafile. Şerif, ha bire gülümseyerek "heval Başkan" demeye devam ediyordu. Onun bunu birkaç kez tekrarlaması, Başkan'a, "Heval otur, çocukluk yapma," dedirtti. Önderlik onu yanına oturttu, ilgilendi. Aslında bizim de Şerif'ten eksik olan bir yanımız yoktu. Başkan, geldiğimiz alana, oradaki arkadaşlara, halka ve yol sürecimize ilişkin

Eğitimi, Parti'yi ve mücadeleyi doğru anlayarak Parti'nin güçlü militanları olmamızın perspektiflerini, kendi çalışmalarını anlatarak verdi.

sorular sordu, yanıtladık. Önderlik çok uyumlu giyinmiş, sade ve gayet sakin görünüyordu. Odaya girer-girmez sanki bir şimşek çarptı. Ve bu şimşegin etkisiyle hepimizi bir titreme, gülümseme ve heyecan sardı. O an neredeyse beynime kan fışkıracak sandım. Başkan, bizimle yaklaşık üç saat kadar sohbet etti. Tek tek bazı ailelerin durumunu, hatta o ailelerin çocuklarının isimlerini söyleyerek, nasıl olduklarını sorması bizleri oldukça şaşırtmıştı. O, bunları sorarken ben de içimden "Nasıl herşeyi bu kadar anı anına hatırlıyor" diye geçiriyordum. Özellikle de bu kadar işin içerisinde, her ayrıntıyı hatırlıyor olması şaşırtıcıydı. Geldiğimiz sahayı da bizden daha iyi biliyordu. 'Alandaki hangi tepeyi nasıl kullanabiliriz'e kadar o sahanın nasıl değerlendirilmesi gerektiğini uzun uzun anlattı. Daha bir gün öncesi ne kadar sınırların ardından bana elini uzatan Önderliğin yanındaydım. Önderliğin bizleri ağırlaması, değer veriş, o kadar zaman ayırması, çok sıcak, doğal bir şekilde karşılaması karşısında afallamıştım. Önderliğin sempatik yaklaşımları, kendisine karşı birlikte doğup büyüdüğümüz bir arkadaşımızmış gibi yaklaşmamızı sağlıyordu. Onu ilk gördüğümde yaşadığım heyecanı, sonraki süreçlerde de hep yaşadım. Çocukluğumda Başkan'ı çok görmüş olma rağmen O'nu hatırlayabildiğim ilk karşılaşma böyle gerçekleşmişti. 74'lerde gördüğüm Başkan'ı hayal meyal hatırlıyordum. Annemin anlatımlarının

bu hatırlayışta etkisi oluyordu. Annemin sürekli anlatımlarıyla, yüreğimize O'na ait portre çizmiştik. Fakat bu, sadece anlatılanlardan yola çıkılarak çizilen bir resim değildi. Resimlerini, daha çok dergi ve gazetelerde görmüştüm. O ise, beni görmediği halde, ismini duyar duymaz beni tanıdı. Ve hatta saflara geç katıldığım için eleştirmişti de. Neler yaptığımı, o ana kadar nerelerde olduğumu sorduğunda, zorbela birkaç kısa cümleyle; "Başkanım daha erken katılma kararım vardı, fakat çeşitli engellemeler söz konusuydu," diyerek durumumu izah ettim. Yine Şehit Orhan, Hüseyin Sarıçiçek Arkadaş dönemini kendisine anlatmaya başlayınca O da şehit Orhan'ın benden bahsettiğini söyledi. Şehit Orhan'a yönelik; "Şehit Orhan Arkadaş, mücadele tarihimizdeki önemli kişiliklerden birisidir. Bizimle de epey kaldı. Yiğit bağlı bir arkadaştı. Anısı hep mücadelemizde canlı kalacak. Çok değerli bir arkadaştı. Sen şehit Orhan'ın savaşçısı, askerisin. Anlaşılan seninle çok uğraşacağız, bizim gerçekliğe çok uzaksın," demişti. O'nun bana ilk eleştirisi bu yönlü oldu. Konuşma esnasında, "Akademi'ye gittiğinizde, Hamza Arkadaşla görüşürsün yönetimde; sizi karşılar vev ilgilenir" demişti. Eğitimi, Parti'yi ve mücadeleyi doğru anlayarak Parti'nin güçlü militanları olmamızın perspektiflerini, kendi çalışmalarını anlatarak verdi.

Şehirler Devrim Alanlarıdır

Çiya Amed

Kürdistan'da Kürt halkına karşı dayatılan, yetmişli yılların ortasından başlayan ve bugüne kadar devam eden soykırıma karşı "Varlığını Koruma Özgürlüğünü Sağlama " mücadelesi verilmektedir. Bu mücadele PKK ile bugün 40 yılını aşmış ve tarihe adını altın harflerle yazdırmıştır. Bu 40 yılı aşkın mücadele tarihimize 4 stratejik dönem yaşanmıştır. Bunlardan sonuncusu şimdi içinde olduğumuz "Devrimci Halk Savaşı " stratejisidir. Bu devrimci stratejiyle dönemin temel amacı, Kürt sorunun çözüm modeli olan Demokratik Özerkliği, Devrimci Halk savaşı temelinde hayata geçirmektir. Önder APO, Kürt sorunun çözüm yolu olarak Demokratik Özerkliği 2005 yılında bir çözüm yolu olarak belirledi. Bunun stratejisi olarak da Devrimci Halk Savaşı 2010 yılın-

Direnişine uzanan mücadele tarihi adını yazdıran kahramanlıklarla doludur. Devrimci Halk Savaşı halk ile gerillanın birlikte savaştığı "savaşan halk gerçekliğine " ulaşma savaşıdır. Önder APO'nun Devrimci Halk Savaşı stratejisini doğru anlayarak en temel ve öncü gücümüzü derin tahlil etmeli ve uygulama yolunda kesin adımlar atmamızdır. Devrimci Halk Savaşının 4 temel mücadele gücü vardır ve her birinin bu savaştaki rolü oldukça önemlidir. Bu 4 temel gücün örgütlü, birlikte mücadelesi bize özgür Kürdistanı getirecektir. Devrimci Halk Savaşının öncü komutanlarından Ş. Reşit Serdar'ın da dediği gibi " Eğer gerilla ile halk bir olursa değil düşman, düşmanın gölgesi bile Kürdistan'da kalmayacaktır. Bu 4 temel mücadele gücünden ilki gerilladır. Gerilla mücadelemizin en stratejik gücüdür. Gerilla,

Gençliğin Devrimci Halk savaşındaki en önemli görevi öz savunmadır.

da devreye girdi. Devrimci Halk Savaşının amacı devleti sınırlandırmak, demokratik toplum örgütlülüğü yaratmaktır. PKK tarihi Devrimci Halk Savaşı deneyimleriyle doludur. Hilvan Siverek'ten 91-92-93 Cizre Nusaybin başkaldırılarına, Halep Şah Mesuttan Kobane'ye, Şengal'den Kuzey Kürdistan'ın Öz Yönetim

Önder APO'nun felsefesini kendisine esas alarak Kürdistan'da yürütülen soykırıma karşı halkımızın umut kaynağı olmuştur. PKK Gerilla hareketi ilk örgütlendiği zaman kendisine en yakın model olan Çin ve Vietnam devrimlerini örnek almıştır. Ancak günümüzde teknoloji, bilim ve istihbaratın gelişim-

ıyle kendini yenilemek durumunda kalmış ve 21. yy modern gerillacılığını örgütlemiştir. 2007 yılı gerilla açısından değişim ve dönüşüm yılı olmuştur. 2007'ye kadar keşif uçağı ve güdümlü roketler düşman tarafından kullanılmamaktaydı. Ancak gelişen teknolojiyle birlikte yeni savaş silahlarının da gelişimine yol açmıştır. Bundan dolayı HPG, 2013'te yeniden yapılanma sürecine girmiştir. Buna bağlı olarak branş okulları açılmıştır. Modern gerilla yeni tarzını 10 faktör altında belirleyip profileştirmiştir. Bunlardan ilki hareket tarzıdır; hareket tarzımızda eskide ısrar bize birçok kayıp yaşatmıştır. Günümüz hareket tarzı artık eskisi gibi tabur halinde değil, 4 kişilik profesyonel timler halinde geliştirilmektedir. Bu noktada dünyada Kolombiya FARC hareketinin tarzı bir örnek olmuştur. FARC gerillaları 53 yıl savaşmış ve bu savaşıyla devleti çözüm masasına oturtmuştur. Savaş sürecinde ülkedeki birçok şehri kontrol altına almışlardır. FARC gerillaları 2 kişilik küçük birimler halinde dolaşarak şehirde savaş

özelliklerine bir yenisini eklemiştir. Bunlarla birlikte yeni dönem komutanlığı üzerinde de durulmuş, ekip ruhunun önemi belirtilmiştir. Bir diğer faktör "profesyonel gerilladır. Profesyonellik 3 sütunda oluşur; partileşme, askerileşme, uzmanlaşma bir aradadır. Diğer faktör öz disiplin derin gizlilik ve ince kamuflajdır. Gerilla gelişen bilim ve tekniğe karşı kendinde bilim, teknik ve uzmanlık geliştirmiştir. Muhabere sisteminde değişiklikler yapılmış, istihbaratın gerilla için önemine üzerinde durulmuştur. Özel savaşın medyadaki işlevi, medyanın savaştaki rolü yeniden tartışılmış ve her eylem medya aracılığıyla bir propaganda biçimine barındırılmıştır. Son olarak gerilla, vuruş tarzı ve savaş faktörlerinde yenilikler yaparak, modern gerillacılığın 10 faktörünü şahsında bütünleştirip pratikleştirmiştir. Öz savunma güçleri şehir- ova savaşı; Devrimci Halk Savaşı'nda şehir ve ovalar rolü her geçen gün daha da öne çıkıyor. Bu savaşta en önemli rol halka düşen roldür. Her şeyden önce halkın iste-

Devrimci Halk Savaşı halk ile gerillanın birlikte savaştığı "Savaşan Halk Gerçekliğine " ulaşma savaştır.

yürütmüştür. Aynı zamanda bu gerillalar halk içinde günlük yaşamlarına devam etmişlerdir. FARC gerillaları ortak bir plan çerçevesinde ayrı gruplar halinde şehre gelip, eylemleri gerçekleştirmiştir yine ayrı ayrı geri çekilerek bu şekilde şehir eylemlerinden sonuç almışlardır, bu mücadele yöntemiyle devlet giderek işlevsizleşmiştir. Bizim deneyimimizde ise Devrimci Halk Savaşının amacı kentlerdir. ř. Reşit Serdar'ın, kentlerde gerçekleştirdiği her eylem özellikle Samsun eylemi bu anlamada bir örnek olmuştur. 2. faktör araziyi kullanma ve savunma biçimidir. Gerilla, arazinin derinlik ve genişliğine göre gizli hareket tarzı ve perspektifiyle kendini yenileyip modern gerillanın

nilen düzeyde bu sürece katılması lazım. Bunun için de ciddi bir halk örgütlülüğü gerekiyor. 91-92- 93-94 başkaldırıları bu örgütlülüğün savaşla buluştuğu süreçlerdir. Yine GAP eyaletinde kısmi ova savaşı deneyimlerimiz olsa da bu anlamda geniş bir birikim ve tecrübeye sahip olduğumuzu söyleyemeyiz. Unutulmamalı ki halk mutlaka tüm yok etme politikalarına karşı verilen mücadelede olmalıdır. Devrime inanmalı ve Devrimci Halk savaşına istek ve tüm benliğiyle katılmalıdır. Lenin der ki; "devrim kitlenin eseridir". Halksız devrim olmaz Halk ikna edilmeden Devrimci Halk Savaşında sonuç alınamaz. şehir savaşının öncü gücü gençlik ve kadındır. Öz savunma güçleri

ve halk, halk gençler ve kadınlardan oluşmalıdır. Gençliğin Devrimci halk savaşındaki en önemli görevi öz savunmadır. Düşmanın bugün Kürdistan'ın dört bir yanında halka bu kadar vahşice saldırmasının bir sebebi de bugün gençliğin öz savunma gücündeki yoksunluğudur. Gençlik, kendini gerilladan sonraki ikinci ordu olarak görmeli bu esasta şehirlerde örgütlenip düşmana korku salmalıdır. Bu nokta-

da şehirlerde basit ama yaratıcı ve sonuç alıcı eylemler gerçekleştirmelidir. Hem öz savunmayı örgütlemeli hem de halkı örgütleyip halkı ve şehri düşmeyen bir kale haline getirmelidir. Her bina bir dağ her yer altı tüneli bir şikeft gibi olmalıdır. El Salvador devrimcileri ülkelerinde dağları olmamasına rağmen yürüttükleri şehir savaşıyla devleti çözüm masasına oturtmuştur. "Dağsız nasıl savaştınız?" sorusuna

da tikel eylemlerle düşman üzerinde psikolojik etki yaratarak moral üstünlüğü mutlaka halkta olmalıdır. IRA devrimcileri, metropollerde sivil halkın olduğu kalabalık yerlerde bile ciddi eylemler yapmış çarpıcı olan ise bu eylemlerde hiç sivil kaybı yaşanmamış bununla birlikte düşman üzerinde ciddi bir korku psikolojisi yaratmıştır. Merkezi ve kalabalık yerlere, otel ve restoranlara sabotaj döşedikten sonra düşmanı arayıp sabotaj döşediklerini, sivil halkın kısa bir süre içerisinde oradan çıkartılması gerek-

"halkımız bize dağ oldu" demişlerdir. Devrimci Halk Savaşında, ilişkiyi örgütlemeye titizlikle yaklaşılmalı, ilişkilerden her biri devrim için istihbarat sağlama gücü olmalıdır. Her ev hücre haline getirilmelidir. Artık hendek ve barikatlar bize yetmemektedir, yeraltı sistemi mutlaka oluşturulmalı ve alternatif refleks rolünü oynamalıdır. Aynı zamanda her öncü, bir propagandacı olmalıdır. Gerilladaki hareketli savaş tarzı ve gizliliği burada da uygulanmalıdır. Öz savunma güçleri, şehir ve ovalarda öz savunma

Halk ve gerilla mücadelesinin birleşimiyle, stratejik mücadele tarzı dikkate alınarak düşman dağlarda, ovalarda, şehirlerde ve kendisini konumlandığı her yerde yenilgiye uğratılmalıdır.

tiğini söylemişlerdir. Bu süre içerisinde düşman sivil halkı buralardan çıkartmış. Hem eylem sivil kaybı olmadan sonuç almıştır hem de düşman üzerinde büyük bir korku yaratmıştır. Bu gibi eylemler çokça yapılmıştır. Düşman üzerinde öyle bir etki yaratmıştır ki düşman algısında "IRA söylediğini yapar" kanısını oluşturmuştur. Bir süre sonra bu mekânlara patlayıcı döşenirse de düşman buraları boşaltmak zorunda kalmıştır ve IRA'nın yaratmak istediği psikolojik savaş etkisi altına girmiştir. Gençler ve genç kadınlar

birimleri örgütlemeli, yeraltı çalışma tarzıyla büyük bir gizlilikle çalışmalıdır. Gizli hücrelerde eylemler yapılmalıdır, ajanlar cezalandırılmalı, uyuşturucu, fuhuş alanlarına baskınlar yapılmalıdır. Küçük gruplar halindeki düşman güçlerini imha etmeli, mahallerde düşmanın her zaman giremeyeceği "kırmızı alanlar" oluşturulmalıdır. Dağlarımız gerilla savaşı için çok önemli savunma ve saldırı alanları olsa da yürütülen savaş halktan ve düşmanın merkez yerleri olan şehirlerden uzak olduğu sürece ne düşma-

na büyük bir darbe vurulabilir ne de bir bütünlen başarı gerçekleştirilir. Şehirler devrim alanlarıdır. Başkaldırma hareketi; Lenin, "örgütlü proletarya her şeydir örgütsüz proletarya hiçbir şeydir" demiştir. Kürdistan için bunu 'örgütlü halk her şeydir örgütsüz halk hiçbir şeydir' şeklinde de uygulayabiliriz. Unutmayalım ki "halk devrim yapar gerilla öz savunması örgütler" başkaldırma hareketinin işi halkı örgütlemektir. Bu örgütlülüğün öncüsü yine gençlik ve kadındır. Gençlik ve kadın öncülüğündeki başkaldırma hareketi şehirlerden, köylere, ovalardan, mahallere demokratik özerkliği örgütlemişlerdir. Demokratik özerkliğin 9 boyutunun örgütlenmesi aynı zamanda Devrimci halk savaşının temelini atmaktır. Bu 9 boyut örgütlenmeli ki halkın devlete ihtiyacı kalmasın amaç devlet hakimiyetinin varlığını sınırlandırmak olduğundan devlet yapılarına kurumlarına yönelik her eylem bu savaş kapsamındadır. Bizler hem asker hem ideolojik politik kadrolarız Aynı zamanda siyasi misyonumuz var.

Ortadoğu Konfederalizmini hedefleyen bir stratejidir. Bunu da Demokratik Ulus perspektifiyle pratikleştiriyor. Evrensel biri fikri olan bir mücadeleye sahiptir. Bu fikir başta Kürdistan, ve sonra Ortadoğu ve dünyaya yayılmalıdır. Metropoller şehir savaşında kritik bir role sahiptir ülkede yürütülen savaş, ancak metropollere, düşmanın rahat olduğu, hakimiyet sağladığı bölgelere taşınırlarsa sonuç alıcı bir tarza sahip olabilir. Bize karşı yürütülen savaşta bu tarzdaki eylemler düşmanı uzun vadede çok zorlayacak hem de deyim yerindeyse yatağında, evinde rahat uyutmayacaktır. HBDH, Türkiye'de üstlendiği rol tam da böylesi bir roldür. Kuzey Öz Yönetim direnişlerinde savaş Türkiye metropollerin başarılı bir şekilde taşırılıp süreklilik sağlanabilseydi düşman pes etmiş olabilirdi. Kürdistan'da yürütülen savaş coğrafik olarak da zarar vermektir. Savaşın Türkiye metropollerinde de yürütülmesi düşmanı siyasi, ekonomik, psikolojik yönden ciddi bir biçimde zorlayabilir. Sonuç olarak halk ve gerilla mücadelesinin

Yürütülen savaş, ancak metropollere, düşmanın rahat olduğu, hakimiyet sağladığı bölgelere taşınırlarsa sonuç alıcı bir tarza sahip olabilir

Bu yüzden halkı kazanmalıyız. Eylemlerimiz halkı kazanmak olmalıdır. Metropollerdeki mücadele ve stratejik ittifaklar; Stratejik ihtiyaçlarımız Türkiye'de sol sosyalist demokratik güçler, Suriye'de Araplar, ezilen inanç unsurları, aşiretler vb. İran'da Fars, Azeri, Beluciler yine Irak'ta Araplar ve diğer halklardır. Bizim mücadelemiz sadece Kürdistan devrimi değil Ortadoğu devrimini hedeflemektedir. Bu aynı zamanda Kapitalist Moderniteye karşı Demokratik Modernite mücadelemiz özgür Kürdistan ve Ortadoğu'dur. Demokratik Türkiye ve Demokratik

birleşimiyle, stratejik mücadele tarzı dikkate alınarak düşman dağlarda, ovalarda, şehirlerde ve kendisini konumlandığı her yerde yenilgiye uğratılmalıdır. Bu da kuşkusuz ne sadece halkla ne de gerilla ile olabilmektedir ne sadece dağlarda ne de sadece ovalarda olabilmektedir birlikte ve her yerde gerçekleşebilecek bir mücadele gerekmektedir. Devrimci Halk Savaşı stratejisinin pratiğe geçilmesiyle ezilen ve soykırımdan geçilmek istenen halkların devrimi en yakın zamanda başarıyla ulaşacaktır. ■

Resul Arkadaş

Uzun süredir gerillanın sesine hasret Şırnaklılar, bu eylemden sonra yine başlarını yükselterek yürüyorlardı. Bir zamanlar kiremit kırmızısı toprağından ismini alan Rû Sor'daki köylerde üretilen üzüm, armut, bal ve daha nice ürünler Şırnak'a götürülüp, satılırdı. Toprak o kadar bereketliydi ki insanlar aç kalmazlar, kendi yağlarında kavrulup giderlerdi. Tüm Botan'da olduğu gibi kışları kar altında kalan bir yaşam, baharda şenlenir, Cudi'de yada Garbar'da olduğu gibi tek renkte değil, çok renkli çiçekler fışkırırdı topraktan. Toprak yeşillenince sürüleriyle yola çıkan koçerler, Rû Sor'dan Herekol'a, oradan da Beytüşşebab'a doğru giderlerdi. Zirvesi bulutların üstünde kalan Herekol'dan, yeşilin hakim olduğu Rû Sora bakıyorduk. Yıkılıp boşaltılan köylerin yerinde yeller esiyor, rüzgar, bir zamanlar çobanların kavallarındaki yanık ezgileri savurup yüzümüze vuruyordu. 1996 yılı baharında Botan eyaletinin hareketli taburu olarak, Cudi, Beytüşşebab ve Rû Sor'a üç bölük halinde dağılmıştık. Reşit arkadaşın komutanı olduğu bizim bölüğümüz daha önce Haftanın'deydi. Verilen talimat üzerine Haftanın'den Cudi'ye, oradan da Bestaya geçtik. Sonra da Rû Sor'a ulaştık. Yıllar önce olduğundan çok farklı olarak, Şırnak'ın çevresinde koruculuğu kabul etmeyen tüm köyleri boşalttıkları için aylarca ne bir sivil insan görmemiz mümkündü ne de bize katır kervanlarını yükleyip getiren bir milis ordumuz vardı. Tugay ve tümenlerle Şırnak çevresi ablukaya alınmış, hemen üstümüzdeki Çile Nimej (Namaz dağı) de bir tank taburu üslenmişti. Besta tank namlularının gölgesindeyken Piro ve Herekol her gün topa tutuluyorlardı. Ama tüm bu korkutma çabalarına rağmen Şırnak'ta yurtseverlik sökülmemecesine yaşıyordu. Rû Sor'a ulaştığımızda yaptığımız ilk iş, araziye keşfederek herhangi bir çatışma durumunda nasıl hareket edebileceğimizi

tespit etmek oldu. Rû Sor'dan Çile Nimej'e kadar uzanan arazi, genellikle ormanlık; Çile Nimej-Şırnak arasıysa çıplak zozanlardı. Bu sırada ortaya çıkan erzak sorunu bizi zorluyordu. Askerlere yakalanmaktan korkan yurtsever köylüler de yanımıza gelemiyorlardı. Ama korkuyu aşan altmış yaşlarındaki milis Remo bize ulaşmıştı. Onunla konuşan komutanlarımız düşmanın Şırnak çevresindeki konumlanmasını iyi bildiğini hesaba katarak, benim de içinde yer aldığım üç arkadaşı Remo'yla birlikte keşif çalışmaları için Şırnak civarına gönderdiler. Önce Şırnak'la hemen yanındaki Biryân köyü arasında bulunan üç dört haneli mezraya gittik. Orada sabaha kadar kaldık. Geceleyin Remo'nun başka akrabaları yanımıza geldiler. Onlarla konuştuk, bazı yurtseverlere not yazarak onları da yanımıza çağırdık. Daha sonra buradan ayrılarak Rû Sora gittik. İki gün sonra Remo çağırdığımız yurtseverlerle birlikte geldi. Onlarla Şırnak'taki halkın durumu, devletin halka yaptığı baskının boyutları hakkında konuştuk. Devletin halka unu ve şekeri kilo hesabıyla verdiğini söylediklerinde buna şaşırılmamıştık. Çünkü birkaç yıldır tüm Kürdistan'da benzeri uygulamalar vardı. Öyle yoğun baskı vardı ki, yurtseverler yanımıza gelmelerinin mümkün olmadığını söylüyorlardı. Biz de gelenlere çok fazla güvenemi-

Yıkılıp boşaltılan köylerin yerinde yeller esiyor, rüzgar, bir zamanlar çobanların kavallarındaki yanık ezgileri savurup yüzümüze vuruyordu.

Yönetim ve yapı olarak yapacağımız eylem hakkında tüm ayrıntılarıyla bir tartışma yürüttük. Hedefimiz düşmanın zayıf noktalarından biri saydığımız bir polis kulübesiydi.

yorduk. Bu şekilde gerçekleşen komplolarda bir çok arkadaşımızı kaybettiğimizi unutmamıştık. Bir ay önce Cudi’de yaşanan bir olay hala belleğimizde canlıydı. İki arkadaşla birlikte köye giden milisler, arkadaşların sırtlarına un yüklemişler fakat daha önce karakola haber verdikleri için dönüşte pusuya giren arkadaşlar şehit olmuşlardı. Biz de, yurtseverlerden öncelikli olarak on-on beş çuval un getirmelerini istedik. Onlar da bunu kabul ettiklerinde sekiz arkadaş Şırnak’a doğru gittik. Bir gün tugayla Çile Nimej taburu arasında gizlenirken

rak yapacağımız eylem hakkında tüm ayrıntılarıyla bir tartışma yürüttük. Hedefimiz düşmanın zayıf noktalarından biri saydığımız bir polis kulübesiydi. İki gün tartıştıktan sonra harekete geçtik. Bir takım arkadaş Şırnak-Eruh yoluna pusu atacaklar, şehirden askeri müdahale olursa vuracaklardı. Biz saldırı grubundakiler tugayla tümen arasına gireceğimiz için, arkamızdan dolanıp vurmak isteyenler olursa da bu arkadaşlar vuracaklardı. Bazı güçlerimizde Çile Nimej ve Deriya Seva taburundan çıkan

aramızda düzenleme yaptık. Buna göre iki arkadaş da-ima tabur ve tugayın hareketliliğini izleyecek, farklı bir hareketlilik olursa bizi uyacaklardı. Remo da onların yanındaydı. Biz altı arkadaşla çok sıkıntılı bir haldeydik. Düşmanın askeri alanı içinde, açık sayılabilecek bir yerde saklanmıştık. Köylüler yanı başımızdan gidip gelirlerken, çobanlar sürülerini etrafımızda otlatıyorlardı. Yerimizin düşman tarafından tespit edilmesi halinde kurtuluşumuzun olmadığını bildiğimiz için elimiz tetikte bekliyorduk. Aynı anda diğer iki arkadaşla Remo’yu da merak ediyorduk. O sırada gizlendiğimiz yerde çocukların bostandan çaldıkları kavun ve başka meyveleri sakladıkları bir yer bulduk. Öğleye yakın iki çocuk bulunduğumuz yere doğru geldiler. Aralarında fısıldaştıkları için bir şeylerden şüphelendiklerini anladık. Bir arkadaş acayip bir ses çıkarınca korkan çocuklar kaçtılar. Köylülerin getirecekleri erzakları yeme imkanımız olmadığı için çocukların sakladıkları kavunları yedik. Onlardan aldığımız güçle akşam üstü Rû Sora doğru yola koyulduk. Bu görevle yurtseverlerin güvenilir insanlar oldukları sonucuna ulaştık. Artık daha ciddi bir eylem planı yapabiliirdik. Birkaç gün sonra toplandığımızda bir ressam arkadaşımızın çizdiği eylem krokisi önümüzdeydi. Sonra gelen milislerden Şırnak’la ilgili daha ayrıntılı bilgiler alırken, ressamımız bu bilgileri de krokiye ekliyordu. Yönetim ve yapı ola-

yolların önlerine pusu atacaklardı. Ayrıca iki kol arkadaş tugay ve tümen üzerinde hakim olan zirvelerden taciz atışları yapacaklardı. Böylelikle iki yıldan beri içine girip ciddi bir eylem yapamadığımız Şırnak’ı sarsarak, tüm baskılara rağmen sindirilemeyen yurtsever halkına önemli bir destek vermiş olacaktık. Bu anlamıyla da eylemimiz askeri olmaktan çok siyasal açıdan sonuç alacaktı. Bölüğümüzün en genç ve atik olan dört arkadaşı saldırı grubundaydılar. Biz dört kişide onların takviyelerindeydik. Akşama yakın karşımıza düşen Gabar’da batan güneş; dağı kızıla boyarken, sekiz arkadaş Şırnak’a doğru yola çıktık. Tugayla tümen arasındaki mesafe üç yüz metre yoktu. Güçlü projektörlerle aydınlatılan bu alandan, dirseklerimiz üzerinde sürünerek geçerken yüreklerimiz hızlı hızlı atıyordu. Burada fark edilmemiz halinde tüm eylem sabote olabilirdi. Sürünerek köylülerin bahçelerine ulaştığımızda rahat bir nefes aldık. Çok yorulduğumuz için bir süre istirahat ettik. Bir arkadaşımız; “Karanlıkta yalnız başıma bir taburun üzerine giderim ama bu ışıkların üzerine gitmek zor” diyordu. Gerçekten de böyle projektörler altında bir eyleme gitmek hiç alışık olmayıp, çekindiğimiz bir atmosfer yaratmıştı. İnsan ister istemez korkuyordu. Ama bir yandan da kanımızı kaynatan bir

şeydi bu.Elma, erik yediğimiz bahçelere köylüler akşam saatlerinde de gelip gittikleri için, gece saat bire kadar yerimizde uzanıp yattık. Böylelikle görünmeyecektik. Şırnak'a girmeden, önden giden arkadaşlar köylü kıyafetleri giydiler. Böylelikle görünseler de tanınmayacaklardı. Geceleyin Şırnak'ta elektriklerin çoğu söndü. Sessizliğe gömülen savaşın kentinde tek tük bazı evlerden gelen sesler duyuluyordu. Dar bir sokağa girdik. Dört arkadaş önden, dört arkadaşsa onların on metre kadar ardından yürüdük. Evlerin önlerinden geçerken bir taş bile kıpırdasa arkadaşlar birbirlerini uyarıyorlardı. Çok dikkatli, en ufak bir sese duyarlılaşmış, hedefe doğru yürüyorduk.Şırnak'tan Cizre'ye giden yol karanlıkta yılanvari kavislerle Cizrelilerin Keşkê Kerê (Eşek tepesi) dedikleri yamaçtan aşağıya inip, gözlerden kaybolurken, Cudi eteklerinde kurulu kömür ocaklarının ve dağların zirvelerine yerleşmiş karakolların çevresini saran projektörlerin nokta halindeki ışıkları görünüyordu. Bu da bizden çok düşmanın korktuğunu gösteriyordu.Meydandaki polis kulübesini gördüğümüzde bir evin arkasındaydık. Burası araçların kolaylıkla gelebilecekleri

Böylelikle iki yıldan beri içine girip ciddi bir eylem yapamadığımız Şırnak'ı sarsarak, tüm baskılara rağmen sindirilemeyen yurtsever halkına önemli bir destek vermiş olacaktık.

bir yerdi. Yanımıza gelen tim komutanımız ne yapacağımızı söyledi. O, polis kulübesini daha yakından gözlemişti. Kulübede altı polis vardı. İki poliste kapının önünde çay içiyorlardı. Silahları ise hemen yanlarındaydı. Yaza girdiğimiz için hava sıcaktı. Öyle ki insan gece dışarıda da yatabilirdi. Kulübedeki polislerin bir kısmı da yatmıştı anlaşılan. O sırada aniden meydana giren bir panzerle yüreklerimiz ağzımıza geldi. İlk önce fark edildiğimizi sandık. Silahlarımızın emniyetlerini açmış, çatışmak üzere yay gibi gerilmişken, panzer farlarını söndürdü. Bir süre sonra yine ışıklarını yakıp gitti. Her halde polislerin uyumamaları için alınan bir tedbirdi. İki polis hala dışarıdaydılar. Dört kişi mevzilendiğimizde polislerle aramızda on beş metre mesafe vardı. İki arkadaş arkadan dolanıp polislere sokuldular. Yakın mesafeden iki polisi vurduktan sonra kulübenin

içine bir bomba atıp, çekildiler. Bombanın patlamasından sonra içeriden bir tepki gelmedi. Arkadaşlar geri çekilirken biz her hangi bir ihtimale yer vermemek için kulübeyi bir kez de roket atarla vurduk. Eylem dört dakika sürmedi. Polislerin silahlarını aldıktan sonra geri çekilmeye başladık. Bu sırada diğer gruplarımız devletin askeri hedeflerini vurmaya başladılar.Geri çekilirken iki saatlik yolu yarım saatte aldık. Tugaydaki kobraları ve Çele Nimej'deki tankları görebildiğimiz için düşmanın nasıl cevap vereceğini merak ediyorduk.O gece hiç beklenmediği bir darbeye alan düşman, hiç bir şey yapamadı. uzun süredir gerillanın sesine hasret Şırnaklılar, bu eylemden sonra yine başlarını yükselterek işbirlikçilere ve devlete meydan okurcasına yürüyorlardı.

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a yönelik ağırlaştırılmış tecrit devam ediyor. Kürt halkı ve dostları da hem tecridin sona ermesi hem de sayın Öcalan'ın fiziki özgürlüğünün sağlanması için aralıksız mücadele ediyor. Komplo ve tecride ilişkin Kürt halkına ve demokrasi güçlerine neler söylemek istersiniz?

Cemil Bayık

Sorunuzu cevaplamadan önce, halkımıza, hareketime, önderliğimize karşı geliştirilen 9 Ekim Uluslararası Komployu bir kez daha kınıyorum. Bu vesileyle komplo sürecinde şehit düşenleri de saygı ve minnetle anıyorum. Bilindiği gibi Ekim ayında da çok büyük şehitlerimiz var. 4 Ekim'de Doktor Sîrwan Başûr'da katledildi. 6 Ekim'de Koçgiri eyaletinde komutanımız heval Ruhât ve arkadaşları şehit düştü. Yine 6-8 Ekim Kobanê serhildanında Bakur'da birçok kişi şehit düştü. Yine 9 Ekim'de Şêx Mahmut Berzencî şehadete ulaştı. Çiçek Botan, Rûstem Cûdî ve Aîşer Koçgiri yoldaşlarımız da 10 Ekim'de şehit düştü. 11 Ekim'de Hüseyin Çelebi şehit düştü, Demhat ve Cemil 15 Ekim'de Süleymaniye'de şehit düştü. Bu şehit arkadaşların şahsında tüm şehitlerimizi bir kez daha saygı ile anıyorum. Rêber Apo 23 yıldır İmralı'da uluslararası komploya karşı tarihi bir direniş sergiliyor. İnsanlık tarihinde belki birçok komplo gerçekleşmiştir ama hiçbiri Rêber Apo'ya yönelik komplo gibi olmamıştır. Çünkü insanlık tarihinde kimse Rêber Apo gibi komploya karşı durmamıştır. Çünkü çok büyük bir komplodur. Rêber Apo komployu boşa çıkarmak için büyük bir cevap verdi komploculara. Rêber Apo komploculardan intikam aldı ve insanlığa büyük bir hizmet verdi. Eğer bugün tüm dünyada Rêber Apo'ya sahip çıkılıyorsa sebebi budur. Reber Apo, İmralı'da bir gününü bile boş geçirmedi. Kapitalist moderniteye karşı nasıl durursak netice alacağımızı herkese gös-

terdi. Bugün her alanda uluslararası komploya karşı bir mücadele var ama bu mücadelede eksiklikler de var. Çünkü Rêber Apo'nun komploya karşı nasıl durduğu tam olarak anlaşılmamış. Bu yüzden geliştirilen mücadelede tam olarak sonuç alınmıyor. Rêber Apo'nun felsefesi tüm dünyaya her geçen gün daha fazla umut oluyor. Önderliğe sahip çıkma daha da fazlalaşıyor. Bu neyi ifade ediyor? Eğer komploya karşı doğru bir mücadele yürütürsek, Önderliğin fiziki özgürlüğünü amaçlarsak, ona göre mücadele edersek Rêber Apo'yu fiziki olarak özgürleştiririz.

Dem Dema Azadiyê ye Hamlesi de bir yılı geride bıraktı. Bu hamle özgürlük mücadelesine ne kazandırdı, nasıl sonuçlar ortaya çıkardı?

Bu hamle sadece bir dönem için başlatılmış hamle değil. Bu faşist iktidara karşı daha fazla mücadele etmek için 12 Eylül'de Dema Dema Azadiyê ye Hamlesi'ni başlattık. Geçmişte faşizme karşı nasıl büyük bir mücadele geliştirdiysek, bu dönemde de öyle büyük bir mücadele geliştirmek istedik. Hem Kürt halkı, hem Türkiye halkları, hem de insanlık için... Hamle, gençler ve kadınlar başta olmak üzere herkes üzerinde bir etki yarattı. İşgalciler de bu hamlenin gelişmemesi için birçok yol ve yönteme başvurdular. Bu yöntemlerden biri de aralıksız yapılan saldırılar. Gerillaya, sosyalistlere, demokrasi güçlerine yönelik saldırılarını daha da arttırdılar. Sadece Türkiye'de değil, dışarıda da işgal saldırılarını arttırdılar. Bu saldırılara karşı da kadınlar, gençler başta olmak üzere Kürt halkı ve demokrasi güçleri de Dem Dema Azadiyê ye Hamlesinde kararlı bir şekilde yer aldı. Düşman da halkın bu cesaretini kırmak için saldırılarını artırdı. Hamle, düşmanın yarattığı korkuyu kırdı, Kürt halkına ve Türkiye'de yaşayan halklara, faşizme karşı duran herkese cesaret verdi, mücadele ruhu yarattı. Deniz Poyraz şehit edildiğinde Türkiye halklarının Deniz Poyraz'ın cenazesine nasıl sahip çıktığını gördük. Faşist iktidara karşı bir tutum sergilendi, yürüyüş ve açıklamalar yapıldı. Yine zindan

direnışçileri de hamlede önemli bir yer aldı. Bu vesileyle zindandaki tüm arkadaşlara selamlarımı iletıyorum, hepsini kutluyorum. Zindanlarda olsa bile vazifelerini yerine getirdiler. Özellikle gerilla hamlede yer aldı, ruh verdi hamleye. Türk devleti Kürt halkına yönelik soykırım politikasını sonuca ulaştırmak için Garê'ye yönelik bir işgal saldırısı başlattı. Fakat gerillanın direnişı karşısında büyük bir yenilgi aldı. AKP-MHP faşist iktidarı sallandı. Bunun üzerine AKP-MHP iktidarı yıkılmamak için Metina ve Zap alanlarına yönelik işgal saldırıları başlattı. İktidar düşme noktasına geldi. İşte gerillanın ve halkın verdiği mücadele ile böyle bir sonuç yarattı. Bu hamle ile AKP-MHP faşist rejiminin sadece Bakur'da değil dört parça Kürdistan'da ve Ortadoğu'da tüm halklar için bir tehlike olduğunu anlatmaya çalıştık. Hamle bu esas üzerinden başlatıldı. Belki tam olarak amacına ulaşmadı ama bu faşist Türk devletine büyük darbeler vurmadığı anlamına gelmemelidir. Büyük bir darbe vurdu, düşme noktasına getirdi iktidarı. Eğer AKP-MHP faşist iktidarının siyasetini kırmasaydı, muhalefet iktidara karşı duramazdı. Türkiye'de herkes bunu görmeli ve bu hamleye karşı kendisini borçlu hissetmelidir. AKP iktidardan düşmemek için bir ABD'nin ayağına gidiyor, bir Rusya'nın ayağına gidiyor. Bu hale düşmüş durumda.

Hamlenin ikinci yılına girdik ve buna göre yeni hedefler belirledik. Nedir bu yeni hedefler?

AKP'nin 'Çöktürme Planı'nı hemen hemen boşa çıkarttık. O siyaset artık iflas etti. Hamlenin ikinci yılında da hedefimiz bu iktidarın sonunu getirmek.

Herkesin de bu temelde siyaset yapması lazım. Çöktürme Planı'nı boşa çıkardık, fakat hamlenin ikinci yılında tamamen sonuca ulaştırmayı hedefliyoruz. Faşizme karşı bu temelde mücadele edilirse iktidar tamamen kaybedecektir.

Medya Savunma Alanları'nda da 6 yıldır aralıksız bir savaş devam ediyor. Sadece son 1 ay içerisinde Türk devleti 157 kez kimyasal silah kullandı. Tüm dünyanın göz önünde bu vahşeti yapıyor. Buna dair her gün yeni belgeler de çıkıyor. Buna karşı gerillanın da çok büyük bir direnişı var. Savaşın son durumuna ilişkin neler söyleyeceksiniz?

Tarihi bir direniş yaşıyor. Kürt halkının tarihinde hatta hareketimizin tarihinde böyle bir direniş yaşanmamıştır. Faşist Türk devleti, en fazla 15 günde her yeri alacağını propagandasını yaptı. Herkesi de bu temelde tehdit etti, korkuttu. Fakat ne oldu? Bir kaç tepe aldılar ama o tepelerde bile hareket edecek durumda değiller. İşgal saldırılarına nereden başlarsa hala oradalar. Hedefleri sadece Zap, Metina ve Avaşın değildi, tüm gerilla alanlarıydı, gerillayı yok etmek istiyorlardı. Gerilla Türk devletinin gerçek yüzünü bir kez daha teşhir etti, Ortadoğu'da yürüttükleri stratejiyi yenilgiye uğrattı. Stratejileri neydi? Kürdistan'ı tamamen işgal etmek, gerillayı yok etmek, soykırım politikalarını tamamlamak ve daha sonra Ortadoğu'yu ele geçirmektir. Fakat gerilla fedai bir direnişle bu stratejiyi boşa çıkardı ve Türk devletine karşı durabilme cesaretini verdi herkese. Gerilla direnişle, mücadelesiyle Türk devletine darbe vurulabileceğini herkese ispat etti. Bu çok önemli. Türk devleti darbe yedikten sonra sonuç alamayacağını gördü, bu yüzden kendilerine yardım etsin diye KDP'yi araya koydu. Fakat bu da yetmedi, bu sefer de kimyasal silahlara başvurdu. Sizin de dediğiniz gibi bir ayda 157 kez kimyasal silah kullandı. Birçok arkadaş kimyasal silahla şehit düştü. Düşman buna rağmen sonuç alamıyor. vvvSadece Kürtler için değil, tüm insanlık için yazılıyor bu destanlar. AKP ve işbirlikçisi KDP ne yaparsa yapsın bu mücadele başarıya ulaşacaktır. Belki AKP-MHP bunun önünü almak için baskıları, saldırıları arttıracaktır ama bu yok olmalarına engel olmayacaktır. Hatta onları yenilgiye daha da yakınlaştıracaktır.

KDP son 2 ayda düşmanca bir yaklaşımla iki gerilla grubunu pusuya düşürdü.

Bu pusular sonucu gerillaların şehit düştüğünü söyleyen de var, yaralı ve esir olduğunu söyleyen de. KDP'nin Türk devletine verdiği destek en üst aşamadadır. Bu işbirliğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

KDP'nin gerillaya kurduğu pusular Türk devletine nasıl yardım ettiğini, gerillaya karşı nasıl durduğunu gösteriyor. Herkesin de bunu gördüğünü tahmin ediyorum. Gerillanın yollarını kesiyor, bir mıntıkadan diğerine geçmesini diyor. Gerillanın etrafını kuşatmış, ambargo uyguluyor, bir yerden bir yere geçtiğinde pusu kuruyor. Bunu Türk devleti istiyor, KDP de on-

lara yardım ediyor. Halkımız KDP'den bu pusuların sonuçlarını öğrenmek istiyor. Arkadaşları şehit mi etmişler, yaralıları mı esirler mi; bu soruları cevaplamalarını bekliyor. Fakat KDP hiçbir şekilde açıklama yapmıyor. Yani Kürt halkı ne isterse istesin yerine getirmiyor, Kürt halkını esas almıyor. Türk devletini esas alıyor, onları memnun etmek istiyor. Bu yüzden o pusuların sonuçlarını açıklamıyor. Halk işgalcilere karşı savaşılan gerillaların KDP tarafından pusuya düşürüldüğünü, şehit edildiğini görüyor. Halkımız bu durumdan dolayı tepkili. Ama bu tepkilerini daha fazla göstermeliler. KDP'ye Türk devleti ile neyin anlaşmasını yaptıklarına dair baskı kurmalılar. Türk devleti kimyasal silah kullanıyor, ne NATO, ne ABD ses çıkartıyor. Bu güçler kimyasal silah kullanıyor diye kimilerine tepki veriyor, hatta kullanmayanlara bile kullandın baskısı yapıyor ama Türk devletine karşı sessiz kalıyorlar. Halkımız bunun hesabını sormalıdır. NATO ve ABD kadar sessiz ve tepkisiz kaldığına göre Türk devletinin kimyasal silah kullanmasını istiyor, buna izin veriyor.

huşu geliştiriyorlar. Hatta Siirt valisi miydi kimdi; "Bir kız çocuğu gerillaya gideceğine fuhuş yapsın daha iyi" demişti. Fuhuş, devletin Kürtlere karşı resmi bir siyaseti olmuş durumda. Aynı şekilde uyuşturucu da öyle. Kürdistan'da uyuşturucu işini yapan herkese göz yumuyorlar hatta destek veriyorlar. Bunu yapanlar da polis, asker, istihbarat, memurları, partilerinde yer alanlar. Halkımız bu gerçekleri çok iyi anlamalı. Türk devletinin Kürdistan'da ne kadar kirli bir siyaset yürüttüğünü görmelidir. Bütün değerleri yok etmek istiyor. Bu şekilde Kürt soykırımını tamamlamak istiyor. AKP-MHP her gün dinden, ahlaktan, inançtan bahsediyor ama bunları ayaklar altına alan da kendileridir. Bütün konuşmaları gerçekleri gizlemek üzerine. En çok kadınları ve gençleri hedef alıyorlar, çünkü kadınlar ve gençler toplumun geleceğidir. Bu yüzden kadınlar ve gençler AKP-MHP'nin toplumda yarattığı sorunları kendi sorunları olarak görmeli, buna karşı mücadele etmeli. Bu sorunların çözümünde öncü olmalı. Toplum karşı kendini sorumlu hissetmeli ve her alanda çalışma yürütmeliler. Örneğin, düşman şu an kimyasal silah kullanıyor. Bunu kendileri için bir sorun olarak görmeli ve buna karşı mücadele geliştirmeliler. Soykırımı tamamlamak için devlet Kürdistan'da baraj yapılıyor, ormanlar yakılıyor; bunlara karşı mücadele etmeliler. Onlarca sorun var. Gençler ve kadınlar bu sorunları çözmeyi esas almalı. Kim mahallesinde, sokağında uyuşturucu satıyor, kim fuhuş yapıyor, kim ajanlık yapıyor tespit etmeli ve mahallesinden, sokağından çıkarmalıdır. Sadece eylem yapmak yetmez. Toplum da bu konuda harekete geçirmelidir. Kürt haklı ve aileleri de devletin toplumda yaratmak istediği şeyleri kendilerine mücadele sebebi yapmalı. Bunları nasıl boşa çıkarmalı, kendilerini nasıl korumalı, toplumu nasıl temiz bırakmalı? Bunları esas almalılar. Bu temelde gençler eroine, fuhuşa karşı bir hamle başlattılar. Bu hamle, yerinde bir hamledir. Biz de destekliyoruz. Bu hamleyi güçlü bir şekilde geliştirmeliler ki hem toplumu savunabilmeliler hem de kurumlarını geliştirebilmeliler. Kurumlarını ancak bu şekilde geliştirebilirler.

Bakur'da Türk devleti en fazla kadın ve gençlere baskı yapıyor. HDP'li gençler de devletin fuhuş, uyuşturucu ve özel savaş yöntemlerine karşı bir kampanya başlattı. Gençlerin bu kampanyasını ve devletin kirli siyasetini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şunu söyleyebilirim ki, AKP iktidarında geliştirilen uyuşturucu, fuhuş, ajanlık bir tarihte bu kadar geliştirilmemişti. AKP-MHP bu temelde Kürt Özgürlük Hareketini tasfiye etmek ve soykırım politikalarını sonuca ulaştırmak istiyor. Fuhuş, eroin, ajanlık ile Kürt halkına karşı psikolojik ve özel savaş yürütüyor. Bu şekilde Kürt halkını özgürlük, demokrasi mücadelesinden uzak tutarak toplumu çürütmek istiyor. Herkesi ajan yapmak istiyorlar. Kimin elinde telefon varsa onunla iletişime geçiyor, "Bize çalışın, çalışırsanız size bütün imkanları sunarız, ceza veremeyiz" diyor. Yine aynı şekilde ailelerle iletişim kuruyorlar, "Çocuklarınız bize çalışsın, size bütün imkanları sunarız" diyorlar. Kabul etmeyenleri de tehdit ediyorlar. Toplumda ajanlığı geliştiriyorlar. Eğer bir toplumda ajanlık gelişirse, o toplum çürür. Yine fu-

Dengê Serhildana Civakê, Di Heman Demê De Hûnera Wê Ye.

Serhildan Zeyneb Garzan

Şahîdê herî mezin ê zîhniyeta nijadperest dîrok e. Dema ku nijadperest dixwaze xwe biafirîne, hebûnên din jî tune dike. Çawa ku ziman û çanda civakê ji bo xwe wekî gefekê dibîne, dixwaze wan tune bike, di heman demê de dixwaze hûnera wê civakê jî tune bike. Ji ber ku dengê serhildana civakê, di heman demê de hûnera wê ye. Ji ber vê yekê, zîhniyeta nijadperest jî dixwaze hem wê hûnerê hem jî hûnermendên ku serhildana xwe bi hûnerê îfade dikin tune bike.

dengê serhildana civakê, di heman demê de hûnera wê ye. Ji ber vê yekê, zîhniyeta nijadperest jî dixwaze hem wê hûnerê hem jî hûnermendên ku serhildana xwe bi hûnerê îfade dikin tune bike.

hûnera civakê ya ku di serhildana xwe de israr dike tu carî nayê hilweşandin, hûnermendên wê her tim dijîn. Civak hûnermendên xwe zindî dihêle.

Ew vê hûnerê qedexe dike, hûnermendan sirgûn dike û diavêje girtîgehan. Lê hûnera civakê ya ku di serhildana xwe de israr dike tu carî nayê hilweşandin, hûnermendên wê her tim dijîn. Civak hûnermendên xwe zindî dihêle. Divê ev jî were zanîn ku dîrok çî dibe bila bibe, ew nijadperestan ji bîr nake. Vê hejmarê de me du hûnermendên Kurd hilbijart. Her du hûnermendên me jî hûnera gelekî bindest ve berxwe didin û di heman demê de sekin û helwesta xwe ya li dijî dagirkeran de jî zelal in. Sûsika Simo û Egîdê Cimo...

Dengbêja nemir: Sûsika Simo

Sûsika Simo di sala 1925'an de li gûndê Mîrekêda, li herêma Elegezê ya Ermenistanê, ji malbatek Kurd û Êzîdî ji dayik bû. Sûsika ku li Yekîtiya Sovyetê ji dayîk bû û li wir mezin bû, piştî xwendina bijîjkî ya li zanîngehê, demekî li nexweşxaneyek li Gûrcistanê dixebite. Lê belê, rîtmek heye ku bê navber di hundurê Sûsika de dileyze û di demek nêzîk de ew dev ji karê xwe yê li nexweşxaneyê berdide û xwe dixwe nav vê ahengê.

YURTSEVER GENÇLİK

Di gel helwesta zordar a civaka ku ew tède dijî û Sûsika şopa azweriya xwe dişopîne, bi vê sekna xwe dibe yekemîn dengbêja jin a Kûrd a Yekîtiya Sovyet û Ermenîstanê. Sûsika di şert û mercên xwe yên wê demê de serkeftinek pir dijwar bi dest dixe û di sala 1946'an de, di 21 saliya xwe de, weke jinek ku yekem car li ser navê gelê Kurd derdikeve sehneyê û bi kûrdî stran dibêje, dibe dengbêj. Sûsika ku li paytexta Ermenîstanê, li Radyoya Yêrîvanê de weşanxane çêdike, ne tenê li Ermenîstanê, li Gûrcîstanê û gelek welatên Sovyetê jî stranan dibêje. Herî zêde ew bi strana xwe ya pêşîn "Miho" ya li Radyoya Yerîvanê tê naskirin. Sûsika Simo ne tenê awazên gelê xwe dibêje, di he-

man demê de listikên gelêrî yên Kûrdî jî pêşkêş dixe. Ji ber vê yekê jê re dibêjin 'Gûla Govendê'. Di heman demê Sûsika ku sosyalîst e, di salên 1965'an de li Ermenîstanê li Meydana Sor konseran dide. Tê gotin ku di van konseran de, bilêt bi rojan pêş de tene firotin û temaşevan ji bo gûhdarkirinê pêş de dikevin rêzê. Sûsika ku îdeolojiya xwe jî bi hûnera xwe ve girêdide, di vî warî de strana wê ya nayê ji bîr kirin Lenîne Mezin e. Sûsika, pêşenga wêrek a Hûnera Kûrdî, di sala 1977'an de li Yêrîvanê jiyana xwe dest dide. Piştî wê stranên wê û hûnera wê hertim dijî.

MÎRÊ BILÛRÊ: Egîdê Cimo

Egîdê Cimo, zarokê malbateke sirgûnkerî ji navçeya Özalp a Wanê ber bi Yêrîvanê, di sala 1932'an de li gûndê Ermenîyan Erdeşerê ji dayik bû. Cimo di 8 saliya xwe de yekem amûra xwe ya Fîq çêdike û bi vî awayî dest bi karê hûnerê dike. Dûv re ew mey, zirne û amûrên din jî bikar tîne. Cimo çîroka naskirina xwe ya bi muzîkê re wiha vedibêje: Li dora gûndê me dawet çêdibûn, min ji vê muzîkê pir hez kir. Li Çemê Reş, ku li qeraxê gûndê me ye, qamîş hebûn. Min qamîşek jê kir û girêda, di wî de çal çêkir. Min pif kir û deng derket. Ji ber vê yekê min got, ezê êdî mûzîkê bikim. Mala me ji xaniyên din ên gûnd hinekî bilindtir bû. Dengê tîfingê pir bilind bû û dema min ew lêdida gûndiyan dibihîstin. Piştî demekê, her cara ku min lêdida gûndî li dora malê kom dibûn. Cimo di sala 1955'an de di beşa Kûrdî ya Radyoya Yerîvanê de dest bi karê muzîkvanîyê kir û ji Şeroyê Biro heta Karapêtê Xaço heta salên 1990'an gelek muzîkjenên dengbêj re mûzîkvanî kir. Cimo rojên xwe ê li ser Radyoya Yerîvanê wiha tîne li ser ziman: Kurd û Kûrdî li seranserê Kurdistanê qedexê bû, lê li gel me qedexê nebû. Me dengê Kurdan ji hemû cîhanê re ragihand. Bi vê yekê, her kesî kilamên kûrdî gûhdarî dikir. Radyoya Yerîvanê rê li ber mûzîka

Kûrdî vekir û di wî warî de tiştekî mezin afirand. Niha gelek Kurd ji me re dibêjin, 'Em bi mûzîka we, hûnera we, karên we mezin bûn'. Heya niha Radyoya Yerîvanê berpirsiyarîya xwe li ser mûzîka kûrdî kir, niha jî dor tê ser qadên din. "Wekî gotina Keremê Seyad: "Susika Simo dibêje, Egîdê Cimo lêdide." Ger bilûra Cimo nebûya, belkî me stranên wekî Hekîmo, Lawîkê Metînî û Bêrîvanê ewqasî ne ecibanda. Ji ber ku ew melodiya bilûra wî bû ku stran bi wan xweş dibûn. Egîdê Cimo, di sala 2019'an de li Yerîvanê, paytexta Êrmenîstanê çû ser dîlovanîya xwe. ■

Şimdi "An"ı Yaratma Zamanıdır

Raperin Sinan

Birleşik Devrim'imiz tarihsel bir dönüm noktasındadır. Savaşın geldiği bu boyutuyla artık geri dönüşlerin mümkün olmadığı günler yaşamaktayız. Ya yarınlarda olacağımız ya da yarınların olmayacağı, kesin bir gerçeklik olarak önümüzde duruyor. Faşist iktidar, iç savaşın ve birleşik devrimin şiddetlenmesiyle iktidarını kaybedeceğinin farkındalığıyla birleşik devrim cephesine bir yandan saldırganlığını yoğunlaştırırken öbür taraftan köhnemiş sisteminin kan kaybını engellenemez biçimde hızlandırmaya da devam ediyor. Savaşın görüntüleri tüm çıplaklığı ile gözler önündedir. İç savaşın geldiği boyutun üstünü örtmeye çalışmak için yeni bir dış savaş arayışı içerisine giren faşizm, icazet almak adına çalmadığı kapı bırakmadı. Önce ABD, ardından ise RUSYA. Bizler bu çırpınışları daha önceden de hatırlıyoruz. Aynı hesaplarla önce Gare'ye ardından da Metina, Zap, Avaşın

saldırılarına şahit olduk. Sonuç? Gare TC. için büyük bir hezimetle sonuçlanırken, gerilla halklarımızı yarına taşıyacak umudu yaratmakla kalmadı. Birleşik Devrim'imizi "Gare Zaferi" ile taçlandırdı. Metina, Zap ve Avaşın'de hala direnişe devam eden gerillanın karşısında çaresiz kaldılar. Şimdi ise yeni bir cephe arayışı peşindeler...Emperyalizm, Birleşik Devrim'i ve gerillayı imhası için faşist devlete her zaman destek verdi. KDP ve Irak Devletini de Türkiye ile aynı amaçlar doğrultusunda koordineli çalışmaları için teşvik etti. Bugün ise karşımıza başka bir görüntü çıktı. Daha doğru ifade etmek gerekirse başka bir görüntü verilmeye çalışıldı. ABD'ye giden faşizmin açıklamalarından anlaşılan iç hesaplaşmalarında uzlaşmamışlar. Amerika rüyalarından erken uyanan Erdoğan ve ekibi hız kesmeden yüzlerini Rusya'ya çevirdi. Her görüşmesini bir güç

HBDH, tarih sahnesindeki öncü rolünü oynuyor.

gösterisine çevirerek, emekçi halklarımıza mesajlar verme çabasından vazgeçmeyen faşizm bu sefer sessiz kaldı. Anlaşılan o ki Rusya'da da beklentilerini karşılayamadılar. Fakat görüntüler kafa karışıklığına kesinlikle yol açmasın. "ABD Emperyalizmi faşizmden desteğini çekti", "Putin, Erdoğan'a sırtını döndü" sonuçları çıkarılmamalıdır. Bütün ilişkileri çıkarları doğrultusunda şekillenmektedir. Burjuvazinin son tahlildeki perspektifi sermayelerini korumak, zengin-

leştirmek ve iktidarlarını devam ettirmek üzerinedir. Kapitalizmin sıçramalı çöküş sürecinde tek dertleri günlerini kurtarmaktır. Faşizm, bütün kurumlarıyla azgın saldırılarında ne bir ara ne bir boşluk bırakıyor. Ayakta kalmalarının tek yolu bu. Sürekli ve hep bir öncekinin düzeyinden daha fazla ve yoğun bir saldırı. En ufak bir iktidar alternatifinin oluşuma hatta önceki dönemlerde önemsemeyeceği cılız bir muhalefet odağına dahi tahammül etmiyor. Saldırıyor, sustur-

maya çalışıyor, elinden geliyorsa ya yok ediyor ya da çeşitli yol ve yöntemlerle etkisizleştiriyor. Bütün bu uygulamalarından anlamak zorunda olduğumuz en temel iki gerçeklik var. Yani her şeyi göze almış durumdalar. İktidarlarını, burjuva egemenliği korumak için topyekün faşizmi, Hitlervari bir faşizm düzeyini uygulamaktan çekinmeyecekleri ortada ve artık bunu açıkça ifade etmekten dahi çekinmiyorlar. Ama çekindikleri başka bir şey var! Uyguladıkları şiddet ve terörün her geçen gün sınırsız biçimde

örgütlüyoruz. Düşman ne kadar saldırıyorsa halklarımız, gerillalarımız, milislerimiz misliyle karşılık vermekte gecikmiyor. Düşmana karşı "savunma" taktiği ile karşılık verdiğimiz günler geride kaldı. Artık savaşta "saldırı" taktiğimizle de varız. Savaşın geldiği nokta da mevcut hazırlık sürecimizle saldırıları geri püskürtecek, ödenen bedelleri göğüsleyebilecek, ağır darbeler vuracak durumdayız. Buradan şu sonuç çıkmasın, kendimizi kesin zafere ulaşıncaya kadar "tamamlanmış" saymıyoruz.

artışının karşısında istedikleri sonuçları alamıyorlar! Büyüyen zulümleri aynı zamanda büyüyen korkularını ortaya çıkarıyor. Bunca baskıya, katliama, işkenceye ve her biçimiyle, her tonuyla uyguladıkları zulme rağmen, ne Birleşik Devrimin öncü güçlerine ne de toplumsal tabanına boyun eğdiremiyorlar. Savaşın düşman cephesinde bunlar yaşanırken emek cephesinde ise mücadelemiz giderek ivme kazanıyor.HBDH, tarih sahnesindeki öncü rolünü oynuyor. Birleşik Devrim'imizin ortaya çıkması toplumdaki sıçramalı durumu hem açığa çıkarmış hem de sistemin krizini derinleştirmiştir. HBDH devrimci mücadele sürecimizi hızlandırmıştır. Süreci bu denli kısa sürede hızlandıran etken, başvurul devrimci mücadele yöntemidir. HBDH, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da yeşermeye başlayan sınıf savaşımının düzlemine boyut katarak emekçi halkları silahlı mücadeleye çek-

Savaşın içerisinde şekillenmeye, savaşçı perspektiflerimizi yaygınlaştırmaya, aslanan amaca kilitlemeye, eylem sürekliliği yaratmaya devam ediyoruz.HBDH, birleşik mücadele anlamında ürettikleri ve yarattıklarıyla tarihsel, bugün güncel olarak Birleşik Devrimin ihtiyaçlarına verdiği cevaplarla da boyun eğmeyen, meydan okuyan ve faşizmin planlarını boşa çıkartan bir mücadele, kıyasıya bir savaş yürütüyor. Verdiği mücadele ve yürüttüğü savaş pratiğiyle HBDH, iktidarını korumak için elindeki bütün zor araçlarını kullanan faşist iktidarın ortaya koyduğu topyekün faşizm pratiğini boşa çıkartıyor; halklarımızın bu koyu karanlıktan çıkış umudunu diri tutuyor. HBDH, özgürlük amacını ve kurtuluş umudunu pratiğinde somutlayarak, Türkiye ve Kürdistan topraklarında

Savaş koşulları ne denli zorlayıcı olursa olsun, ödememiz gereken bedeller ne kadar artarsa artsın tek bir an savaşmaktan bir adım geri atmayacağız.

en bir yol çizdi.Halkların Birleşik Devrim Hareketi her bir savaş alanını doldurmaya ve mevzilenmeye devam ediyor. Artık rüzgar bizden yana esiyor. Nasıl ki bütün emperyalistler ve burjuva sınıf devrimin engellenmesi için silahlarını kuşanmışsa; bütün emekçi sınıflar, ezilen yoksul halklarda birleşik devrimin zafere ulaştırılması için silahlarını kuşanmıştır. Türkiye ve Kürdistan halkları, faşizme karşı devrimci zoru kuşanmanın artık bir seçenek değil zorunluluk olduğunu çok iyi biliyor.Artık kentler de kırlar da bizimdir! Halkların Birleşik Devrim Hareketi olarak günün bu koşulları içerisinde düşman için yenilgi, emek cephesi için zafer şiarı ile yola devam ediyoruz. Zaferi göze alanlar olarak sınıf savaşımının her cephesinde en ön saflardayız. Düşmana her vurduğumuz darbe ile mücadele yolunu örüyor, zaferi

Birleşik Devrim iddiasını, güncel, sıcak ve varılabilir bir olgu olarak yaşıyor. Bütün çabamız, bu iddiamızın her geçen gün ulaştığı somut gücü ve halklarımız nezdinde kazandığı güveni daha da büyütüp hızlandırabilmek için.Savaş koşulları ne denli zorlayıcı olursa olsun, ödememiz gereken bedeller ne kadar artarsa artsın tek bir an savaşmaktan bir adım geri atmayacağız. Türk ve Kürt halklarının birleşik mücadelesini Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin "Birleşik Devrim" perspektifi çizgisinde büyütmeye devam edeceğiz. Düşmanın bir devrimlik canları kaldı. Yüklenirsek yıkılacaklar. Ve yıkılmaları "an" meselesidir. Şimdi "an"ı yaratmanın zamanıdır. ■

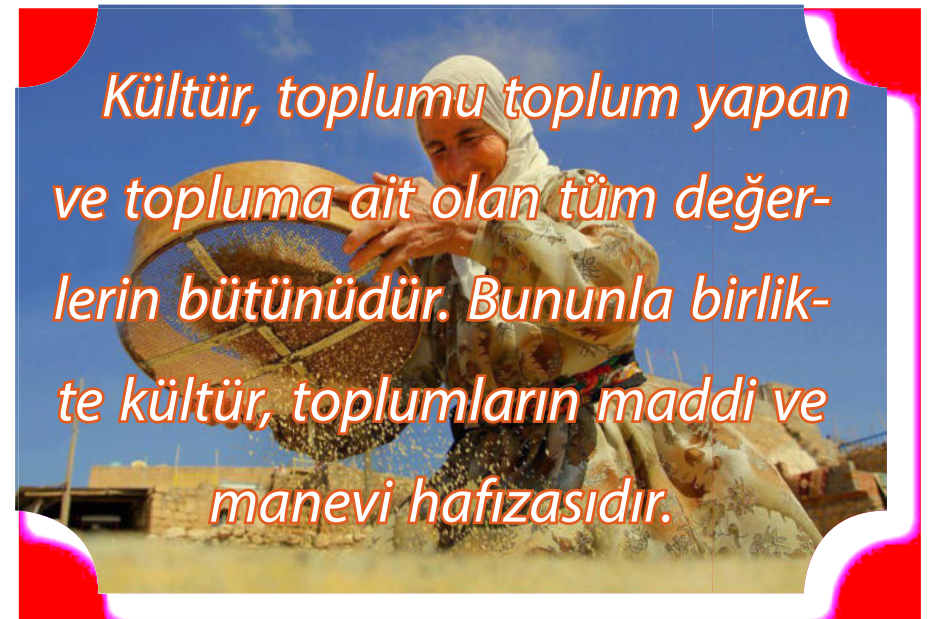

Reşî Artos

Kültürümüz Ve Dilimiz Hem Varlığımız Hem De Kimliğimizdir

Kültür, toplumu toplum yapan ve topluma ait olan tüm değerlerin bütünüdür. Bununla birlikte kültür, toplumların maddi ve manevi hafızasıdır. Kültürlerin, tüm toplumlarda farklı bir rengi vardır. Bu kültürler, neolitik dönemin çıkışına kadar dayanmaktadır. Örneğin, ilk insanlar için dilin oluşması büyük bir değer taşımıştır ve ilk toplumlar dil ve kültürle birlikte, toplumsal yaşama ahlaki bir anlam vermeye çalışmışlardır. Ayrıca bir toplum kültürünü, değerlerini ve bütün bilgisini dil yoluyla aktarmaktadır. Bu yüzden dilin, toplumlar için önemi oldukça fazladır. Hatta dil için ilk toplumsal devrimdir de diyebiliriz. Dil ve kültür arasındaki bağ oldukça güçlüdür. Dil, kültürün bir parçasıdır. Aynı zamanda dil parçası olduğu kültürün, yaşatıcısı, geleceğe aktarıcı konumu ve her yere tanıtabilme önemine sahiptir. Bu yüzden kültürle birlikte dilin önemini ve etkisini vurgulayabiliriz. Dil insanların bir arada yaşamalarını ve anlaşabilmelerini sağlamakla birlikte, bireylerin toplumsallaşmasına en büyük katkıyı yapmaktadır. Dil bir toplum kurumudur. Toplumuna ait, özüne ait, kültürüne ait olmanın temel koşulu diline olan hâkimiyet ve bağlılıktır. Çünkü insanlar diliyle kültürel bir varlık olur. Fakat bugün toplumsal olarak bir belirsizlik içinde yaşıyoruz. Kimliklerimize ve bizi var eden değerlerimize karşı yabancılaşıyoruz. İlk toplumlar ahlaki

normlara göre, kültüre bir anlam vermeye çalışırken, bugün modern toplum tek tip bir dil ve kültür yaratmaya çalışmakta ve bunu kendi çıkarlarına göre gerçekleştirmektedir. Kapitalizm, toplumu ve insanları kendi özünden uzaklaştırmakta ve özüne yabancı bir toplum yaratmayı hedeflemektedir. Kapitalizm hedefine ulaşmak için her türlü faşizan politikaya başvurmaktadır. Asimile etmek: özünden, kültüründen, dilinden uzaklaştırmak ve kişiyi var eden tüm değerlere yabancı kılmaktır. Burada asimilasyon politikalarını çözümlmek önemlidir. Asimilasyon politikalarıyla kapitalizm, toplumu kendi kültürsüzlüğü içinde eritmekte ve daha sonra yok etmektedir. Tarih boyunca ikti-

Kültür, toplumu toplum yapan ve topluma ait olan tüm değerlerin bütünüdür. Bununla birlikte kültür, toplumların maddi ve manevi hafızasıdır.

darıcı zihniyetin kendini var edebilme uğrana hâkimiyeti altındaki etnik kökenlere uyguladığı yöntem asimilasyon olmuştur. Ve bu yöntem çoğu zaman maalesef istedikleri gibi sonuçlanmıştır. Milyonlarca insan ve çocuk kendi dilinden ve kimliğinden utanır hale getirilmiştir. Dünyada belki de en çok asimilasyon politikalarına maruz kalan ise Kürt çocukları olmasına rağmen bu kelimeye en yabancı olan da yine Kürt çocuklarıdır. Çünkü neye uğradıklarından bir o kadar da habersizdirler. Burada bir Kürt çocuğu olarak asimilasyon politikalarına maruz kaldığım için, bu politikaların bende yarattığı etkiyi ve tahribatı dile getirmek istiyorum. Öncelikle şunu belirtmek istiyorum; Devletlerin resmi ideolojilerinde faşizm yatar. Bu yüzden her ne kadar esnekte yaklaşılsa özünde Kürt'e dönük eritme politikası izlemektedir. Bu yüzden devlet her yerde aynıdır. 1978 yılında Maraş'ta gerçekleşen katliam ve bununla birlikte Kürdistan'da gerçekleşen Türkleşme politikalarıyla birçok Kürt-Alevi aileleri Av-

vardır. Anadilini bilmek ya da anadilini konuşabilmek her insanın her ulusun en doğal hakkıdır. Sonuçta her insan bir dili konuşur, dünyamızda yüzlerce dil vardır ve her biri de zenginliği ifade eder biri birinden değerli değildir. Hepsi ayrı ayrı bir yaşamı bir kültürü ve toplumun değerlerini ifade eder. Bu içinde doğduğu, geliştiği ve biçim kazandığı topluma özgün bir dildir. İşte bu anadildir. Fakat bize Kürt diye bilinen bir ulusun olmadığı, Kürtçe diye adlandırılan bir dilin olmadığına dair yalanlar söylendi. Biz buna inandırılmak istendik "Sen bir Kürt olamazsın ki, öyle bir kimlik yok, Kürdistan diye bir ülke yok, bunu anla" gibi cümlelerle her gün karşı karşıya kaldım. Avrupa'da Kürt olduğunu rahat bir şekilde dile getirebiliyorsun, fakat bir Kürt olarak yaşamana izin verilmiyor, kabul edilmiyor, asimile politikalarıyla özünden ve kimliğinden uzaklaştırılıyor. Özünde Avrupa'da yaşayanın Kuzey Kürdistan'dan pek bir farkı yok. Tek

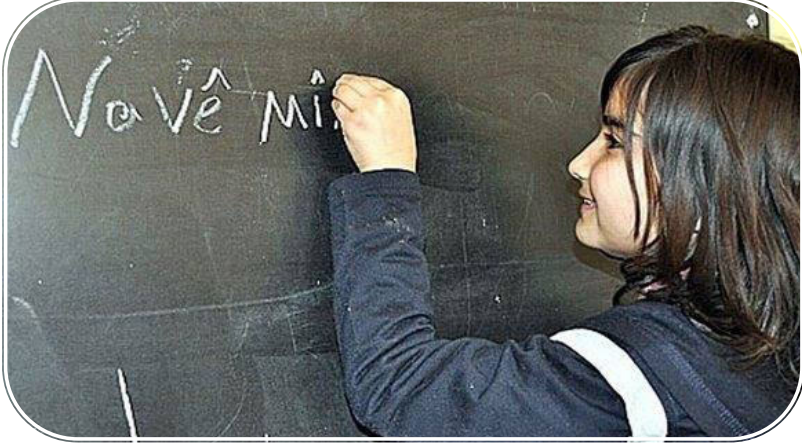

**Asimile etmek: özünden,
kültüründen, dilinden
uzaklaştırmak ve kişiyi var
eden tüm değerlere
yabancı kılmaktır.**

rupa'ya göç etmek zorunda bırakıldı. O süreçte göç eden ailelerden biri de benim ailemdi. Vahşice gerçekleşen katliam ve Kürt halkı üzerinde uygulanan soykırım politikaları birçok insanı kendi topraklarından koparttı. Bu kopuş, benim kendi kültürümden, dilimden, kendi gerçekliğimden bihaber ve uzak yaşamama sebep oldu. Örneğin ben okula başlar başlamaz okul öğretmenlerimiz, bizlere kendi ana dilimizle konuşmamızı yasaklayıp Almanca konuşmamızı dayattılar. Bu yüzden de bugün Avrupa'daki genç kesim kendi ana dili dışındaki diğer dillere daha çok hakimdir. Kürdistan'da Kürtleri kendi dil ve kültürlerini terk etmeye zorlamak, asimilasyon politikasının en temel amacıydı ve Kürt dilini yok etmek için birçok farklı yöntem kullanıldı. Türkiye'de Türkleşme politikaları Suriye ve Irak'da Araplaştırma ve Avrupa'da kendi benliğinden uzaklaştırma politikaları her zaman Kürt halkı üzerinde gerçekleştirilen politikalar oldu. Faşist zihniyet her yerde aynı politikayı uygulamaktadır, kendi dışındaki kültürleri, inançlara, dillere karşı her türlü yok etme politikasını uygulamaktadır. Bunun en somut örneklerini yine Kürt halkı üzerinde uygulanan saldırılarda görebiliriz. Bir Kürt genç kadın olarak bunun benim üzerinde de büyük bir etkisi olmuştur diyebilirim. Fark ettim ki nerde bir kimliğe yabancılaştırma varsa, orada yaşanan kültüre ve anadiline de bir yasaklama var, bir engelleme

fark kendini demokrat ve modern olarak tanımlayan batı ülkelerinin açıktan değil daha inceden, haberin olmadan seni, seni var eden değerlerden koparıyor. Türk faşist iktidar ise her şeyi dünyanın gözü önünde çok açık ve rahat bir şekilde yapmaktadır. Varlığımız, kimliğimiz ve topraklarımız yok ediliyor, ama biz bunun farkında değiliz buna karşı her hangi bir mücadele vermiyoruz ya da mücadele verme boyutunda eksik kalıyoruz. Bir bakıyorsun seni sen yapan şeylerden çok uzaksın. Peki kendi düşüncelerini dile getiremeyen, kültüründen ve dilinden uzak yaşayan insan kimdir? Sadece sistem tarafından var edilmek istenen sahte bir kişiliğe ve sana ait olamayan bir kimliğe bürünüyorsun. Bir bakıyorsun ki kendi aileden utanır hale gelmiş, annenin ve babanın Almanca bilmemesinden ya da buradaki insanlar gibi giyinmemesinden o şekilde yaşamamasından utanıyorsun. Kendi değerlerinden utanmak... Bu bir insanda yaratılan en vahşice duygudur. Ben dilin önemini ilk defa Kürdistan'a geldiğimde anladım. Ailem de uzun bir süredir ülkeden çok uzak kalmıştı. Onlar gidemediği için ben ve abimler de bundan mahrum kalıyorduk. İlk defa ülkeme, topraklarıma gidecektim. O gün gece saatlerine doğru köye varıyoruz, ilk defa nenem ve dedemle karşılaşacağım. Arabanın

penceresini açıyor ve elimi uzatıyorum dışarıya doğru, toprak kokusunu alıyorum. Vardığımız anda bir nenenin merdivende oturduğunu görüyorum, kına yakılmış saçları, kafasına geçirdiği kofinin ve çiçekli bir yazmanın altında hemen fark ediliyordu ve yanında bir dede elinde bastonuyla oturuyordu. Karanlık olduğu için yüz ifadelerini ilk başta fark edemiyordum. Yakınlaşıyoruz ve ilk oğulları olan babam, onlara doğru koşarak sıkıca sarılıyor. O esnada dedemin gözyaşlarında yılların acısını gördüm. Ama biz ne konuşabildik ne de gülebildik, sadece çok ağladık. Anadilimi bilmiyordum, nene me o kadar çok şey anlatmak isterken, susuyorum ve bu bende büyük bir üzüntü yaratıyor. Aslında anladım ki o güne kadar ne yaşamda ne de hayallerimizde özgürce bir şekilde kendi dilimizi konuşabildik. Eğer biz kendimizi, kendi anadilimizle ifade edemiyorsak nasıl bir yaşam sergileyeceğiz? Kendi kimliğinin ve varlığının peşinde koşmak en önemli hakikat arayışıdır. Bunu bilmeliyiz ki, bir kişi bir halk ne kadar yok edilmeye çalışılırsa da o halkı var eden kültür ayakta olduğu sürece bu halk her zaman yaşıyor demektir. Çünkü hakikate ulaşmanın temel hedefi insan olarak varlığımızı anlamlı kılmak, yaşamın anlamını keşfetmektir. Bu gerçekliği fark etmemi sağlayan ise başta Önderliğimiz ve PKK oldu. PKK'yi tanıdığımda PKK'nin ilk örgütlenme alanlarından birinin kökleri olan topraklar olduğunu duyduğumda ve oradan çıkan Kasım Engin, Engin Sincar, Besê Anuş gibi tarihe mal olan kahramanların olduğunu öğrendiğimde çok etkilene miştim. Ben de onlar gibi bu mücadelede yer almalıydım. Köklerle buluşmalıydım. Bu yüzden PKK'nin hakikat deryasına daldım. Ve özümü, kendimi, gerçekliğimi gördüm burada. Kürdistan halkının acılarını, direnişini ve yiğitliğini tanıdım. Bu mücadelenin bir parçası olmam gerektiğine karar verdim. Çünkü Önderliğimiz bizleri her geçen gün

var ediyor ve büyütüyordu. Dilimizin ve kültürümüzün yaşatılması için, sırf Kürt halkı özgür bir yarın yaşayabilsin diye, bu ülkenin en güzel kadınları ve erkekleri kanlarını döküyorlardı bu kutsal topraklarda. İşte hem Kürt, hem Alevi hem de genç kadın kimliğini taşıyan biri olarak bu direnişin bir parçası olmak benim için en anlamlı ve en onurlu yaşamdır. Bu konuda kadının izini belirtmek lazım. Kuşkusuz dilin ve kültürün yaratıcısı kadındır. 5 bin yıllık eril ve tahakkümcü zihniyet tarafından kadına ve kadın tarafından yaratılan tüm değerlere karşı bir saldırı hakimdir. Bu saldırı günümüzde daha da artmış bulunmaktadır. Dilimiz ve Kültürümüz üzerinde var olan saldırı aslında kadına, anneye saldırmadır. Ya da faşist zihniyet, dil ve kültürü yok etmek için ilk önce kadına saldırmaktadır. Kadını bu değerlerden

uzak tutarak aslında toplum da bu değerlerden soyutlanmak istenmektedir. Çünkü doğum sonrası bir çocuğun en çok birlikte olduğu kişi annesidir. Sürekli onun sesini duyar ve konuşmalarını dinler. Bir anne çocukların öğretmenidir ve bundan dolayı özellikle anneler, yani kadınlar üzerinde asimile politikaları uygulanır. Devletli uygarlık çağı günümüze kadar kesintisiz ele alındığında kadın etrafında ciddi bir anlamsızlaştırma operasyonu yapıldığı ve bunun da günümüze doğru süregeldiğini görüyoruz. Kadın, bir varlık olma, tanım bulma gerçekliğinden uzaklaştıran yöntem ve yaklaşımlarla karşı karşıya kaldı. Tarih boyunca kadının varlığı ve kimliği her zaman yok edilmek istendi. Bu politikaların önüne geçilmesi gerekir. Özellikle kadınlara ve gençlere karşı gerçekleştirilen bu politikaya karşı, yine karşı koyması gereken kesim kadınlar ve gençler olmalıdır. Ben tüm yaşamım boyunca güneşi tutmaya

Dil bir toplum kurumudur. Toplumuna ait, özüne ait, kültürüne ait olmanın temel koşulu diline olan hâkimiyet ve bağlılıktır. Çünkü insanlar diliyle kültürel bir varlık olur.

çalıştım. Bugün ellerime bakıyorum, ellerimde toprak, yüreğimde yaşam ve sevgi var. Ben varlık sahasına adım attım, kimliğimi varlığımı kaybetmişim ama yeniden keşfettim. Çare burada, Kürdistan dağlarında, kuşkusuz insanların kendi hakikatine kavuştuğu yerdir dağlar. Çünkü anladım ki senin özünle buluşmana asıl engel olan bu faşist zihniyettir. Seni yutan sistemi terk etmen lazım. Hiçbir şey bitmez, her şey değişir. Çünkü sevgi her şeydir dağlarda. Yoldaşlarıyla birlikte, onların gözlerinde bir gülümseme ve mutluluk. Ben Kürdistan Dağlarında yaşamı gördüm bu yaşamda kendi gerçekliğimi gördüm. Ve kuşkusuz özgür dağlara koşuş yaratılan sahte kimliğe karşı en büyük cevaptır. ■

Bawer Ceng

Werin Cenga Azadiyê!

Öncelikle 'Werin Cenga Azadiyê' sloganının bugünkü anlamını doğru bilince çıkarmak gerekiyor. Çok açık ki, söz konusu slogan, devrimci halk savaşı stratejisi koşullarında bir propaganda sloganı değil, bir eylem sloganıdır. Kürt gençliği, çağrı içeren bu anlamlı ve güzel slogan ile yeni bir eylem hamlesi yürütüyor. Bu temelde devrimci halk savaşı stratejisinin üzerine yüklediği görevleri yerine getirmeye çalışıyor. Bu çerçevede 11 Eylül'den itibaren Avrupa'da uzun yürüyüş yapıyor. Gençliğin bu yürüyüşünü selamlıyor, söz konusu sloganın anlamına uygun pratik yürüteceğine inanıyoruz. Özgürlük savaşına gelin veya katılın' sloganı kuşkusuz çok anlamlı ve önemli bir slogan. Tüm gençliği özgürlük savaşına katılmaya çağırıyor. Çünkü Kürdistan'da AKP-MHP faşist-soykırımcı diktatörlüğüne karşı tarihi anlama sahip kutsal bir özgürlük savaşı yürütülüyor. Kahraman Kürt gerillası öncülüğünde yürütülen bu özgürlük savaşı bir yandan faşist-soykırımcı güçlere öldürücü darbeler vururken, diğer yandan da özgür Kürtlüğü diriltiyor ve herkesi özgürlük mücadelesi içine çekiyor. Öncelikle 'Werin Cenga Azadiyê' sloganının bugünkü anlamını doğru bilince çıkarmak gerekiyor. Çok açık ki, söz konusu slogan, devrimci halk savaşı stratejisi koşullarında bir propaganda sloganı değil, bir eylem sloganıdır. Tüm gençliği AKP-MHP faşist-soykırımcı diktatörlüğüne karşı özgürlük savaşına çağırmaktadır. Her gün faşizme darbe vuran özgürlük eylemleri yapmalarını istemektedir. Her şeyden önce kız-oğlan tüm Kürt gençliğinin bu gerçeği doğru anlaması ve gereğini pratikte yerine getirmesi gerekir. Eğer devrimci halk savaşı koşullarında olunmasaydı, AKP-MHP faşist-soykırımcılığı ile Kürt halkı arasında bir ölüm-kalım savaşı yaşanmasaydı, o zaman söz konusu slogan bir propaganda sloganı olabilirdi. Savaş için eğitime ve hazırlama görevini yerine getirirdi. Fakat şimdi durum böyle

değildir. Kürt halkıyla AKP-MHP faşizmi arasında bir ölüm-kalım savaşı yaşanmaktadır. Faşizmin topyekûn özel savaşına karşı Kürdistan Özgürlük Hareketi ile Türkiye'nin tüm devrimci güçleri topyekûn devrimci savaş yürütmektedir. Bu da 'Werin Cenga Azadiyê' sloganını eylem sloganı yapmakta ve tüm gençliği her gün faşizme karşı eylem yapmaya ve özgürlük savaşına katılmaya çağırmaktadır. Peki bu ne demektir ve nasıl olacaktır? Çok açık ki, gençlerin Kürdistan'da yürütülen özgürlük savaşına katılmaları biçiminde olacaktır. Yani her şeyden önce Kürdistan'ın özgürlük kaleleri olan dağlara ulaşma ve kahraman özgürlük gerillasına katılma biçiminde gerçekleşecektir. Çünkü kırk yıldır Kürdistan özgürlük savaşının öncülüğünü kahraman gerilla güçleri yapmaktadır. Özgürlük savaşının mekânı zapt edilmez Kürdistan dağları olmaktadır. Kemal Pir, Mehmet Karasungur ve Mahsum Korkmaz komutasında başlayan ve Beritan, Zilan ve Delal'ler komutasında süren bu savaş, günümüzde de her gün onlarca kahraman ve yenilmez komutan yaratmaktadır. Kırk yıldan beri Kürdistan Özgürlük Gerillasına yuvalık yapan Haftanîn, Metîna, Zap, Avaşîn, Zagros ve Xakurkê, bugün de yıkılmaz kale olma rolünü oynamaya devam etmektedir. Serhat'tan Dersim'e ve Amanos'a kadar tüm Kürdistan dağları faşizmin gömüldüğü birer özgürlük kaleleri olma rolünü bugün de sürdürmektedir. Demek ki söz konusu slogan, birinci olarak gençleri özgürlük dağlarına ve gerillaya katılmaya çağırmaktadır. İn- anıyoruz ki tüm Kürdistan gençliği söz konusu bu çağrıyı doğru anlamakta ve gereğini yerine getirmek için tatlı bir yarış içine girmektedir. Bu temelde özgürlük savaşına en doğru yerde katılıp en anlamlı rol oynamak için fedaice koşturmaktadır. Kuşkusuz savaşın merkezi özgürlük dağları olsa ve en anlamlı savaş bu mekânlarda yürütülse de, bugün Kürdis-

tan özgürlük savaşı sadece dağlarda verilmemekte ve bir cephede yürütülmemektedir. Aslında tüm Kürdistan savaş alanıdır. Dahası tüm Türkiye'nin savaş alanı haline gelmiş olduğu da açıktır. Demokratik Modernite Paradigması gereği, dağlar kadar ovalar ve şehirler de günümüzde özgürlük savaşının yürütüldüğü mekânlar olmaktadır. Hem de AKP-MHP faşist-soykırımcı diktatörlüğüne karşı en kahredici eylemler kentlerde yapılmaktadır. Kısaca faşist-soykırımcı güçler neredeyse, özgürlük savaşı da oradadır. Faşist-soykırımcı güçler her yerde olduğuna göre, onlara karşı özgürlük savaşı da her yerde olmak durumundadır. Özellikle kentler ve Türkiye metropolleri, AKP-MHP faşizminin yoğunlaştığı ve kendini güvende hissettiği alanlar olarak özgürlük eylemlerine daha fazla sahne olmalıdır. Faşist-soykırımcı güçler en çok da cephe gerisi dedikleri alanlarda

özgürlük savaşının vuracağı hedefler kentlerde az değil, tersine daha da çoktur. Diğer yandan, 'ben nasıl yapacağım' diyerek çaresiz kalmamak gerekir. İsteyen ve azmeden her şeyi yapmaya kadir olduğu açıktır. Biraz imkân bulup kendini eğitmek ve eylem için donanım temin etmek zor değildir. Tek başına yapılabildiği gibi, birkaç arkadaş bir araya gelip kendini örgütlü kılarak özgürlük eylemi rahatlıkla yapabilir. . Burada önemli olan eylem yapmayı istemektir, kendini özgürlük savaşçısı görmektir, başkasından beklemeden AKP-MHP faşizmine karşı savaşmayı kendine görev bilmektir. Böyle yaklaşan herkesin mutlaka bir yol bulup özgürlük eylemlerini her yerde geliştirebileceği açıktır. Kuşkusuz faşist-soykırımcı diktatörlüğe karşı özgürlük ve demokrasi savaşını geliştirmenin baş-

Kahraman Kürt gerillası öncülüğünde yürütülen bu özgürlük savaşı bir yandan faşist-soykırımcı güçlere öldürücü darbeler vururken, diğer yandan da özgür Kürtlüğü diriltiyor ve herkesi özgürlük mücadelesi içine çekiyor.

vurulmalıdır. O halde 'Werin Cenga Azadiyê' sloganı gençleri sadece özgürlük dağlarına değil, aynı zamanda özgürlük savaşının en anlamlısının verildiği kent savaşlarına da çağırmaktadır. Sadece Kuzey Kürdistan'a değil, Kürdistan'ın diğer parçalarına da çağırarak ve işgale karşı savaşa katılmalarını istemektedir. Sadece Kürdistan dağ ve kentlerine de değil, aynı zamanda Türkiye'nin metropol kentlerine de faşizmi yıkacak savaşı yürütmeye çağırmaktadır. Demek ki günümüz koşulları tüm Kürt gençlerinden yenilmez birer özgürlük savaşçısı olmalarını istemektedir. Bu temelde de isteyen dağa çıkıp oradaki gerilla savaşına katılırken, isteyen de kentlerde AKP-MHP faşizmine darbeler vuran savaşı geliştirmesi için çağrı yapmaktadır. Dağa çıkmanın zor olduğu koşullarda rahatlıkla kentlere ulaşıp faşizme darbe vuran eylemler yapılabileceğini göstermektedir.

ka yolları ve yöntemleri de vardır. Her gün sokakları ve meydanları doldurmak, faşizme karşı her mevziyi kullanıp her yöntemle direnmek gerekli ve önemlidir. Özellikle bu tür yöntemlerle antifaşist mücadeleyi geliştirmek isteyenlere de gençliğin öncülük etmesi, onları eğitip örgütleyerek sokaklara çekmesi ve eylem içinde yönlendirmesi gerekir. Bu da gençliğin eylemsel görevleri kapsamındadır ve bir bölümün de böyle yaparak, kadın-erkek tüm toplumu faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadele eder hale getirmesi gerekir. Ancak özgürlük savaşçılığı başkadır. Dağda gerilla savaşı verirken, kentlerde faşist-soykırımcı güçlere öldürücü darbeler vuran eylemler yapmanın anlam ve önemi farklıdır. Böyle yapmak, herkesin yapamadığını yapmak demektir. Böyle yapmak, herkese cesaret vermek, herkesin önünü açmak demek-

Bu konuda 'düşman kim?' diye sorup çözümsüz kalmamak gerekir. Türkiye'de halka karşı faşist terör uygulayan ve Kürdistan'da faşist-soykırımcı savaş yürüten ve bu savaşı destekleyen herkes ve her şey düşmandır. Faşizmi maddi olarak besleyen ekonomik kaynaklar düşmandır. Faşist saldırılara karar veren ve yürütülmesini sağlayanlar düşmandır. Metropol kentlerde Kürtçe konuşanlara karşı linç girişimi içine girenler düşmandır. Faşizme istihbarat desteği veren tüm ajan-ihbarcı güçler düşmandır. Dikkat edilirse

tir. Böyle yapmak, faşist-soykırımcı güçlere karşı yürütülen özgürlük ve demokrasi mücadelesine öncülük etmek demektir. Kürt gençliğinin böyle bir yiğitlikte yarışacağı ve 'Werin Cenga Azadiyê' hamlesini başarıya ulaştırmak için daha güçlü özgürlük savaşçısı haline geleceği kesindir. ■

Rastiya Huner û Gerîlla

“Civakek bê huner nikare were fikirandin. Divê huner ne weke ku ya çîna jor be bê dîtin, berovajiyê wê divê weke zimanê ku bersiv dide felsefe, ol û mîtolojiya gella bê dîtin. Pênaseya ew fikir û ehlaqa ku bi bîreweriyek mezin û ji hêla vînek mezin ve hatiye pêşxistin ku ev jî dihêle di nav gel de bi awayek hêsanî û di nav guncaniyek de were fêmkirin û qalib bigre. Bi çêbûna kesayet re afrêneriya huneran jî digihêjin cûreyên xwe. Huner û kes hevdû diafirînin. Dema yek çêdibe ya din jî pêra dibeze. Huner bi baskbûna bîr û ruh e. Êdin şûna meşê mirov difire. Fir, ji bo civakek, ji bo şaristaniyek tê wata gihêştina hêza cewherî û meşa ber bi serkeftinê.”

(Rêber APO)

uner bi xwe, rê û rêbazêke lêgera heqîqatê ye. Ger li ser vê esasê em heqîqata huner û hunermend bigerin dest, emê bigehêjin rastiya civakbûn û mirov. Di vî warî de, ev rastiya zelale ku, huner bi şaristaniya navendî ve destpênekiriye. Di dema şaristaniyê de huner ji bo ku şaristanî xwe mezin û bi îhtîşam bide nişandan, zanist û fêlbazî bikaranîne. Huner, di şaristaniyê de ji bo berjewendiyên şaristaniyê hatiye bikaranîn. Ji xwe di şaristaniyê de cih û girîngiyeke kes û civak nîne. Jin ji xwe nîne. Lê helbet, ger îro hîn em dikarin behsa civak û mirov bikin, ew çi dide nişandan? Ew jî me dide nişandan ku, li beramberî vê pergala kapitalist a dagirker, çanda civaka demokratik û komînal jî, li ser pergala şaristaniya demokratik her tekoşîn û hebûna xwe daye berdewam kirin. Herî esasî jî ev tekoşîn û parastina xwe jî bi rêka hunerê pêşxistiye. Yanî, huner di rastiya civakan de, sedemên hebûn û mayîna wan e. Huner di vê warî de rista bîra civakan dileyîze. Civakên ku di nava pergala desthilatdar de neheliyane, berxwedane, xwe sipartine huner. Bi rêka hunerê, dîrok û çanda xwe bi hezaran sala meşandine, hîn jî dimeşînin.

Hûner yekgirtina hest û raman e

Di derbarê huner de em dikarin gelek pênaseyan bikin: Huner, tiştên ku hatine afirandin, manedayîna wan e. Huner azad fikrandin e. Û ji bo civakê di hêza hebûn û parastinê de rola sereke dilêyîze. Huner hest û ruh e. Maneviyat e... Giyan e... Fikir e... Ango yekgirtina hest û raman e. Huner ji bo

mirovahiyê qada herî yekem ya afirandinê ye. Yekem zimanê xwe îfadekirinê ye, huner. Civakbûn çandîbûn e, çandîbûn jî huner e. Ev jî di destpêka mirovahiyê de hatiye hunandin. Çandîbûn jî bi hunerê watedar û manedar dibe. Huner, xweşikbuna jiyane tacîdar dike. Huner, bi kes, bi civak û bi koman tê kirin. Huner, wate dayîne jiyane ye, bi çavekî, bi hestekê, bi tevgerê îfadekirine. Huner, nasname û forma civaka ne. Huner bingehe xwe ji awayê jiyana gelan digre. Huner manedayine, ferqkirin û femkirine. Bi qasî ku mirov wate dide xwezaya xwe, fem dike ku ger ew nebe, ev bi xwe jî nabe, wê demê ji bo xwe pîroz dibîne. Totem avadike. Dar, ber, çiya, kani, heyvan, hwd.. tiştên ku jê sûd wer-girtine, ango xwe pê parastine, ji bo xwe pîroz dîtine û jê bawer kirine. Di wê wateyê de em dikarin bibêjin ku huner, baweriya yekem e. Tiştên ku edî nasdike, fem dike ku ji bo vê sûd dide, pêwîstiyên wê pêktine, li hemberî wan şahî, kêfxweşî û mînet

bandorek mezin kiriye. Hemû tevgerên wê leyîstika horonê jî yê masiya hemsîye. Ji wir derketiye, bûye nasname û çanda civakê. Di rastiya hemû leyîstok û çanda gelan û di encam de hunera ku derdikeve holê de jî bingeha esasî terzê jiyana û xwezaya ku tê de dijîn e. Di vî warî de em dikarin bi rehetî bibêjin ku huner, di destpêka civakbûnê de zimanê yekem ya xwezaya yekem e. Her çiqasî di roja me de weke zimanê xwezaya dûyem be jî, di destpêkê de tekîliya bi xwezaya yekem re ku li ser çavderiyan hatiye avakirin e. Çima?

Mirov bi rêya hûnerê hevseniyê di navbera xwe û xwezayê de ava dike

Mirov bê civak nikare bi tena xwe li hember xwezaya yekem jiyana bike. Li hember xwezaya yekem, ji bo ku bikare xwe biparêze, têr bike, biyanîbûna xwe derbaz bike, pêwîstiya xwe bi civakbûnê dibîne. Di wir de jî di navbera xwezaya xwe û xwezaya yekem de

Civakên ku di nava pergala desthilatdar de neheliyane, berxwedane, xwe sipartine huner. Bi rêka hunerê, dîrok û çanda xwe bi hezaran sala meşandine, hîn jî dimeşînin.

xwe pêşkeş dike. Ayînên, rîtuêlên civak û mirovên destpêke hemû muzik, dans, şano, resîm û hwd... em dikarin bibêjin ku di vê wateyê de derketine holê. Yanî destpêkirina hunerê ne. yekem nimûneyên esasîne. Çiqasî fem kiriyê, kiriyê mijara şahî; çiqasî fem nekiriyê, wate nedaye jî, ew jî bûne mijara tirs û gumanan. Ji bo xezeba wan re rûbirû nemîne jî rîtuêl, qûrban, ayîn û hwd. tiştên bi hunerî jî wan re pêşkeş kirine. Deng, dans, resim, efsane, mitoloji, beşên ku di destpêka hunerê de hatine bi karanînin. Em dizanin ku wê demê huner çawa hatiye hûnandin. Di çanda gelan de huner, bi têkilî û çavderiya ku mirov bi xwezaya xwe re dike ve pêşdikeve, heta dibe nasname ya wê civakê. Mînak; di govenda Amedê de, leyîstoka 'perçiqandina tûpişkê', li hemberî desthilatdariya axa û began, serî netewandineke, berxwedayînekê temsil dike. Bablekan, bandora heywaneke ku li kurdistanê dijî dibe ku li ser jiyana civakê pir bandor kiriye û wisa bûye çandek, hunerek û leyîstoka civakê. Horon leyîstoka gelê behra reş a gelê Laz e. Ji ber ku gelên wê heremê, debara xwe ji behre, bi girtina masiya derdixin, tevger û taybetmendiyên masiyan jî li ser çanda wan

hevserengiyek û ahengekê bi rêka hunerê avadike. Ji bo ku bikaribin, hev fembikin, hîsbikin, derd û daxweza xwe bi hev re bibêjin, pêwîstiya zimanekî xwe îfadekirinê derdikeve pêş. Di encama vê pêwîstiyê de, di navbera mirov û mirov, mirov û xwezayê de zimanekî simgesel derdikeve holê. Helbet ew, di demên pir dirêj de çêdibe. Bi rengan, hereketan, bi xetan, xîzkirinan, tesvîran, civakan derd û daxwazên xwe anîne ziman. Huner, di heman demê de çalakiyek e. Çalakiya ku jiyane tîne asta ku dikare bê jiyana kirin e. Rêbertî jî dibêje; "Huner, herî bi xweşik hatina ziman ya heqîqete ye." Yanî di jiyane de seranserbûnê û yekalîbûnê dide derbaskirin. Mirov ji bo ku bikare hîn xweşiktir jiyana bike, bi rêka hunerê jiyana xwe dixemilîne. Asoya xwe zindî û estetik(xweşik) dike.

Berhemên yekemîn ên hênerî peykelên jin-dayikanin

Di destpêkê de, li hev civîna derdora jin-dayîkê de jî bi vî awayî ye. Dema nêçîrê de jî, çandinî û avakirina awahiyan de jî, di dîtina kokekê, şînahiyekê de jî wisa pêwîstiya bi hev re ragihandin û parvekirin, şabûna

xwe ifadekirinê dibînin. Tê gotin ku hezkirina yekem, ya di navbera dayik û zaroka wê de ye. Ev girêdan, ked, parastin, xwedîkirin, baldarbûn, hestên cûrbecûr jiyîn, yekem car di tekîliya dayik û zarok de tê hûnandin. Di dîrokê de, berhemên hunerî ya yekem ku hatine dîtin, peykelên jin-dayikanin. Ewana peykelên mezin û simgeyên bereketê ne. Peykelên dayika çekirin, ev bi me çi didin nişandan? Bawerîya wê demê, fikra wê demê me dide nişandan. Ev dibe zihniyeta wê demê. Ev berhemên bi vî avahîyên hunerî, rastiya wê demê, zêhniyet, nirx û exlaqê civakê yê dema xwe, dide nîşandan. Ya ku yekem tekîliya xwe bi xwezayê re çêdike, ji xwezaye re hev-albendiyê dike, ji xwezayê naterse angû li hemberî

çêdikin. Di mêjiyên wê demê de qalip nînin. Bi kedê re afrêneriyên mezin derdixînin. Di rojame ya îro de tiştên heyî hema hema bingeha wan hemû yan jî, hîn di wê demê de hatine avêtin. Ev hemû huner in. Di wan demên jin dayik de, mejiyên mirovan de qalibên doxmatîk nebûn. Lê ew qalibên ku di mêjiyên mirovan de hatine rûniştandin, piştî derketina şaristaniya navendî angû pergala desthilatdariyê derketine holê. Pêşxistina wan qaliban de jî desthilatdaran, serî li rêbazên hunerê dane. Da ku bi hêsanî, civak û mirovan ji fikrandin, hîskirin û watedana jiyanê dûrbixin û di nava qalibên ku ji aliyê pergala desthilatdaran ve hatiye afirandin de bidin jiyîn. Desthilatdaran jî ew hêza hunerê pir bi kûrahî dîtine.

tirsa xwe tedbîran digire jin e. Di encama vê tekîliyê de, jin li derdora xwe mirovan kom dike, bi wan xwezayê û civakbûnê dide fêrkirin. Yanî civakbûn li derdora jin-dayikê de tê afirandin. Wê çaxê em dikarin vîya bi rehetî bibêjin ku afirandina civakbûna yekem jî hunera yekem e. A ku bi destê jin-dayik, li derdora wê çêdibe ye.

Mirov bi rêya hûnerê hevseriyê di navbera xwe û xezayê de ava dike

Hunera ku bi xwe re civakbûn afirand, heman demê de, di destê pergala desthilatdaran de, vî carê ji bo ku civakê bitevizîne, bê hiş û tevger bihêle beravajiyê heqîqeta xwe hatiye bi karanîn. Di encamê vî pergalê de, di mêjiyên me de qalibên mezin hatine avakirin. Dema em rastiya kes û civaka îro dinêrîn, dibînin ku pêwistî lêgerin, dîzayn û avakirinên nû nayên dîtin. Ewana weke ku karê pergala desthilatdaran e, hatine pênasê kirin. Huner, li ser civakê re, ji bo civakê li gora afirandin û fikrên desthilatdariyê rêvebibin tînin

Mînak; di govenda Amedê de, leyîstoka ‘perçiqandina tûpişkê’, li hemberî desthilatdariya axa û began, serî netewandineke, berxwedayînekê temsîl dike.

Jin bi axê re hîn zêdetir mijûl dibe, ev tekîlî bi xwe re ked dayîne, hizkirinê, girêdan û nirx dayîne avadike. Jin jî xwezayê, ji bo xwe weke dayik digire dest. Di navbera jin û xwezayê de, ew girêdana heyî girêdaneke gerdûnî ye. Civak, li gora pêwîstiyên jiyanê xwe cihên gûncaw digerin, li gora cîhe ku hatiye dîtin jî, di serê xwe de xeyalên tiştên angû projeyan

bi karanîn. Moda jî wek hunerekê tê pênasê kirin. Lê di rastiya xwe de, moda, şewazê ku pergala kapitalîst dixwaze di civakan de bide meşandin esas digire. Huner jî ji vî re xizmet dike. Ew nasnameya civakê, ji civakê hatine dizîn. Civak bê wan weke ku pusula xwe ya jiyanê wendakiriye ye.

Gerîla hunerê vedigerînin wateya wê ya esasî

Pozitivîzm, yanî her tişt ji sedem û encaman ve girêdan, her tişt re analitik mezandin, di insanan de teralbûnek, hantalbûnek, berjewendîpareztîyek ango ezezitîyê diafirîne. Di encama vê ferasetê de, mirov ji xwezaya xwe re biyanî dimîne, ters dikeve. Wek zarokeke nezan dibe. Kedê dûr dikeve, ji xwe dûrdikeve. Lê, di rastiye de ji kedê ango afrêneriyê dûr ketin, kolebûnê avadike.

Rastiya gerilla ango şervanên azadiyê yek ji ewe ku, jiyan û kesayeta mirovên azad û bi vîn pêşxistine. Rastiya gerilla, qalibên ku di mêjiyên mirov û civakan de hatine avakirin, şikandina wan qalibane. Ew qûtbûna ku di navbera mirov û xwezayê de ku hatiye çêkirin, ji nûve carek din li ser koka wê ya heqîqatê dana rûniştandin e. Di vî warî de, em dikarin gerilla weke hunermendan û pêkanînen wan jî weke hunerekê pênase bikin. Ji ber ku jiyanê bi wate dikin, bi estetik dikin, jiyanê û kesayeta komînal û bi vîn dike. Keda fikir û a des-

Di rastiya hemû leyîstok û çanda gelan û di encam de hunera ku derdikeve holê de jî bingeha esasî terzê jiyan û xwezaya ku tê de dijîn e.

Mirov, bi tiştên ku ji aliye pergala kapitalist ve hatine çêkirin re tê girêdan. Ew jî bi xwe re çanda 'girsê' pêşdixe. Mirov li gora tiştên hatine pêşxistin jiyan dikin. Ger nebe, jiyan disekine, tevlihev dibe. Mînak, mirov kirina bin bandora teknîkê, mirovan kolekirine. Huner kûştine. Hêlîbukî huner jiyan kirin û afrêneriye. Weke ku Rêber APO got; "teknîka herî mezin, mirov e".

ta bi hev re pêşdixe, bi wate dike. Weke teknîkeke herî mezin, afrêneriyê. Yanî di gerilla de, rewş tam berovajiye. Qalibên koletiyê yên ku fikrandin, lêpîrsîn û lêgerîna heqîqatê asteng dike û nahêlê pêşbikeve her keliyê de tene şikandin. Pîwanên azad fikrandin û xweşik jiyan kirinê tene pêşxistin. Ji bo vê, tekoşîneke ya xweşik û azadkirinê tê pêşxistin. Gerilla di her tiştî de li wateyekê dige-

Yanî ne mirov di bin xizmeta teknîk de be, gerek teknîk di bin xizmeta mirovan de be. Di vî alî de, feraseta APOYÎ, pergala şaristaniya demokratîk, li ser bingehe vegera çand û feraseta civaka xwezayî ya jin-dayîkê ye. Di roja îro de ya ku li gora vê rastiye jiyan dikin, gerilla û şervanên azadiyê ne. Ango yên ku li ser rastiya felsefeya APOYÎ tevdiagerin, dijîn û têdikoşin in.

Gerîla di her tiştî de li wateyekê digere

re, xweşîkbûnê dibîne. Di nava bêderfetiyan de, derfetan diafirîne. Di nava derfetan de jî terbiyeya nefsa xwe esas digire. Gerilla xwe teslimî her dû meyla jî nake. Aheng û hevsengîyeke jiyanî ya bi wate ji bo xwe weke feraseta hevjiyana azad esas digire. Ji nêrînek çav, heta meşê, çûna çalakiyê, axaftinê, rabûn û rûniştinê de exlaq û çandekê diafirîne. ...Çandekê nûjen, li ser çanda xwe ya resen a civaka xwezayî pêşdixe. Tiştên ku derdixe weke berhemeke hunerî digire dest û dike malê civakbûnê.

Direnif alanından, başta Önder Apo'ya, zindandaki yoldaşlarımıza, dava arkadaşlarımıza, özgürlük ve sevgiye tutkun halkımıza, en sıcak iradi selam ve sevgilerimizi gönderiyoruz. Bildiğiniz gibi özgürlük davasının tasfiyesi ve gerillanın imhası temelindeki konsepte karşı 23 Nisan'dan bu yana öncülerimiz olan Mazlum Doğan, Kemal ve Hayrilerin şiarı ile öncü komutanlarımız Serhat, Diyana, Bawer ve Delaller öncülüğünde büyük bir direniş ve mücadele yürütölmektedir. Bu direnişteki tüm yoldaşlar heyecan ve morali zirvesel düzeyde yaşamak-

tadırlar.

Bu direnişte yer alan birçok yoldaşımız son dakikalarına kadar da savaştılar ve şehit oldular. Biz de onların davalarının takipçileri olarak, gerekirse vücudumuzdaki son kemik parçasına kadar da feda ederiz. Ve gerekirse; düşman karşısında Zilan gibi yaşamın fedaileri oluruz! Kanla yıkanmış bu topraklara düşmanın kolay kolay girmesine izin vermeyeceğiz. Bu ruh ve inançla son nefesimize kadar mücadele edeceğimize ve kazanacağımıza söz veriyoruz!"

" Yaşanan her şehadet bizler açısından birer intikam gerekçesi olmalıdır. Kapitalist moderniteden ancak böyle intikam alabiliriz."

ŞEHİD BAWER AGIR

